

Glasnik

Hrvatskoga uljudbenog pokreta

Online tjednik za javna pitanja

Broj 59

Izlazi subotom

Zagreb, 23. svibnja 2009.

Sadržaj:

Moj hrvatski dom	2
Urednikovo slovo	3
Hrvatska knjižara	4
Neka nas	5
Bleiburško polje 16. 5. 2009.	20
Okupljanje	26
To su im uzori	31
S Pantovčaka	32
Vrijeme je za pravdu	34
Manifest	35
Povijest i čovjek	36
Za Dom spemni	37
Svijet	38
Jugoistok Europe	40
Fra Martinova propovi- jed hrvatskom puku	42
Pjesma	43
Bosno moja	44
Zgodopis	47
Osvrti	49
Prosvjed	52
Živjeti NDH	53
Hrvatski jezik	54
Podlistak	55
Roman	56
Bog nas je stvorio	57
Ustaški hitrozov	61
Kolači	62
Čitatelji	63

Bleiburško polje, 16. svibnja 2009. (s desna): general Ljubo Ćesić Rojs, preuzvišeni biskup msgr. dr. sc. Ratko Perić i dr. sc. Tomislav Dragun

Akademik Mirko Vidović:

NEKAZNjeni ZLIKOVCI SU JEDINI VIDLJIVI VAMPIRI

**OKUPLJANJE DOMOLJUBNIH I DRŽAVOTVORNIH HRVATA
ZAGREB - TUŠKANAC 61 - 25. 5. 2009. - 11 SATI**

Posjetitelje Okupljanja želim obavijestiti glede autobusnih sveza između Britanskog trga i Tuškanca (ZET: 01/66.00.445 ZET, 01/66.00.446). Autobusi br. 102 i 105 voze s Britanca na Tuškanac: br. 102 vozi svakih pola sata, i to na puni sat i na pola, a br. 105 vozi između, pa dakle autobus za Tuškanac ima svakih 15 min. U autobusu treba pitati na kojoj postaji treba izaći za Tuškanac 61.

STRAH MALIH NARODA

Malkica Dugeč, Stuttgart

(Iz stihobirke "Tragovima bezdomnosti")

Narod malen, nevoljama kaljen
Kao čelik sred nakovnja sjajna,
Premda čvršći biva, nije hvaljen
Među velikima. Zavičajna

Ne sja nad njim ustreptala zvijezda,
Jer je malen i kad velik stasa
U vihoru krvavih najezda,
I kad trpi, i kad nema glasa

Kad prognanom utočište daje.
Velik za njim ne mari, ne haje.
Tako bješe. Tako uvijek biva
Dok se malen velikomu klanja,
Dok tuđ' sanak u svom domu sanja
I dok u njem' smrtni strah prebiva.

Ulazeći u Bleiburg

TUŠKANAC 61 - RIJEČ NA POČETKU

Draga braćo i sestre,

Hrvati katoličke i muslimanske vjere, Hrvati protestanti, židovi i pravoslavci, svi vi nazočni hrvatski domoljubi i državotvorci, svi vi kojima je na srcu teški kamen Bleiburga i još teže breme Križnoga puta, svi vi koje sapinje neizmjerena tuga nad smrću dvadesetak nedužnih i nevinih svećenika i franjevača koje je progutala mrkla partizanska noć u Lepoj Bukvi kod Macelja s 4. na 5. lipnja 1945. godine.

Nismo dokona čeljad, ne nikako, koja se ovdje na tuškanačkom pobrđu dragog nam Zagreba došla naužiti svježeg sljemenskog zraka, niti smo skitnice koje je bescilj nanio na ovo mjesto prekrasnih vila, tko zna kako stečenih, kao stvoreno za blagdanski užitak i bogomdani provod.

Ljuta nevolja, tuga i žalost, ono je što nas je okupilo pred ovom kućom strave, ali i sjećanja na našu braću, na naše drage Hrvate, koje je tako okrutno pomorila nesmiljena bezbožnička kuga dvadesetog stoljeća, a komunistički mač, partizanski metak u zatiljak, lišio od Boga im danog prava na život. Ova naša, hrvatska zemlja, u noćima i tjeskobama mjeseca svibnja i lipnja 1945. godine ostala je bez najboljih svojih sinova, svojih temeljnih oslonaca. A trebala je na njima stasati u uljuđeni nacionalni društveni ustroj, toliko čekani tisuću godina. Konačno i dočekan.

Zlo takvo što nije moglo podnijeti. Kamo li istrpjeti.

Ovdje, u ovoj kući na Tuškancu 61, u vili dobivenoj poput ordena za svoje mračne zasluge, dakle u ovoj vampirskoj kući, upravo pred nama, živi i još uvijek stoluje, čovjek, koji je pripremio i ustrojio, te osobno, bez ikakve gržnje savjesti, proveo i izveo taj gnjusni zločin. Po zapovjedi svoga voljenog maršala. Ne bez zloradosti i perverzno zadovoljstva. Ugođaja njegove patološke radosti, koja mu i dalje izvire iz njegova pokvarena srca i osmijeha dostojnog jednog Drakule. Nad leševima pomorenih nedužnih žrtava.

Dvadesetak bespomoćnih, bogobojaznih, franjevača i svećenika, moralo je platiti glavom, a da bi utažilo nečiju žeđ za blaženom hrvatskom krvi, stravičnu žeđ pohlepni ubojica i njihovih ideoloških putokazatelja. Na hrvatskom tlu, u hrvatskoj zemlji. Mučki, s leđa. Usred noći.

Stjepan Hršak, onodobni zapovjednik krapinske OZNAe, jedan je od takvih ubojica. I to ne bilo ka-

kav. On je uzor-ubojica. Zaslužni kadar krvavog maršala. Zato su ga i smjestili ovdje, u ovaj raj nebeski, iako za njega i njemu slične, čak ni pakleni dvori ne bi bili dolična kazna.

Zločin i kazna.

Ipak. Nismo se ovdje okupili za suditi mu. Na zemaljski način. Uradit će to, nadajmo se, sada već neupitno Nezavisna, Republika Hrvatska.

Nama je dovoljno njegovo kajanje. Nama, a vjerujemo i Bogu našem.

Siđi, dakle, Stjepane, Stjepane Hršaku. Obrati se. Vrijeme je. Dođi ovdje među nas. Zapali svijeću onima koji su daleko više od tebe zaslužili živjeti. A nisi im dao.

Vidjet ćeš kako je lijepo biti čovjek.

Božji čovjek.

Ne pitaj me ništa, tek svijeću upali
Za sve one što su za dom pali.

T. Dragan

HRVATSKA KNJIŽARA

knjizara.hrvatskauljudba.hr

preporučuje Vam knjigu

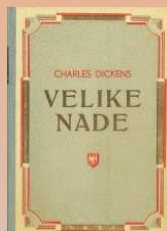
Pavla Tonkovića:

Kako je Vatikan skrivao poglavnika NDH Dr. Antu Pavelića

Cijena: 300,00 kuna

Izdvajamo iz ponude antikvarijata (cijene treba uvećati za poštarinu):

Charles Dickens:
VELIKE NADE,
str. 545, 1951. godina
50,00 kuna

D. H. Lawrence:
SINOVI I NJIHOVE LJUBAVI 1-2
str. 267+238, 1943. godina
80,00 kuna

Ivan Kušan:
STRAŠNI KAUBOJ,
str. 159, 1995. godina
50,00 kuna

Fjodor M. Dostojevski:
PONIŽENI I UVRIJEDJENI,
str. 443, 1921. godina
60,00 kuna

Hedwig Courths-Mahler:
TAJNA DORE LIND,
str. 208, 1979. godina
40,00 kuna

HRVATSKI DANI U CHICAGU

fra Jozo Grbeš, Chicago

je mnoge posjetitelje i prolaznike.

Već nekoliko godina zaredom na ovom središnjem trgu su izloženi

veliki plakati i slike o poznatim osobama iz hrvatske povijesti te su obrađene osobe poput Penkale, Marka Polo, Ivana Meštrovića, Janice Kostelić, teme poput kravate, psa Dalmatinca, fenomena Međugorja i drugih.

Skup su pozdravili gradski vijećnik James Balcer i zastupnik, Hrvat u županjskoj skupštini, Anthony Perai-

Trodnevno obilježavanje hrvatskih dana u gradu Chicagu od petka do nedjelje 8.-10. svibnja održano je svečano po peti put. U drugi petak mjeseca svibnja, već tradicionalno održava se Hrvatski dan na Daley plaza, središnjem gradskom trgu. Ponuda hrvatskih turističkih destinacija, tiskanih materijala o Hrvatskoj, knjiga i magazina iz Hrvatskog etničkog instituta iz Chicaga, prodaja hrvatskih rukotvorina, hrane i slatkša dovela

duo, Mario i Srđan.

Dok su središnjim trgovom odjekivale riječ: "Svake noći za te Boga molin... Kroaci-jo, ka mater te volin", ugodno je bilo gledati hrvatsku zastavu, visoku na jarbolu, na središnjem trgu ovoga velikoga grada.

Nakon glavnog programa, nazočni su bili pozvani u gradsku vijećnicu na svečano otvaranje izložbe o hrvatskom misio-

ca. Oni su govorili o važnosti hrvatske nazočnosti u gradu Chicagu i doprinosu Hrvata ovom gradu. U kulturnom dijelu programa hrvatsku tamburicu i ples predstavile su hrvatske škole grada Chicaga iz sve tri hrvatske župe. Djeca su pokupila sve simpatije nazočnih, a na kraju su svi imali čast čuti dvojicu vrhunskih glazbenika, dubrovački

naru i istražitelju 18. stoljeća Ferdinandu Konščaku. Izložbu je otvorila gospođa Maria Pappas, predstojnica odjela za financije cijele županije. Uz pozdravne govore, dodijeljene nagrade predstavnicima hrvatske zajednice, uz zvuke tamburice i glasove dubrovačkog dua, bilo je ponosno ovdje biti Hrvat.

Tog petka, u 8 sati navečer, premijerno je u Hrvatskom kulturnom centru grada Chciaga prikazan film "U potrazi za Olujom" o slučaju generala Gotovine. Gost ove večeri je bio sam redatelj filma iz Losa Angelesa, mladi gospodin Jack Barić

koji je govorio o samom filmu. Film je pokazao herojstvo Ante Gotovine i sav cinizam svjetske političke elite. Ovaj dobro posjećen film izuzetno je dobro primljen od hrvatske publike.

Slijedeći dan, u subotu 9. svibnja u dvorani hrvatske župe Sv. Jero-

nima održano je predavanje dr. Ante Čuvala na temu: "Hrvatska i dijaspora, povijest odnosa". Predavač je govorio o povijesnom nizu odnosa između Hrvatske i njene dijasporu u Americi od kraja 19. stoljeća do danas. U organizaciji AMAC-a, bivših studenata hr-

su peti hrvatski dani u gradu Chicagu.

Nakon buke grada, vremena odlazaka iz gužve stranaca, zvukova znanih i osmijeha nepoznatih i kada se vratite na Daley plazu i stanete pred Picassovu bezimenu, uvijek čudesnu skulpturu i pogledate visoko gore gdje zastava stoji, onda osjećaj ponosa smanjuje daljine odlazaka, rastanaka i nostalgija. Zastava stoji! Oglada se u staklima visokih zgrada, pa od jedne postanu dvije, tri, četiri... Znak je da je preživjela stoljeća, nepravde i daljine i sada je ovdje u Chicagu, na središnjem trgu i nitko joj ne može ništa. Neki pitaju o njoj, čija je, a drugi joj se samo dive, jer netko im je došapnuo da je došla iz Hrvatske i da o njoj govore njene boje. U svibnju 2010. ponovno će hrvatski dani predstavljati zemlju kamena i drače, mora i ljubavi.

vatskih sveučilišta, predavanje je također dobro primljeno, a dr. Čuvalo je upravo pri završetku pripreme svoje knjige na istu temu koja će sigurno biti zanimljiva u donošenju mnogih pomalo zaboravljenih povijesnih osoba i događaja.

tup je oduševljeno primljen. "Lula starog kapetana", "Margareta", "Zrikavci", "Cvijeta", "Nikad kao noćas", "Povratak" i druge izvedbe oduševile su nazočne. S ovim prekrasnim koncertom vrhunske glazbe s dubrovačkih skala, završeni

U nedjelju, 10. svibnja, nakon svečanih banketa za Majčini dan u hrvatskim župama, u glavnom kulturnom centru Chicaga u predviđenom "Cultural Center of Chicago" održan je vrhunski koncert u izvedbi već spomenutih gostiju, dobrovačkog dua, Maria i Srđana. Poput njihovih prethodnika prošlih godina na ovom prostoru, Klape Grdelin, zagrebačkog gitarističkog kvarteta, Tamburačkog orkestra HRT-a, Klape Sinj i drugih, njihov nas-

LEKCIJA S BLEIBURŠKOG POLJA

Lasa Šukilo, poticajni izvor – *Darko Pavičić, PORUKA S BLEIBURGA PANTOVČAKU I ANTIFAŠISTIMA, www.vecernji-list.hr, 17. svibnja 2009.*

Crna košulja, crna kapa, U – za Slavka Goldsteina, za Stjepana Mesića, za Simu Dubajića, za Josipa Manolića i slične znak je fašizma, iako nigdje na kugli zemaljskoj uljuđeni svijet tako ne misli. S pravom. Ljudi u crnom uvijek su bili borci za nezavisnu hrvatsku državu, uvijek su bili ratnici protiv bilo kakve Jugoslavije.

Zato jučerašnji (16.5.2009.) postupak austrijske policije ohrabruje. Dosta nam je bilo te partizanštine i koljača s Križnoga puta, kojima smeta sve što je hrvatsko. Najviše mi i naše postojanje. Usprkos Bleiburgu.

„Broj 'ljudi u crnom' i 'uhatih U' nije u nedjelju na Bleiburškom polju odstupao od uobičajenog, premda se čini da je sve više mladih (i djece!) koji se kite ustaškom ikonografijom. To je stvar austrijskih organa vlasti, kako će se oni postaviti.

DUBRAVKO HORVATIĆ

(Zagreb, 9. prosinca 1939. - Zagreb, 20. svibnja 2004.)

PRIJATELJSKA SJEĆANJA PRIGODOM 5. OBLJETNICE SMRTI

Tomislav Nürnberger, Zagreb

Da je pisao protiv Hrvatske proglasili bi ga „najvećim piscem u vaseljeni“ a imao bi grob veći od „dušMandžamonjskog“ delikta na Mirogoju

PRVI SUSRET

U proljeće 1997. protuhrvatska histerija kojom su Jude (alias eYUropljani), tj. demoNkratska „nezavisna štampa“, slobodno bombardirale neotpornu hrvatsku javnost bila je, ako ne na vrhuncu, sigurno u punom jeku. Pročitavši u dnevnom tisku interview s Dubravkom Horvatićem u kojem je spomenuo Kanal kao mjesto „nestanka“ njegovog otca, nazvao sam „Hrvatsko slovo“, kojem je on tada bio glavni urednik, i ugovorio sastanak na kojemu sam ukratko izrekao tri neosporne činjenice, očito skrivene hrvatskoj javnosti.

Clinton ne bi bio Predsjednik SAD-a, da nije Hrvatska pod Tuđmanovim vodstvom opstala;

Sloboda javne riječi u Hrvatskoj veća je nego igdje u tom vrlo „demokratskom svijetu“;

Postoji protuhrvatska urota, osobito vidljiva u sportu.

Saslušavši me, Horvatić je rekao: „Napišite to!“

I napisao sam. I tako je počelo.

Dubravko Horvatić

MARLJIVOST BEZ PREMCA

U ljeto slijedeće godine predstavljena je nova majica hrvatske nogometne reprezentacija, a izgledala je kao dres momčadi s radničkih sportskih igara.

Došavši upravo s puta, nazvao sam uredništvo „Hrvatskoga slova“. Iako je bio petak poslije 6 sati popodne, glavni urednik Dubravko Horvatić bio je još uvijek tamo. Jedini. Rekao sam da je ta „nova majica“ sabotaza na najvišoj razini i napisao članak, koji nije objavljen, jer je u međuvremenu „nova majica“ povučena.

MATEMATIČKA TEMELJITOST

Nakon jednoga od sastanaka o nužnosti utemeljenja Hrvatskoga zbora, rekao je (po ne znam koji puta): „Kada ćete izdati knjigu Vaših članaka?“, a ja sam odgovorio: „...pa ja ništa ne znam o knjižici.“. „Ne smeta! Ja ću sve tehničko, Vi ćete financirati!“.

I tako bi. Bio je lektor i urednik.

Radeći na lekturi bio sam oduševljen njegovom preciznošću dostojnom matematičara-programera. Pa jezik lekture je kao meta-jezik u matematičkoj teoriji jezika.

POSRAMLJENA „TAŠTINA“

Jednom prilikom tijekom procesa lekture, gledajući moj „masakrirani tekst“, kažem ja - da sam mislio da znam hrvatski (imao sam izvrstnu profesoricu, pa su moje školske zadaće bile „bez crvenoga“), a on meni: „...to Vi samo mislite...“.

KOMPETENCIJA

Prije par godina izađe u „Narodu“ (čini mi se!?) Horvatićev osvrt/recenzija!? knjige o hrvatskoj poeziji nekog atributa (hrvatski pjesnici rođeni u BiH, ili „tako nekako“).

Na dvije stranice nizane pogreške auktora (mislim da ih je bilo više!) kao: „...ovaj je umro prije 10 godina...!“, „...ovaj je rođen tamo, pa ne pripada u ovu knjigu...!“, „... ukratko dvije stranice „ispravaka krivih navoda“.

JEDNOSTAVNOST

Razgovaramo o (mom) stilu pisanja, jasnom i jezgrovitom, kratkom! Kaže on: „...doktorska dizertacija (čuvenog matematičara) je bila karticu i pol. Tako treba!“

OGNJIŠTAR - NASLOV

Lektura je gotova. Nemam(o) ni naslov ni naslovnicu!

Razmišljam na moj način,

„bottom up“ (compilers parsing method!), želim da u naslovu budu riječi:

**Ognjištar
mRačna
DemoNkracija**

i to lijepo veliko napišem na (budućoj) naslovnici!

Pogleda Dubravko, uzme olovku, i doda („onaj karakteristični“) „u“.

I tako nastade:

**„Ognjištar
u
mRačnoj
DemoNkraciji“**

OGNJIŠTAR - NASLOVNICA

Razmišljam o izgledu naslovnice. Dugo. Što bih htio!

Opišem ja moje „želje“, a Dubravko ravno na policu, vadi svezak „Antologije hrvatskoga humora“, otvara stranicu, i evo

Hrvatica sa štitom:

„Postala sam niskog čina žrtva: Ranjena sam – al još nisam mrtva!“

(„BIČ“, Tečaj I., broj 1., Zagreb 1. XI. 1883.)

Savršeno!

„Hrvatica sa štitom“ me toliko oduševila da sam inzistirao da se pojavi u knjizi, i to DVA puta, na početku i na kraju knjige!

Hoće li engleski prijevod knjige, ako ikada ugleda svijetb dana, imati „Hrvaticu sa štitom“ na naslovnici!?

Napomena: Za naslovnicu „Ognjištara“, je odabrana Davorin Radić: Sveti Juraj, ulje na platnu

HRVATSKI ZBOR

Razgovarajući o Hrvatskome zboru, dođemo do pitanja Pročelnika (zajednice) za kulturu. Kažem da bi to trebao biti netko mlađi, misleći na Piskača, dok bi mu Dubravko (samo) pomagao. On odgovori kao iz topa: Piskač!

HDZ

Znajući da je bio drugi govornik iza Tuđmana na onom povijesnom skupu, uvijek sam (pogrešno!) pretpostavljao da je član HDZ-a. I jednom mi reče: „... kada sam vidio tko ulazi, ja nisam...“!

TRI TOČKICE

Lektorirajući „Ognjštara“ našao je na niz mjesta dvije točkice („...“), koje su standardna konvencija u komputorskim jezicima za ponavljanje, pa sam ih ja naravno koristio. Kaže on meni: „... nisu dvije i nisu četiri, nego su TRI...“!

STRPLJENJE

Lektorirajući jednom, očekivao je savršenstvo (a ne da mora ponovo ispravljati moje pogreške, što je dosta puta učinio!). Hvala mu na strpljenju! Ipak, ostala je jedna moja mala tajna! Htijući uključiti i mog (12-godišnjeg) Krešu, dao sam mu par stranica da mi „pomogne“!

Pregledavajući, promaklo mi je nekoliko pogrešaka! Ali Dubravku nije! I poručuje mi Dubravko po Damiru Borovčaku: „... reci onom Nürnberggeru da neću tri puta lektorirati...“!

JUDE

Čitajući izvješća (na dvije stranice) s Kulturnih Tribina u „Hrvatskomu slovu“, zaključio sam da je Dubravko održao tribinu u svakom selu gdje je bilo „tri Hrvata“. Za razliku od „uglednih pisaca“, „građanina svijeta“, koji po eYUropi rade SUPROTNO, nanose Hrvatskoj nemjerljivu štetu, za judine škude!

Jude ostaju, a on je „otišao“! Iza njih će ostati samo škude, a iza njega 54 knjige i nebrojena ostala djela, između ostaloga i „Hrvatsko slovo“. Da je prije upoznao Damira, tko zna ...

„VASELJENA“

Vrativši se s „Ognjštarske“ turneje po južnoj Hrvatskoj (Makarska, Split, Ljubuški), već je (sa)znao da sam u Ljubuškom rekao (a i prije puno puta!): „... da je Horvatić htio pisati protiv Hrvatske, rekli bi da je najveći pisac u vaseljeni...“!

TI

Kaže jednoga dana Dubravko meni, dosta mi je ovog „VI“, vrijeme je da prijedemo na „TI“! Osjetio sam nelagodu oslovivši ga s „TI“, pa kada sam ili zabunom ili iz neugode rekao „VI“, odmah je odgovorio s „VI“, i tako smo bili na „TI“ uz moju uvijek malu nelagodu.

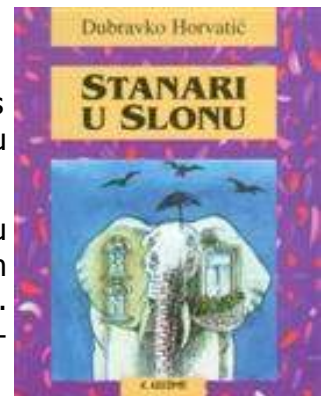
VON NEUMANN

Nekoliko tjedana (mjeseci?) prije njegove smrti posjetio sam Horvatića (uvijek konzultacije!). Bio je slab, ali je (još) govorio normalno. Uvijek smo bili suglasni u (pr)ocjenama političkih događaja i problema. Dao mi je (zadnje) sugestije! Nisam znao, ali sam se bojao da je to bilo zadnji put. Nedugo poslije nazivam već teško bolesnog Dubravka Horvatića. Kaže jedva čujno – poslije zadnjeg razgovora s Vama izgubio sam glas! Književnik i hrvatski intelektualac, pa prije svega HRVATSKI PATRIOT, radio je do zadnjeg časa! Ne mogu ne pomisliti na von Neumanna! Vodeći znanstvenici su dolazili vojnim avionima iz USA u bolnicu (London!?) na konzultacije do nekoliko sati prije von Nuemannove smrti!

PETAK, 21. SVIBNJA

Sastajemo se Šurbek i ja s Piskačom radi interviua u „Fokusu“.

Nenad tiho: „... umrla su nam dva prijatelja, kapetan Belović, i danas (jučer, 20. svibnja) Dubravko Horvatić...“!

ZAKLJUČAK O 5. OBLJETNICI SMRTI

Da je Dubravko Horvatić pisao protiv Hrvatske, proglasili bi ga „najvećim piscem u vaseljeni“. Imao bi grob veći od „dušMandžamonjskog“ delikta na Mirogoju. Tamo bi mu državne delegacije polagale vijence, u pratnji ministra kulture s „fotićem“. Ovakog ga se rijetko tko od „kulturnjaka“ uopće i sjeti, a nekmoli gdje mu je grob. Teško da mu itko zapali hrvatsku svijeću. Skroman u životu – skroman u smrti! Dubravko je bio samo jedan od onih „**sve za Hrvatsku – ništa za mene**“!

DUBRAVKO HORVATIĆ

hr.wikipedia.org

Dubravko Horvatić, hrvatski pjesnik, novelist i esejist. Bio je članom Društva hrvatskih književnika.

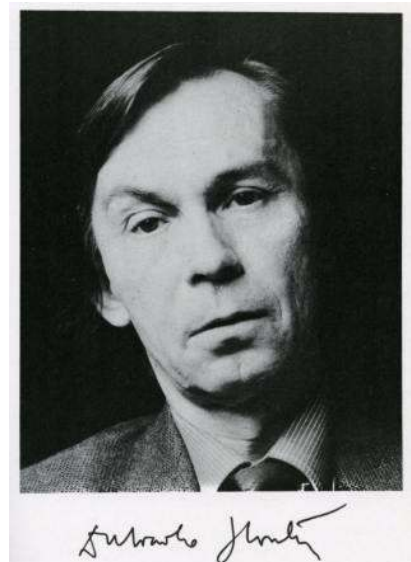
Dubravko Horvatić rođen je u Zagrebu, gdje je završio klasičnu gimnaziju i filozofski fakultet (komparativnu književnost i povijest umjetnosti). Svoj je rad započeo kao voditelj Galerije Studentskog centra, zatim prelazi u Društvo književnika Hrvatske i postaje njihovim tajnikom, te se ističe kao urednik nekoliko dječjih časopisa i listova. Počevši s godinom 1972. slovi kao istaknuti, ali isto tako rado prešućivani, pa čak i progonjeni hrvatski književnik, čija su djela bila zabranjivana gotovo dvadeset godina. Kroz to je vrijeme, uz to što neumorno piše i stvara djela koja će se tek kasnije moći nesmetano čitati, na visokim dužnostima u Matici hrvatskoj čiji će, godine 1992., postati potpredsjednik. Tri je godine glavni urednik tjednika za kulturu Hrvatsko slovo (1995-1998). Autor je preko 50 knjiga u kojima pronalazimo mnoštvo pjesama, novela, putopisa i eseja, kritika, te književnih radova za djecu.

Objavljena djela: 'Groznica', zbirka pjesama, Zagreb (1960.), 'Zla vojna', zbirka pjesama, Zagreb (1963.), 'Bedem', zbirka pjesama, Zagreb (1968.), 'Remparts', izbor pjesama u prijevodu na francuski, Zagreb (1969.), 'Stanari u slonu', pjesme i priče za djecu, Zagreb (1969.), 'Crna zemlja', zbirka pjesama, Zagreb (1970.), 'Slike, kipovi, usudi', likovne kritike i eseji, Zagreb (1972.), 'Hej, vatrogasci, požurite', slikovnica, Zagreb (1972.), 'Reponje', slikovnica, Zagreb (1975.), 'Ples smrti', antologija hrvatskog likovnog humora,

Zagreb (1975.), 'Sveti Juraj i zmaj', drame, Zagreb-Duvno (1978.), 'Podravska legenda', slikovnica, Zagreb (1979.), 'Zvrkasti kalendar', pjesme i priče za djecu, Split-Duvno (1981.), 'Junačina Mijat Tomić', roman za djecu, Zagreb (1982.), 'Baščina', zbirka pjesama, Zagreb (1982.), 'Katarina', povijesni roman za mladež, Maglaj (1983.), Zagreb (2007.), 'Hrvatska i druge zemlje', putopisi, Zagreb (1984.), 'Pleter oko slike', eseji o likovnim umjetnostima, Zagreb (1985.), 'Dalmacija', monografija, Zagreb (1986.), 'Zrcala zbilja', ogledi o hrvatskoj književnosti, Zagreb (1986.), 'Grički top i druge legende', Zagreb (1987.), 'Dar Gospodara Tame', novele, Zagreb (1987.), 'Sveti zrak', zbirka pjesama, Klek-Zagreb (1988.), 'Josip Turković', likovna monografija, Zagreb (1988.), 'Izabrane pjesme', Zagreb (1988.), 'Olovna dolina', novele, Zagreb, (1989.), 'Biser-voda s Manduševca', slikovnica, Zagreb (1990.), 'Grički top', slikovnica, Zagreb (1990.), 'Zagreb i okolica', monografija (izdanje na hrvatskom, engleskom, francuskom, njemačkom i talijanskom), Zagreb (1990.), Zagreb (1995.), 'Zemlja, jezik, tisak', članci i eseji, Zagreb (1990.), 'Knjiga o Herceg-Bosni', eseji i putopisi, Zagreb (1990.), 'To je Hrvatska', monografija (izdanje na hrvatskom, engleskom i njemačkom), Zagreb (1991.), 'Hrvatska', monografija (izdanje na hrvatskom, njemačkom, engleskom i talijanskom), Zagreb, 1991.), Zagreb (1996.), 'Ponor', pjesme, Zagreb (1992.), 'Skaska o suživotu', eseji i članci, Zagreb - Klek (1992.), 'The Contribution of Croats to Western Culture', esej u prijevodu na engleski, Zagreb (1992.), 'Hrvatine stoljećima',

slikovnica, Zagreb (1992.), Zagreb (1996.), 'Đavo u podne', izabrane novele, Zagreb (1993.), 'Nepostojeći hrvatski pisci', članci i eseji, Zagreb - Sisak (1993.), 'Ime zla', članci i eseji, Zagreb (1994.), 'Ježevi u krošnji', pjesme i priče za djecu, Zagreb (1994.), 'Knjiga, rat, domovina', članci i eseji, Zagreb (1995.), 'Ratna noć', pjesme, Zagreb (1995.), 'Istini u oči', članci, eseji i polemike, Zagreb (1998.), 'Svjetionik', zbirka pjesama, Zagreb (1999.), 'Pabirci s poprišta', eseji, članci i putopisi, Zagreb (1999.), 'Pleme Kroatana', roman za mladež, Zagreb (1999.), 'Dr. Franjo Tuđman - sinteza teorije i prakse', studija, Zagreb (1999.), 'Pravo na ljubav, pravo na smrt', roman, Zagreb (2000.), 'Hrvatska na stratštu', članci i eseji, Zagreb (2001.), 'Neprohodne magle', pjesme, Zagreb (2001.), 'Crne zastave', novela, Zagreb (2001.), 'U gostima kod ljudoždera', roman za djecu, Zagreb (2002.), 'Od Tuđmana do tuđinca', članci i eseji, Zagreb (2002.), 'Kalendarij hrvatske groteske', dnevnik, Zagreb (2003.).

Djela su mu prevedena na 25 jezika.

SVETA MISA ZA DUBRAVKA HORVATIĆA

Željko Tomašević, Zagreb

U srijedu 20. svibnja u 8 sati u zagrebačkoj katedrali služena je sveta misa za hrvatskog književnika Dubravka Horvatića prigodom 5. obljetnice njegove smrti. Misu je predvodio rektor zagrebačke katedrale mr. Josip Kuhtić.

Poslije svete mise Udruga Hrvatski zbor, prijatelji i poštovatelji pokojnog Dubravka Horvatića obišli su njegov grob na zagrebačkom Mirogoju.

U BIJELOM POLJU KOD MOSTARA GRAĐENI SU SE SPONTANO OKUPILI I PROSVJEDOVALI PROTIV FEDERACIJE BIH I DRŽAVE BIH

CROATIA LIBERTAS,
Mostar, **Leo Pločkinić**,
predsjednik

Danas, 17. svibnja 2009. godine, u 12.00 sati u Bijelom Polju kod Mostara oko 300 građana Mostara i Bijelog Polja su održali spontani prosvjed upozorenja u trajanju od 15 minuta protiv drastičnih presuda Suda BiH braniteljima Bijeloga Polja Marki Maki Radiću, Draganu Šunjiću, Damiru Brekalu i Mirku Vračeviću. Prosvjed je također potaknut lošim odnosima u Federaciji BiH koji su potaknuli hegemonijski odnosi Bošnjaka prema svim ostalim građanima i koji dotiču svoju najkritičniju točku u posljednje vrijeme. Spontano okupljanje i prosvjed su protekli

bez i najmanjeg incidenta iako je zbog velikog broja građana nakratko zaustavljen i promet na prometnici M-17. Okupljeni građani su upozorili prisutne predstavnike medija i nevladinih organizacija kako je ovo samo prvi prosvjed upozorenja zbog podređenog položaja i ugroženosti Hrvata u Federaciji, a ako prosvjed ne urodi plodom bit će najavljeni i masovni prosvjedi s većim učincima i najavljenim blokadama prometnica.

Paljenje svijeća u čitavoj BiH bit će organizirano 19.05.2009. u 12.00 sati u znak sjećanja na sve kršćanske žrtve islamskog terora, za sve nevino osuđene kršćane u zatvorima i sve obespravljene građane u Bosni i Hercegovini od

strane bošnjačkog političkog kruga koji provodi hegemoniju nas ostalim građanima i krši temeljna ljudska prava svih drugih građana i ostalih nacionalnih manjina.

Istog dana, 19.05.2009. u 12.00 sati u Hotelu Holiday Inn u Sarajevu će biti organizirana press konferencija 5 nevladinih organizacija i predstavnika židovske zajednice u BiH u kojima će se iznijeti problemi vezani uz etnocid, kulturocid i etničko čišćenje nad Hrvatima, Židovima i Srbima u BiH jer službena bošnjačka politika glasi: „Ovo je Bosna i Hercegovina, a onaj kome se ne sviđa – neka odmah ide“ što predstavlja otvoreno etničko čišćenje drugih naroda.

NEKAŽNJNI ZLIKOVCI SU JEDINI VIDLJIVI VAMPIRI

Oni piju krv i živima

Akademik **Mirko Vidović**, Pariz

Kad je riječ o pravnoj državi i vladavini prava, vrijedi uzeti u obzir 'Ustav Republike Francuske' koji je stupio na snagu nakon famozne 'građanske revolucije' u Francuskoj. 'Član dva' tog 'Ustava' ni

danas nije ništa izgubio na svojoj logičnosti pa, prema tome, ni na aktualnosti. Taj 'Čl 2'. (navedenog ustava glasi): "Universalité des citoyens français est le souverain" ('Univerzalnost građanstva je vladar'). U toj logičnosti plural postaje - singular.

Dakle, sveukupnost građanstva koji čine jednu naciju ima u svim stvarima vođenja državnih poslova prvu i zadnju riječ i to putem referendumu. Prema tome postoji znak jednakosti između pojmova 'nacija' i 'država'. Državni teritorij je prostor na kojem suvereno postoji i samom sobom vlada jedna

nezavisna nacija - po svojoj slobodnoj volji.

Koliko puta smo čuli onu Đilasovu, uoči pokolja na Bleiburgu i na Križnom putu, kad je objavio Titovu odluku riječima: 'Hrvatska vojska mora umrijeti da bi Jugoslavija živela'. No, vojska jedne nacije koja se je obnovila u cjelini u svojoj nezavisnoj državi je - njezina vitalna snaga vojna sila. Ubiti vojsku jedne države bez suda i suđenja, jedino stoga što omogućuje opstanak nacije u svojoj nezavisnosti je težak zločin koji ni Zapadni ni Istočni saveznici nisu prakticirali nakon završetka Drugog svjetskog rata. I ne samo zbog 'Ženevskih konvencija', nego jer tako nešto nikad civilizacija nigdje nije činila, do komunizma.

To je učinio samo Tito.

Prilikom ovogodišnjeg komemoriranja izdaje koju je, na Bleiburgu, Zapad počinio prema hrvatskoj naciji, čuli smo riječi Dra Andrije Hebranga i mostarskog biskupa, preuzvišenog Ratka Perića. Mostarski biskup je otvoreno izjavio da je tu počinjen - genocid nad hrvatskim narodom, a Dr Hebrang da je Tito tim činom postao - ratni zločinac.

No, univerzalnost građanstva, odnosno nacija, nije ono što znači grčka riječ 'gene', nego li 'ethne'. Izdajom hrvatskog naroda na Bleiburgu Tito nije počinio 'genocid' nego li - etnocid'. Ubijanje države u koju se je kristalizirala jedna nacija je najteži zamisliv zločin prema čovjeku i ljudskom rodu uopće.

Dr Hebrang je, usporedbom Jasenovca i Bleiburga, u obje situacije vidio sudbinu svoje obitelji, odnosno svoga oca, koji je preživio Jasenovac, ali ne i logorište na Banjici u Beogradu. Kao da ni

njemu samome nije jasno da je nacija isto što i država i da je udar na državu maksimalno obezličeno i tjelesno i mentalno smaknuće ukupnosti građanstva srušene države.

Opasno je miješati pojmove 'nezavisnosti' s pojmom 'slobode'. Hoxhina Albanija je bila nezavisna, ali nije bila slobodna. A Hrvatska u Titovom grobištu i mrtvih i živih nije ni teoretski mogla biti slobodna jer je ne samo zabranjivala slobodu savjesti, nego i teoretski nijekala postojanje ljudske savjesti, a bez slobode savjesti nema istine, a bez istine nema niti može biti slobode. Bar tako piše u 'Evandjelju'.

Kad je u univerzalnosti građanstva samo jedna ljudska grupa lišena prava na slobodu savjesti, ne može biti govora ni o slobodnom društvu pa ni o nezavisnosti nacije. Tom patvorinom nejednakih jedan dio pučanstva terorizira i poništava drugi dio pučanstva, dakle nejednakost niječe univerzalnost građanstva. Stoga je borba za istinu po kojoj se jedino može postojati kao slobodno ljudsko biće, glavna zadaća je svjesnih javnih poslenika u ukupnosti građanstva svake države.

Tom borbom se ostvaruju pretpostavke unutrašnje slobode i vanjske nezavisnosti.

No, ETNOCIDU u Hrvatskoj pret hodile su mnoge pojavnosti i to s raznih strana, a nerijetko i uz sudjelovanje domaćih izroda i izdajnika. Odavna smo izloženi napasnim invazijama sa svih strana, mnoge jače sile pa i velesile su sve činile da postanu gospodari našeg državnog teritorija, ali ni jednom od njih nije pošlo za rukom da zavladaju odjednom svim našim krajevima, kako bi na sve mogli odnaroditi, asimilirati i tako poništiti naš povijesni tok i našu svijest o posebnosti.

No, razne siledžije s raznih strana, oslanjajući se na domaće izrode i izdajnike, otimali su komad po komad naše zemlje, a na otetim komadima izmišljali su neka 'plemena' koja nisu smjela biti dio hrvatske nacije i davali im izmišljena imena. No, nikad nisu uspjeli okupirati baš sve hrvatske krajeve pa tako nisu uspjeli da nam baš svima nametnu neko drugo ime i tako nas sasijeku s našeg korijena. Zahvaljujući tome Hrvati su na 'reliquae reliquiarum alium regni Croatiae' očuvali svijest o posebnosti, a u Ilirskom pokretu je preporođena ideja o našoj sedantarnosti i jedinstvu koje je neprekinuto opstalo u našem lijepom narodnom jeziku. Od povijesnog značaja, u tom smislu, je djelo Ljudevita Gaja polovicom devetnaestog stoljeća, a u istom smislu preporod samosvijesti i nakon komunističkog etnocida, Hrvatska je doživjela svoju obnovu grčevitom obranom svog jezika polovicom šezdesetih godina dvadesetog stoljeća.

U početnom zamahu sudara europskih carstava krajem prve polovice dvadesetog stoljeća stvoreni su uvjeti za preporod

hrvatske državne nezavisnosti, bar u njenoj početnoj fazi. Da je sva hrvatska nacija bila oduševljena tim činom, to dokazuje ne samo činjenica da dne 10. travnja 1941. nigdje u Hrvatskoj nije došlo do protesta, ni javnog ni zaplotnjačkog.

Tek kad je Staljin tražio od svojih ovisnika organiziranih u kompartije, da udare na neprijatelja SSSR-a, pojavile su se grupe školovanih agenata provokatora koje su, kako to lijepo dokaza Vječeslav Holjevac u svojim ratnim memoarima, imali za zadaću da pobune Srbe i otjeraju ih ili dotjeraju u šumu.

Nema te države na svijetu koja bi tolerirala oružane grupe koje otvoreno idu za tim da sruše državu pod bilo kakvim izgovorom. Tako je bilo i u NDH. Idejni organizator ukupnosti vojno-policijskih akcija u suzbijanju razbijanja hrvatske države bio je hrvatski židov, Dido Kvaternik, direktor UNS-a, čovjek visokog povjerenja Canarisa, šefa Abwehra.

No, kako vojnik mora slušati i izvršavati zapovijedi višeg foruma u vođenju državnih poslova, tako je i general Vjekoslav Luburić izvršavao Didine smjernice o organiziranju Jasenovca i u njegovom funkcioniranju.

No, kad je, stjecajem okolnosti, trebalo, koncem Drugog svjetskog rata, učiniti sve da bi država opstala, ma kakav bio rezultat općeg sukoba u Europi, vodstvo NDH je odbilo Staljinovu ponudu da prizna NDH pod uvjetom da uskladi svoju obrambenu politiku sa strateškim interesima SSSR-a. Dr Pavelić je odbio tu ponudu jer je znao da se hrvatska država ne može riješiti jednih 'himbenih saveznika' prelaskom u kolaboraciju s drugim i još gorim

'himbenim saveznicima', pak je odlučio načiniti ono što je srbijanski kralj učinio početkom prvog svjetskog rata: povući vojsku iz svoje zemlje na teritorij koji kontroliraju saveznici, pa onda, zajedno s njima, udariti na neprijatelja i izbaciti ga iz zemlje.

Stoga su Anglosaksonci prihvatili Dra Pavelića kad je dospio na teritorij Austrije, koji su oni kontrolirali, i tu ga stavili u trajanju od skoro dvije godine, pod svoju zaštitu. Da se Tito, na ultimatum zapadnih saveznika, nije povukao iz Trsta, Pavelić bi se našao bar s ovećom grupom hrvatske vojske na strani Zapadnih saveznika i tu, unatoč velikom broju žrtava, izbacio bi iz Hrvatske izdajnike i izrode, kao i tuđince, počinitelje etnocida.

No, i Dido i Luburić su uspjeli izmaći 'ruci osvetnici', jedan je dospio na Zapad Europe, a drugi na nedovoljno poznato vrijeme na mađarsko tlo koje je već bilo pod kontrolom Sovjeta. Odatle potječe i njegova ideja da s teritorija Španjolske kojom je vladao španjolski židov Francisco Franco razvija svoju politiku 'pružene ruke' Sovjetima. Njegovo ubojstvo u Carcagenti je još uvijek nedovoljno razjašnjeno, ali strah od sovjetske invazije objašnjava

bar u nekom smislu to čudno ubojstvo i to uoči zamaha Zagrebačkog proljeća.

Najčudnije u držanju političara tipa Tuđmana i Mesića je to što su se oni povezali s Odporašima čija je glavna baza utaborena na Norvalu kod Toronta u Canadi. Tamo je i Mesić, 1992, išao pjevati 'Juru i Bobana'.

Odatle je, po njegovim izjavama 'Globusu' nakon povratka sa 'punom vrećom dolara' došao nazad u Zagreb i odatle ga je Tuđman poslao na važan zadatak na - Široki Brijeg, da tamo, zbaciti s kormila HDZ BiH Stjepana Ključića i nametne Matu Bobana, oficira KOS-a - kako je to objasnila Jasna Babić u zagrebačkom 'Globusu' malo poslije tog čudnog događaja. Na čelu Herceg-Bosne, bili su - sve odreda 'stari kadrovi' Titova režima, a njihove fotografije s kratkim biografijama objavio je također zagrebački 'Globus'.

Zanimljivo je da u crescendo Mesićeve dreke protiv 'antifašista' nikad nije spominjao ni Didu ni Maksa. I to je nemala zagonetka koju bi on morao javno objasniti. Kako onda shvatiti logiku 'Jasenovca' kako ga on i dalje pokušava protumačiti - opravdavajući pokolj hrvatskog naroda?!

Šta je hrvatska nacija imala s idejama Dide Kvaternika i s djelom Vjekoslava Luburića na području Jasenovca - i za vrijeme i poslije drugog svjetskog rata?

Jer, on je bio njihovim obožavateljem i udvaračem, ako ne i vjernim saveznikom, s njima je pjevao 'Juru i Bobana' dok se nije i sam povampirio i - druge nazvao imenom koje priliči baš njemu, a sebe, ipso facto, pretvorio u crnog anđela s crvenom jezicom pa - truje li truje. Ko-

munisti ne poznaju ni savjest ni zdrav razum. Njihova dijalektička mitomanija je nemoguća bez podjele i zavađanja onih koje dobiju pod svoju vlast. To su notorni psihopatski kriminalci!

Treba shvatiti predsjednika Juščenka i njegovu odluku da izbriše sve tragove komunizma na tlu Ukrajine: ukrajinski narod bio je velika žrtva staljinizma!

No, riječi koje mu je indirektno uputio Dr Hebrang s Bleiburga morale bi u njemu proizvesti bar malo prisebnosti. Jer - u idućem kolovozu sva Europa će, komemoracijom 'Pakta Ribbentrop-Molotov', izjednačiti komunizam s nacizmom. A, ako Hebrang dospije na položaj idućeg Predsjednika Republike Hrvatske, zna se kako će postupiti sa svim komu-

nističkim zločincima, i iz Drugog svjetskog rata i iz Domovinskog rata. Posebno s 'vrhovnim komandantom JNA' u vezi s rušenjem Vukovara i pokoljem na Ovčari, a i - izdajom Hrvatskog podunavlja – četrdeset dana nakon što je Hrvatski Državni Sabor prekinuo sve državno-pravne veze s Beogradom!

Proklet bio dan kad se je rodio!

MOŽE LI SE VJEROVATI U DOBRONAMJERNOST LUKE RAJIĆA?

mr. ph. sci. Dragan Hazler,
Basel, Švicarska

Luka Rajić puni medijske stranice i glasine

Brojni hrvatski mediji i baselski informativni odjel Synthesiologiae izvješćuju hrvatsku i svjetsku javnost o povratku mliječnog kralja Luke Rajića u DD (dioničko društvo) Hrvatsku.

Nakon što se je gospodar Lukas prodajom hrvatske mliječne industrije francuskom Lactavisu začifutio hrvatskim novcem, kojeg je čokoladizirao u Švicarskoj, vraća se Lukas na novi čifutluk u DD Hrvatsku.

Hrvatskim mlijekom hranimo hrvatske svinje

Odkad je Lactavis u DD Hrvatskoj, teče u njoj francuski med i mlijeko, a hrvatskim mlijekom

domaći seljaci - mučenici hrane svinje. Neka i to! Možda će se tako smanjiti uvoz svinjetine za izradu dalmatinskog pršuta i kotleta za turiste... Sve ima svoje dobre i one druge strane.

Hrvatska farmaceutika je postala pogodna za „bubanj“

Kad proradi Rajićeva farmaceutska generika, prodat će je opet tuđincu, kao što je njegov uži zavičajac napravio s baznogeničkom Plivom. Dakako, „običajnim pravom“ u DD Hrvatskoj transportirat će zarađeni novac u relativno najsigurnije švicarske banke i „mirna BiH“. Ne treba ga čak niti prati jer će ga čokoladizirati.

Navalite tajkuni - DD Hrvatske je na rasprodaji

Naime, o Luki Rajiću kao i o drugim tajkunima se može pisati pohvalno i kritički. Za jednu i drugu ocjenu suodgovorna je dionička država Hrvatska, u kojoj mogu stranci, ex-Hrvati i supper-Hrvati kupovati za jednu kunu ili za slično bezcjenje, sve što smisle, na pr.: banke, baznu industriju (elektroniku, željezare, pivovare, mljekare, ljekarije, prehranu...); informatiku i telefoniju

svih oblika; jadransku obalu i hotelierstvo (od hrvatske Piranske Vale do hrvatske Prevlake); jadranske otoke (zlatni Hvar...); Istarsku agrarnu zemlju i maslinike za golf igrališta; izvore svevrstnih voda: (zdrave pitke vode, mineralne i termalne vode: Jana, zagorske toplice i uskoro Topusko, braći Arapima)...

Na redu su Plitvice, a doći će na red za prodaju i već poluprodani Zagreb. Na ovu jeftinu rasprodaju DD Hrvatske valja uputiti samo jednu kritiku: Sve što vrijedi je rasprodano, a DD Hrvatska se hvali s 40 milijardi Eura duga, koji dakako raste, a nigdje nema pokrivača. Zar su tako duboki tajkunski džepovi da u njih staje toliko milijardi Eura i još ima u njima mjesta za daljnje zaduživanje.

DD Hrvatska je na rasprodaji i Rajić je kupac s pravom na kupnju i prodaju Hrvatske. Ako to rade urmacheri i razni prodavači magle poput sijedog komunjare na Pantovčaku, zašto ne bi to pravo koristili i autovozači. Ovi imaju barem vozačku dozvolu, kao univerzalnu legitimaciju za poslovnosti svake vrste pa i za farmaceutiku.

Ne treba nam Farmaceutski fakultet

Ne treba nam više Farmaceutski fakultet, iako studenti farmacije još ne prosvjeduju poput filozofa. Ako uztreba, Luka Rajić će uvesti farmaceute iz Srbije jer oni po Ustavu DD Republike Hrvatske mogu koristiti trojno pravo glasa: jedno u Srbiji i dva prava glasa u DD Hrvatskoj.

Proizvodnja alkohola

Kao umirovljeni farmaceutski znanstvenik i diasporski Hrvat s uskraćenim pravom glasa u DD Hrvatskoj, predlažem gospodinu Luki Rajiću, da umjesto generičke farmaceutike pristupi bazičnoj industriji za proizvodnju alkohola iz krumpira. DD Hrvatska proizvodi dovoljno krumpira, a može ga proizvoditi i deseterostruko više.

Iz krumpira je još uvijek rentabilna proizvodnja alkohola, a potreba za alkoholom svih oblika i namjena je u porastu. Naime, ne smije se proizvodnja alkohola smatrati samo kao sredstvo za

uživanje poput duhana, za kojeg DD Hrvatska plaća iz proračuna, a zabranjuje pušenje. Doduše to je činila i s alkoholnim pićima pa je popustila. Već se osjeća i svojevrsno popuštanje u pušenju. Naime, gostioničari su se dosjetili pa osnivaju „Gostionice samo za pušače“.

Kao okorjeli nepušač nisam dobar za kritiku najotrovnijeg užitka, pa odustajem od svake kritike i savjeta. Naime, svaki pušač i svaka pušačica odlučuju sami, hoće li živjeti 10 godina manje uz umiranje u „zaslužnim“ kancerogenim mukama ili će uživati u 10 godina duljem umirovljeničkom životu.

Još par misli o alkoholu

Alkohol je važan za razne oblike industrije, za medicinu, za laboratorijske svrhe... i u novije vrijeme napose kao energetik, umjesto zagađujućih fosilnih - naftnih u ugljenih prerađevina.

Dakle, gospodine Luka Rajiću, treba se primiti bazne proizvodnje alkohola kao energetika,

kojeg se može prodati ne samo na hrvatskom i svjetskom tržištu, nego čak u susjednoj Srbiji jer se Kragujevac sprema za proizvodnju automobila „neojugosa“ na alkoholni pogon.

Automobili na alkoholni pogon imaju uz ekološku i vozačku prednost. Naime, ako se vozaču dokaže alkohol puhačkim testom, morat će se utvrditi i izvornost: pićem ili udisanjem alkoholnih para iz automotora.

Toliko u ovoj raspravi potaknutoj pojavom Luke Rajića s puno zabrinjavajuće istine i Gogoljskog smijeha.

Ostajem uz obnovljeni arhaički hrvatski pozdrav:

Za dom! - Spreman!

Mr. ph. sci. & dipl. umirovljenik
Dragan Hazler

Basel, uz Dan Bleiburgške tragedije Hrvatskog naroda, 15. svibnja 1945. - 15. svibnja 2009.

MIHAJLO HRASTOV - UMJESTO ODLIKOVANJA ZATVORSKA KAZNA

Ninja 07 - Zagreb

Nakon tri sudska procesa, tri oslobađajuće presude, 17 godina psihološkog zatvora, hrvatsko je pravosuđe donijelo još jednu u nizu presuda kojima se može „ponositi“. Mihajlo Hrastov osuđen je i na 8 godina „fizičkog zatvora“.

Da je Hrastov poginuo u tom okršaju danas bi neka ulica nosila njegovo ime i njegovo djelo bi bilo herojsko-službeno. Ovako, za sve istinske branitelje a pose-

bice za građane Karlovca, Mihajlo Hrastov je heroj i učinio je herojsko djelo i to nikakva presuda stoke sitnog zuba, pobjegulja i izdajica neće promijeniti. Mogu se te spodobiti zavaravati da su ovom presudom sakrili svoju ku-

Marin Mrčela

kavnost u vrijeme rata, mogu misliti da su si ovim činom izdaje osigurali budućnost i da su dobro zaštićeni, no svatko tko razmišlja svojom glavom imao je prilike vidjeti koliko traje zahvalnost Sanadera i njemu sličnih, te što se događa kada isti odluči da mu netko predstavlja prijetnju ili ga više slijepo ne sluša. Kada do toga dođe, a doći će sigurno, te iste spodobite koje su osudile Hrastova moći će se upitati da li je izdaja bila vrijedna privilegija. A kako će ih zapamtiti narod, to neće nikada moći promijeniti.

Kad smo već kod nagrađivanja, u sastav tog Vrhovnog suda je ušao i sudac županijskog suda Marin Mrčela <http://www.jutarnji.hr/vijesti/clanak/art-2008,7,11,,126311.jl> koji je osudio i generala Mirka Norca <http://dnevnik.hr/vijesti/hrvatska/mirkunorcu-sedam-godina-ademi-oslobodzen.html>

Da nije baš zbog toga i ušao? Ma ne, nije "možda", ne sumnjajte u to, ušao je baš zbog presude generalu Mirku Norcu a modus operandi s tog suđenja kad su suspendirani hrvatski zakoni na tjeđan dana kako bi svjedočili osuđeni ratni zločinci, vidljiv je i u presudi Mihajlu Hrastovu.

Dakle, sudac županijskog suda koji je dva puta odbijen za mjesto u Vrhovnom sudu, samo 40 dana nakon presude (vidljivo u linkovima koje sam stavio) postao je član Vrhovnog suda - vrhovni sudac. Zar ima imalo sumnje zašto je napokon primljen u Vrhovni sud, za mene nema, vi prosudite sami.

No tu ova farsa od našeg pravosuđa ne prestaje, žalba na presudu Generalu Mirku Norcu je predana na Vrhovni sud a vi se zapitajte tko će odlučivati o toj žalbi. Zar je moguće da će odlučivati i

bivši sudac županijskog suda koji je i donio tu presudu, zar je to moguće?

Moguće je moguće, iako po svim pravilima sudac Mrčela ne bi smio biti primljen u Vrhovni sud dok se žalba na njegovu presudu ne riješi, sudac Mrčela je primljen, a ova presuda je kako sam i napisao, tek samo još jedna farsa našeg "profesionaliziranog pravosuđa".

Jedno pitanje premijeru, neka mu ga prenesu njegovi suradnici koji čitaju Glasnik.

Gospodine Sanaderu, smeta li Vas ovo, smetaju li vas presude koje donose razni diletanti kojima ste i vi omogućili da to rade? Za Mesića znam da ga ne smetaju, a Vas? Mislite li da bi Vi danas mogli biti premijer da nije bilo ljudi kao što je Mihajlo Hrastov?

Gospodine premijeru, ministarstva pravosuđa i unutarnjih poslova Vam vode ljudi koji em što nisu sposobni za tako nešto, em su "igračići" "Ureda predsjednika". Upropastili su ta dva ministarstva i dokusurili "profesionalizam" u kojeg se toliko kunu, oslobađaju se osuđeni ratni zločinci - četnici a zatvaraju se heroji koji su

Vam između ostalog osigurali da budete to što jeste. Zar je ovo što se sad događa proizašlo iz one stare poslovice; "vrati milo za drago" ili "svako dobro vrati tri put gore"?

Koju Vi poslovicu slijedite gospodine premijeru?

Moja pitanja premijeru su retorička, ja niti očekujem odgovor od dotičnog, odgovor smo svi mi dobili postavljanjem Karamarka i Šimonovića za ministre, a ovo su rezultati toga. Uostalom, siguran sam da se i premijer prepoznao u onima koji su osudili generala Norca, Mihajla Hrastova i danas Glavaša a koji su navedeni u ovom mom dijelu upisa.

Nikakva presuda „stoke sitnog zuba, pobjegulja i izdajica" neće niti može promijeniti istinu, kako našu tako i vašu!

ALEN BUDAJ I HRVATSKA ULJUDBA

Autor: **Željka Bašić**, Banja Luka (forum.net.hr)

Jasenovačke toplice

Direktor Margebovog instituta iz Zagreba Alen Budaj kaže da treba što prije pronaći i kazniti autore članka u kojem je ustaški logor Jasenovac prikazan kao "mit koji blati Antu Pavelića, ustaše i NDH, pokojnog hrvatskog predsjednika

Franju Tuđmana, hrvatske domoljube i naciju uopšte".

Članak je objavljen u avgustu prošle godine na Internet stranici "Leksikon Yu mitologije".

"U nebulozi od članka objavljeno je, između ostalog, da su logoraši bježali iz logora, kršili pravila i ubijali svoje stražare. Svjedoci o strahotama u Jasenovcu preds-

tavljeni su kao osobe zadvojene mržnjom, a njihova svjedočenja okarakterisana kao tendenciozna, osvetnička i lažljiva", navodi Budaj.

Kaže da se pita "da li je ovako nešto mogao da napiše neko iz neustaške buljumente novijih hrvatskih historičara i NDH nostalgičara".

Da bi se zaštitili izdavači i autori Leksikona, kao i zbog blaćenja istine o Jasenovcu, članak je izbrisan sa linka u martu, ali do danas nije utvrđeno ko je njegov autor.

Pošto je autor nepoznat, smatra Budaj, odgovornost za članak treba da snose urednici izdavačkih kuća koje uređuju ovu Internet

stranicu, odnosno "Rende" iz Beograda i "Postskriptum" iz Zagreba.

Na linku se nalazila i fotomontaža sa ustaškim grbom u kojoj turistička zajednica opštine Jasenovac predstavlja logor pod sloganom "Dobro došli u Jasenovačke toplice". "Ovom ilustracijom Jasenovac i njegove žrtve su ismijani" - istakao je Budaj.

Među onima koji su radili na izradi Leksikona su značajna imena iz kulturnog života Hrvatske, među kojima su Kruno Lokotar, Dubravka Ugrešić, Edo Popović i drugi.

Na Budajevu reakciju na sporni članak odgovorila je jedino knji-

ževnica Dubravka Ugrešić, koja mu je putem e-maila iznijela "ogorčenost zbog toga što se nje-no ime pominje na ovom projektu za koji nije znala da postoji".

Rekla je da godinama nije uključena u projekat "Leksikon Yu mitologije", da nije saradivala u izdavačkoj djelatnosti i da ne zna ko stoji iza toga.

Budaj kaže da je ovo problem za hrvatske advokate, koji "hitno treba da pronađu autore propagandnih bljuvotina o Jasenovcu".

Članak je, nakon što je izbrisan sa sajta, objavljen na Internet mreži Fejsbuk u jednoj grupi o Jasenovcu.

"Hrvatska uljudba"

Budaj je skrenuo pažnju javnosti na to da je čitav jedan onlajn broj "Hrvatske uljudbe" bio posvećen blaćenju Jasenovca, a da je u posljednjem broju izvjesna Dijana Majhen napisala članak pod nazivom "Dosta nam je više Jasenov-

ca".

"Veličanje ustaškog pokreta zakonski je kažnjivo i Ustavom Hrvatske onemogućeno. Kako je onda omogućen rad udruženja koje plasira ovakve tekstove čak i na adrese državnih tužilaštava, koja su odbila da ih prime na službene adrese, ali nisu pvela račun o njihovom sadržaju" - zapitao je Budaj.

Vaskrs

"Na Vaskrs ove godine", kaže Budaj, "na inicijativu Hrvatskog državoslovnog društva, u Jasenovac su otišli predstavnici nekoliko organizacija, među kojima su hrvatsko udruženje 'Blajburg', Udruga ratnih veterana hrvatskih domobrana i drugih, da polože vijenac tobože pobijenim Hrvatima i ustašama."

"Oni su u javnosti govorili da su Židovi organizovali jasenovački logor" - istakao je Budaj.

BLEIBURG - NAJVEĆA TRAGEDIJA HRVATSKOG NARODA (1)

Filip Barišić, Zagreb

Danas obilježavamo još jednu godišnjicu masovnog stradanja Hrvata.

koljući i prolijevajući krv nevinih.

"Oni su morali umrijeti da bi Jugoslavija živjela", od čega nas zapravo oslobodiše ti osloboditelji, dični antifašisti, t.j. partizani? - od nikoga do nas samih!

Na današnji su dan prije 64 godine radi judeomasonskog cilja obnove Jugoslavije predani na zlokobnom bleiburškom polju hrvatski vojnici i narod golih ruku na raspolaga-

setine hrvatskog naroda.

Uprljali su krvnici tada svoje već dakako uprljane ruke prljane od ustanka protiv hrvatske države 1941., u nerijetkih i od prije. No ovog puta to se očitovalo u mnogo većem, odnosno najvećem obujmu

nje partizanskim zločincima koji su tada, za razliku od prijašnje četiri godine, imali potpunu priliku bez smetnji i otpora izvršiti svoj koljački čin biološkog uništenja, tada de-

"Slovenijo, ne treba ti kiše,
Hrvati ti zemlju krvlju nato-
piše"

godine građena i rušena.
Tim činom urezao se u znanu i
piše"

Djelom koje Bleiburg simboli-
zira konačno je i nestala Hr-
vatska, ona Hrvatska čekana
839 godina, ona za koju se
četiri godine neprekidno bori-
lo dok je postojala, te četiri

neznanu povijest neizbrisivi
trag junačke Žrtve naših
predaka u vrhuncu žudnje
jedino za slobodom. S. S.
Kranjčević rekao bi:

"Slobode koji nema, taj o slobodi sanja, Ah, ponajljepši san;"

U hrvatskog je naroda taj san ostvaren toga divnog proljeća Gospodnjeg 1941. uspostavom Nezavisne Države Hrvatske nakon godina i godina muke, znoja i krvi.

nemiran, nedorečen, sretan koliko i tužan, u vijeke mlad viče prenoseći Njihove čežnje i Ideale na nas. Gori u Nji-

Ali povijest je i ovoga puta odredila dati nam novu nesreću, na njoj treba učiti i uočiti činjenice vrijedne za budućnost.

U vječni san usnuše tada hrvatski junaci noseći sa sobom Ideale, naše svete Ideale ginući herojski, golih ruku, čiste savjesti. Oni su naši junaci, Oni su naši heroji, naši branitelji, anđeli čuvari čiji duh još

ma vječni plamen izgubljene mladosti, žar slobode, bezvremenski vječni sjaj naše časti!

Nikada ne ćemo zaboraviti Vas i Vašu žrtvu, naša srca nikada ne će prestati kucati za Vas, muku Vašu, nosit ćemo kroz život čestitost i snagu Vašu, izvršiti dužnost ko-

ju nam nalažete te uzorom na Vas biti uvijek za Dom spremni!

ZEMLJOVID

Za one koji će doći javnim prijevozom: sa Britanskog trga, svakih 15 minuta voze autobusi 102 i 105. Vozača pitajte kod koje je stanice Tuškanac 61.

HRVATSKI ULJUDBENI POKRET

Udruga za zaštitu prava građan

Pete poljanice 7

10000 ZAGREB

hrvatska.uljudba@gmail.com

091-33-88.431

Zagreb, na dne 27. travnja 2009.

**HRVATSKIM GRAĐANIMA
U DOMOVINI I ISELJENIŠTVU**

Predmet:

PRVI SLUŽBENI POZIV za

sudjelovanje u radu političkog skupa.-

HRVATSKI ULJUDBENI POKRET, Udruga za zaštitu
prava građana, priređuje**25. svibnja 2009. godine u 11 sati u Zagrebu,
ispred kuće Tuškanac 61,**a u kojoj stanuje komunistički ratni zločinac Stje-
pan Hršak,

Zagreb, Tuškanac 61 (foto: Dragutin Šafarić)

OKUPLJANJE**DOMOLJUBNIH I DRŽAVOTVORNIH HRVATA**u svrhu poticaja dotičnog Stjepanu Hršaku, komandantu vojne OZNE za područje Krapine na kajanje za ubojstvo 22 franjevca i svećenika u noći od 4. na 5. lipnja 1945. godine u Maceljskoj šumi.

Priredba je prijavljena Policijskoj Upravi Zagrebačkoj.

POZIVAMO

Vas za sudjelovanje u radu ovog političkog skupa, bez ikakvih ograničenja glede iznošenja svojih stajališta.

Radni raspored priredbe:

10.30 - Osobno paljenje svijeća za hrvatske žrtve s Križnog puta

11.00 - Okupljanje

1. Tomislav Dragun: Riječ na početku
2. Molitva za naše pokojne
3. Diana Majhen: U VJEČNI SPOMEN, čitanje ulomka iz knjige Frana Živičnjaka
4. Prvo pismo Stjepana Hršaka
5. Govornici: Dragutin Šafarić, Dean Golubić, Branko Stojković, Marko Francišković, Vjekoslav Škrebilin, Mladen Schwartz,
6. Mile Prpe: PRELUDIJ ZA MARŠEVE SMRTI, pjesma
7. Lovorka Dragun Mirković: Dodijeljena odličja VELEREDA HUDA JAMA
8. Drugo pismo Stjepana Hršaka
9. Govornici: Vladimir Biondić, Šime Tolić (Stuttgart) i Miroslav Rovis
10. Pozdravne poruke: Leo Pločkinić, predsjednik alternativne Vlade Hrvatske Republike Herceg Bosne, Mostar, Zvonko Ranogajec, kršćanski TV producent, Evanston (USA), Ivan Šegedin, pjesnik, Korčula i Radovan Smokvina (Švicarska)
11. Sjećanje na Ilu Galića iz Dalja
12. Govornik: Ljubo Ćesić Rojs
13. Brzjavke hrvatskim generalima Anti Gotovini (autor: Akademik Mirko Vidović) i Branimiru Glavašu
14. Tomislav Dragun: Zaključci Okupljanja

Molimo Vas, zbog potrebnog osiguranja, dostavite nam svoj odgovor najdalje do 10. svibnja 2009. godine na adresu: Zagreb, Pete poljanice 7, odnosno na e-mail: hrvatska.uljudba@gmail.com ili na telefon: 01/29-23-756, 01/29-23-757 (fax), 091/33-88-431.

dr. sc. Tomislav Dragun
predsjednik

U IME ISUSA KRISTA

Okupljanje domoljubnih i državotvornih Hrvata

Dejan Kožul,

www.e-novine.com, Banja Luka,
18.4.2009.

Na nekadašnji Dan mladosti, odnosno 25. svibnja održat će se prva priredba simpatičnog naziva "Okupljanje domoljubnih i državotvornih Hrvata". Odluku o okupljanju donijela je skupština Hrvatskog uljudbenog pokreta (HUP), koji za sebe kažu da su udruga za zaštitu prava građana.

Šta je zapravo cilj ovog okupljanja i uopće ovog pokreta? „Cilj akcije je da se u kršćanskome duhu svima koji su se ogriješili o hrvatski narod ponudi prilika da se pokaju. Takvima ćemo organizirati priredbu ispred kuće i pozvati ga da se očituje o optužbama. Nećemo vikati ni prijetiti, probat ćemo da svaki od njih dođe među nas i da s nama razgovara o svojim nedjelima“, objasnio je novinaru Slobodne Dalmacije Tomislav Dragun, nekadašnji revizor Miroslava Kutlea, idejni pokretač pokreta HUP (vidi okvir).

U najkraćim crtama, ovo je Tomislav Dragun, sada sedamdesetjednogodišnji čikica čija biografija može poslužiti za sjajnu priču o

TOMISLAV DRAGUN, MAG MALVERZACIJA

Financijski mogul, svemogućí kum pretvorbe i privatizacije umješán u aferu oko Slobodne Dalmacije, Splitske banke, član fantomske alternativne vlade Hrvatske Republike Herceg-Bosne, rekorder u podizanju sudskih tužbi. U posljednjih petnaestak godina podigao je oko 200 tužbi. „Sve je počelo nakon članka objavljenog 1993. godine gdje se mene naziva

prvom osobom pretvorbe i povezuje s Miroslavom Kutlóm. Počekle su i prijave protiv mene. Shvatio sam da je protunapad najbolja obrana“, govorio je Dragun prije godinu dana. U svom dugom tužiteljskom stažu tužio je i Stjepana Mesića, Ivu Sanadera, Vladimira Šeksa, Ivicu Račana... Kaznenu prijavu zbog lažnog prijavljivanja generala Ante Gotovine podnio je protiv Carle del Ponte. Njemu samom sudilo se zbog lažnog prijavljivanja 185 ljudi, no postupak je obustavljen. Tužio je i filozofa Milana Kangrgu zbog izjave da su „životinje pametnije od Hrvata“. Spor je izgubio. Tužio je i Republiku Sloveniju za smetanje posjeda jer je Mladinska Knjiga ucrtala zaseoke Bužin, Mlini, Škrile i Škudelin u Atlas Slovenije. Idealni vođa pokreta, a osnovao je i Stranku hrvatske slobode.

tisućljetnom snu u pojedinim Hrvatima.

Za početak Dragun i HUP najviše da će tog 25. svibnja okupljalište biti u zagrebačkom parku Tuškanac ispred kuće „ratnog zločinca Stjepana Hršaka, komandanta vojne OZNA-e iz Krapine“. Ova „priredba“ počinje u 11 sati, a predviđeno je da će trajati ukupno dva sata. Također, predviđen je i više nego zanimljiv spisak oratora, koji ustvari za sada predstavlja samo želju organizatora. Ipak, pogledajmo spisak potencijalnih učesnika zajedno sa temama o kojima je planirano da besjede:

Tomislav Dragun: Otvaranje zbora. Tekući ciljevi HUP-a

Diana Majhen: Čitanje ulomaka iz knjige Frana Živičnjaka U vječni spomen

Vlasta Mihetec: Esej o zločinima Stjepana Hršaka

Bože Vukušić: Strahote Bleiburga

Tomislav Vuković: Partizanski jasenovački mit

Ive Matanović: Tito nije progonio niti je kažnjavao zločince s križnih putova

Mirko Vidović: Hram nade

Sven Rustempašić: Izdaja Sulejmana Tihića

Leo Pločkinić: Vraćanje tradicijskim vrijednostima Hrvata u Bosni

Mladen Schwrtz: Dr. Ante Starčević - otac domovine

Dražen Keleminec: Izvorno pravaštvo

Dean Golubić: Pravaštvo i suvremena hrvatska politika

Ljubo Ćesić Rojs: S Dr. Antom

Starčevićem u Domovinskom ratu

Lovorka Dragun Mirković: Do-dijeljena odličja velereda Hu-da jama

Mate Bulić: Lijepa naša do-movino

Impozantnom spisku valjalo bi dodati i par udruga koje će prema riječima Draguna djelovati u HUP-u. To su pripadnici Hvidre, Generalskog zbora, Hrvatskih pravaša, hodočasnika Put istine, počasnog Bleiburškog voda... Perjanice okupljanja će, najavljuje to Dragun biti Mladen Schwartz, Ljubo Ćesić Rojs, Bože Vukušić, Dražen Keleminec...

Pozabavimo se kratko likom i djelom pomenutih perjanica.

U načelu, sretan Uskrs: Vaistinu

Mladen Schwartz je osnivač i vođa Hrvatske nove desnice i autor knjige Što je to desnica? koja je posvećena „hrvatskim ratnicima“. Schwartz je deklarirani fašista, a poznat je i po tome što zagovara tezu o postojanju „slavosrba“, prateći utrt put Ante Starčevića: „Slavosrbi su politički protivnici koji se prodaju tuđinskoj vlasti“, govorio je otac domovine svojevremeno. Kako je vrijeme prolazilo tako je i njegovo mišljenje o „Slavosrbima“ mutiralo: „Židovi su manje škodljivi nego

Slavosrbi. Jer Židovi gledaju samo za se i za svoje...a Slavosrbi su uvek samo za zlo: ako nemogu sebi pribaviti korist, oni gledaju da naškode dobroj ili pravednoj stvari, ili onim koji su za nju.“ Schwartz o Slavosrbima govori kao i Starčević kao o pasmini, a zbog umanjivanja broja židovskih žrtava sa šest milijuna na 200 do 300 tisuća u nekoliko navrata bio je i na obavijesnim razgovorima u policiji.

Ljubo Ćesić Rojs. Hercegovačka klica u državotvornosti Republike Hrvatske poznat po izjavi „Tko je jamio, jamio je“. Član nadzornog odbora Hercegovačke banke (šifra Ante Jelavić), nekadašnji šofer autobusa koji je MUP-ove specijalce dovezao na Plitvice 1991. godine, prijatelj Gojka Šuška preko kojeg je stigao do zapovjednika 66. pukovnije koja je gradila ceste i puteve koje je razrušio srpski neprijatelj. Stigao je i do pomoćnika ministra obrane, kandidata za Hag. Ponosni je vlasnik diplome Prometnog fakulteta, istog onog koji je duboko umješan u aferu Index, nekada saborski zastupnik HDZ-a, osumnjičen za zloupotrebu 5,5 milijuna kuna u MORH-u...Radi slikovitijeg prikaza jednog od perjanica HUP-a prenosimo stenogram razgovora Franje Tuđmana i pomoćnika ravnatelja Hrvatske infotmativne službe Ive Lučića od 12. svibnja 1998. godine, kojeg su 2000. godine objavili i BH Dani, a preuzet je iz Nacionala.

„ROJS JE UBIJAO ZAROBLJENIKE“

Dio stenograma od 12. maja 1998. godine

Tuđman: Vodstvo HDZ-a BiH i Federacije?

Lučić: Sadašnje ili buduće?

Tuđman: Buduće, jasno. (...) Šta

predstavlja dolje po mogućnosti-ma Rojs?

Lučić: To bi bila katastrofa.

Tuđman: Čekaj, ne govorim, nisam rekao da bude ministar, nego šta?

Tko je jamio, jamio je: Polupis-meni vlasnik diplome

Lučić: Reći ću vam. Rojs je čovjek koji, naravno, sve što on vrijedi to je vezano uz ministra Šuška jer ministar je njega držao kod sebe i znalo se je, kada dođe Rojs i nešto kaže, onda da je to ministar poručio. Ministar je imao autoritet i to je bez daljnijega. Rojs je crpio taj ministrov autoritet. Mislim da mu je napravio puno štete. Rojs je bio vozač autobusa, čovjek polupismen praktično koji je imao tu jednu snagu. Ja ću vam reći ono što su njegove zasluge. On je znao dolje, ja sam bio često na Dinari gore, on je znao bagere, ceste, vojsku organizirati...

Tuđman: Dobro, ali te bagere je trebalo, tko je nabavio bagere, Rojs ili tko?

Lučić: Ne, novac je bio opet od države, od Ministarstva obrane, sve ono što je dolazilo u Hrvatsku dolje, onda se je to kupovalo. To je kupovalo Ministarstvo obrane, nije Rojs. Postojali su ljudi koji su to radili. Istina, Rojs je to najčešće prikazivao da je on to nabavljao, ali nije, to je radio i Jelavić i ovi dolje momci i na tome su još debelo zarađivali. Pazite, ja ću vam reći kako te stvari funkcioniraju ako vama oni to ne kažu.

(...) Rojs je emotivac, čovjek kojega se, ono što mu se kaže ovog momenta da je netko dobar ili da je loš, on ide po tome. Znači, dok mu netko drugi ne kaže drugačije, on nije u stanju osmisliti nešto sam.

Tuđman: Odakle je on?

Lučić: Iz Posušja. I ono što kompromitira, ja sam tu bio praktično svjedok, kada su bile akcije, onda je počeo ubijati zarobljenike. To je, recimo, vrlo ružno što se kaže za njega, čak pomalo da ga i ucjenjuju s time. Tako da Rojs, treba biti netko tko zaslužuje to da je general, da je bio, da je ovo, i ono, ali iza ovoga poslije bi ga trebalo u mirovinu staviti, ili neko fino mjesto mu naći, nikako da on bude taj. Ja ću biti slobodan da vam još neke stvari kažem koje možda nije na meni, ali pošto ja imam i tu funkciju pomoćnika ravnatelja HIS-a, onda ću vam reći. Sada se dogodilo da Pašalić, koji je na određeni način uzdrman ovom aferom, da se pomalo počinje uvezivati sa tom grupom, znači da tu traži jos nekakvo uporište.

Tuđman: S kim?

Lučić: Znači sa Rojsom i sa ovima dolje, sa vojskom, sa Jelavićem, traži tu nekakvu vrstu uporišta. Mislim, samo da to znadete. Ne smatram da je to nešto loše, ali on je bio napravio jedan otklon od njih, mislim da je malo bio sa Gojkom u određenom sukobu jedno vrijeme, malo su se bili razišli, ali sada je to ponovno i sada on pokušava isto stvoriti tu nekakvu dolje jaku poziciju. Ako je to dobro, neka to bude tako, ali ne znam baš.

Bože Vukušić, autor knjiga Tajni rat UDBe protiv hrvatskog iseljništva i Bleiburg memento, tajnik Počasnog bleiburškog voda. Vukušić je kao mladić otišao u Deutschland gdje se povezao sa hr-

vatskim iseljenicima i gdje je optužen i za planiranje protuudbaškog udara. Osuđen je čak i na doživotnu robiju, ali je nakon sedam godina oslobođen nakon čega se obreo u Hrvatskoj. Ako su ga dešavanja u Njemačkoj kvalificirala za domoljubnog i državotvornog Hrvata to je bilo dovoljno da kvalifikaciju pretoči u sopstveni interes. Kao tajnik Počasnog bleiburškog voda Vukušić je optuživan da je manipulirao novcem, pa da je i sam godinama bio suradnik UDBe. Optužen je da je izmijenio natpis na spomeniku poginulim na Bleiburgu.

**Za spas duše i spas hrvatsva:
Tomislav Dragun**

Brzodolazećeg 25. svibnja „perjanice“ HUP-a, okupiti će se na Tuškancu, ispred kuće bivšeg komandata Ozne s područja Krapine Stjepana Hršaka. Kako Dragun kaže on se sumnjiči da je tijekom rata ubio 22 svećenika zbog čega će ovi domoljubni Hrvati pozvati Hršaka da siđe među njih i da kršćanski prizna da je griješio nakon čega će mu ova grupa kršćana, osvjedočenih ljubavnika božanskog oprostiti.

Ovo orgijanje nacikriminalaca će se nastaviti i poslije okupljanja pred kućom Hršaka. Dragun je tako najavio da će ljubavni karavan ići pred kuće „svih onih za koje narod smatra da su pogrije-

šili ili da su mu nanijeli nepravdu, pa i pred kuće hrvatskih tajkuna. Ići ćemo i pred Kutlinu kuću, i pred vilu Ivica Todorića“.

„Svuda ćemo ići i tražiti od pojedinca da se očituje o onome za što ga se sumnjiči. Ako se odbiju družiti s nama, nećemo inzistirati, no izdat ćemo knjigu i u njoj objaviti imena svih onih koji su zgriješili prema hrvatskom narodu i koje smo pozvali da se pokaju“

Ovi moralisti, higijeničari hrvatstva osnovali su i Lustracijski sud „kao etičko tijelo koje će suditi svima za koje narod smatra da su se u bilo kojem smislu ogriješili o njegove interese“, a utemeljene su i diplome koje se poštom dodjeljuju pojedincima koji otkriju nove jame s hrvatskim kostima, ali jednako tako i onima koji negiraju postojanje otkrivenih jama.

U kategoriji ovih potonjih, crvena diploma je nedavno dodijeljena predsjedniku Stipi Mesiću, i to zbog općeg pristupa temi partizanskih jama, piše Slobodna Dalmacija.

S obzirom da će „priedba“ već narednih dana biti prijavljena policiji bilo bi dobro da se i čitalište uključi u ovaj mladi pokret svojim naprednim idejama. U HUP-u čekaju pozive, prijedloge i obavijesti a svi zainteresirani mogu im pisati na:

HRVATSKI ULJUBENI POKRET

Udruga za zaštitu prava građana
Hrvatska konfederalna izborna
zajednica

Pete poljanice 7

10000 ZAGREB

hrvatska.uljudba@gmail.com

00385-91-33.88.431

Prijedloge možete prosljediti i na adresu e-novina (vidi impressum). Pomozimo ovim kršćanima da svoje slovo pomirenja i ljubavi prošire ovim griješnim svijetom.

VOĐINE BESANE NOĆI (2)

Anton Kolendić: POSLJEDNJI DANI KULTA LIČNOSTI, „Otokar Keršovani“, Rijeka, 1980.

Lavrentij Pavlovič Berija, u rukom pisanom iskazu istražitelju:

„... Znao sam da će doći taj dan. Mnogo sam razmišljao o tome, naročito posljednjih godina kad je Staljin već počeo pokazivati otvorene znakove namjere da me makne ... Pratio sam i proučavao sudbinu 'neustrašivog komesara' Jagode.

Berija

Doživio sam da zapečatim sudbinu 'željezne pesnice partije' Ježova.

Sad se odigrava posljednji čin tragedije života Lavrentija Pavloviča Berije 'mača revolucije', kako me je, dajući mi prvi put 'Orden Lenjina', nazvao Staljin. Pravda, a s njom pjesnici i svi oni što nešto znače u ovoj našoj velikoj zemlji u zboru su me slavili ...

... Znao sam da će doći dan kad će se nezadovoljnim masama pokazivati moja odrubljena glava uz povik: 'On je kriv za nestašicu ... On je gušio slobodu ...! Sudili

smo mu da bi presudili svemu što je bilo zlo kod nas ...!'

Narod je to vjerovao i 1936. kad je likvidiran Jagoda! Tada se slavila 'likvidacija bezvlašća'.

Narod je to vjerovao i 1938. kad smo ubili Ježova. Tada je slavio 'kraj terora'.

Znam da će i sutra kad na prvoj stranici Pravde, uz već odavno pripremljeno 'Saopćenje' i komentar, bude objavljeno da je 'pravedna presuda narodnog suda izvršena i krvnik, ubojica i zlotvor, špijun, imperijalistički agent, ukoliko sve zlo ovog našeg divnog svijeta, Lavrentij Pavlovič Berija strijeljan', znam da će poteci rezolucije, da će zborovi 'trudbenika i kolektiva' donositi odluke i zakletve 'jedinostvenom, čvrstom, lenjinskom rukovodstvu koje je očistilo zemlju ...'

Zar zaista naš narod, partija, zar komunisti zaista znaju istinu? Zar zaista vjeruju da sam ja, L. P. Berija, bio tako moćan, da sam mogao tisuće, desetine i desetine tisuća osuditi ili likvidirati bez suda?

Zar zaista vjeruju da su ovi koji mi sada sude čisti i bezgrješni ...

Da! U mojoj su krvi oprali svoje ruke i sad '... otvaraju nove svijetle stranice budućnosti ...!' Sud danas raspolaže dokumentima koje sam ja godinama skupljao i koji dokazuju da sam ja samo izvršavao i provodio ono što su Staljin, Politburo i Centralni komitet odlučivali i da su svi drugi članovi Politburoa i vlade, aktiv-

no, predano i vjerno izvršavali sve ono što i ja. Samo, dok sam ja to obavljao kao ministar ili zadužen u Politbirou, oni su se 'osobnim zalaganjem' natjecali da dokažu da su veći 'veći katolici od pape' ...!'

* * *

Mihail Ivanovič Kalinjin je u Sovjetskom Savezu, odnosno u zemljama „socijalističkog tabora“, poznat i po mnogobrojnim knjigama i člancima o komunističkom moralu i komunističkom odgoju.

Staljin, Lenjin i Kalinjin

To su, zapravo, njegovi govori omladini tiskani u milijunskim nakladama. Bit njegovih gledišta ne odudara od njegove dugogodišnje funkcionske prakse.

On 1949. godine piše:

„Komunistički odgoj, kako ga mi shvaćamo, uvijek je konkretan. U našim uvjetima on mora biti potčinjen zadacima, koji stoje pred partijom i Sovjetskom državom.

Osnovni i glavni zadatak komunističkog odgoja jest da daje maksimalnu pomoć u našoj klasnoj borbi.“

O moralu piše:

„Komunistički moral, to je ono što koristi revoluciji i sovjetskoj vlasti!“

PISMO dr. sc. DAVORU PAVUNI

Vladimir Biondić, Zagreb

Cijenjeni i dragi gospodine Pavuna, Na početku se moram ispričati. Bio sam vrlo skeptičan prema Vama. Ni Vaš nastup kod "neprijatelja" Stankovića koji je bio dobar, nije me posebno fascinirao, kao neke moje sunarodnjake koji su bili oduševljeni, a mislim, da nisu puno razumjeli. Očito da su "siroti" Hrvati toliko željni malo pozitivne i da im je samo malo toplih riječi dosta da se oduševe.

dr. sc. Davor Pavuna

Očito je, da je, kao što ste i sami naglasili velika razlika u nastupu na televiziji i nastupu "in vivo" kada vrijeme nije ograničeno i kada se može govoriti polako i za sve razumljivo. Vaš televizijski nastup bio je malo "ubrzan" i u želji da što više kažete na momente nerazumljiv.

Ali me zato Vaš jučerašnji nastup u Europskom domu (mjesto je kao simbolično bilo odlično odabrano) više nego oduševio. Početak mi je bio malo čudan i tek sam kasnije shvatio njegov puni smisao, a nastavak je bio savršen, tako da je nama, starim emotivcima izazvao i

suze. Očito je, da ste prepuni pozitivne "vibre" i da je možete uspješno prenijeti i na druge, očito je da možete ponijeti ljude, pa i onda kad Vas sasvim ne razumiju.

Oprostite mi ponovno, ali s Vama se ipak ne slažem samo u jednom. Mišljenja sam, da već DANAS u Hrvatskoj kritička masa za promjene postoji i da se može naći dovoljno ljudi sposobnih da Vas prate. Možda ne treba previše žuriti, ali ne treba ni ići presporo.

Mi ćemo u Zagrebu učiniti ponovno krupan korak natrag izborom novog gradonačelnika bez obzira koju od predloženih varijanti izabrali.

Ako ne uspijemo ni kod izbora predsjednika i eventualne promjene vlade izboriti bitne promjene, može nam se desiti da u slijedeće četiri godine ostanemo bez većeg dijela obale i bez svojih izvora pitke vode, a onda - neka nam dragi Bog bude na pomoći.

Radi toga je zadnji čas, da ljudi poput Vas i Vi osobno stanete na čelo svog naroda jer može biti PREKASNO.

Već se je danas ovaj korov toliko raširio i ojačao, da će ga biti vrlo teško iskorijeniti.

Shvatite ovaj poziv kao vapaj žednog u pustinji.

Neka Vas, dragi Bog čuva, jer naš neprijatelj je moćan i ne će prezati pred nikakvim akcijama, da Vas i nas zaustavi u pozitivnom kretanju.

ZA DOM I DOMOVINU UVIJEK

DRUŽE TITO MI TI S(V)E KUNEMO

Vladimir Biondić, Zagreb

DRUŽE TITO mi Ti s(v)e kunemo
Zaboravi ti nikada, mi Tebi ne ćemo
Ogrezle su čizme, u hrvatskoj Ti krvi
U zločinu i nedjelu - uvijek si bio prvi
Ubijao si godinama bez milosti i bez suda
Još i danas slave Te, ta sva imena luda
Maknut ćemo ploče Tvoje, uništiti slike
Da Tvome nasljedniku, ne damo prilike

Krunica mi oko vrata, križ mi je u ruci
Zalud prijeti crven demon, zalud crni vuci
Sava uzvodno poteče, ispuniše Ti se želje
Narod hrvatski doček'o je - mir i veselje

Drug je Tito bio - naše rosno "cviće"
Na vrhu kolone, zločinačke se pokreće
Nek' bi vječni spomen na nedjela Tvoja
Ostale su jame, kosti - zločini bez broja

Tito družte njihova bi - ljubičica plava
Leševe Tvoje, nosile su - i Drava i Sava
Sagradit ćemo mi Ti kip od zemlje i blata
Nek' Tvoj Kumrovec bude grobnica Hrvata

Osamdeset osam i ... posadit ćemo ruža
Nek' na žrtve Tvoje, lijep se pogled pruža
Nek' štafeta Tvoja trči, od jutra do mraka
Aveti sablasne, srp, čekić, zvijezda petokraka

Najveći si krvnik bio - Ti od roda svoga
Zaboraviti ne ćemo mi imena nikad Tvoga
Gorio nam Ti u paklu - od jutra do mraka
Svijetlila Ti vječno Tvoja - zvijezda petokraka

CRVENA ARMIJA ŽARKA PUHOVSKOG (2)

Ana Lučić, Zagreb (26.3.2007.)

JUGO-SOFIST ŽARKO PUHOVSKI

Izgledalo je donedavno da je Žarko Puhovski nedodirljiv, da mu baš ništa i nitko ne može stati na put. Sada, međutim, suo-

čen s dvije ozbiljne tužbe (Bedema ljubavi i zagrebačke Hvidre), na oči nacije gubi podosta od svoje bahate, prividno smirene, „objektivne“ i „tolerantne“ samouvjerenosti, i na svoj se način čak i ljuti: ne podiže, doduše, ton, jer bi to bilo „politički nekorektno“, ali mrko gleda, hladno zbori, ignorira pozive u medije u kojima inače predstavlja glavnu sadržinu, samozvanoga praeceptor-a Croatiae (učitelja Hrvatske) s jedinim ciljem destruiranja samih temelja hrvatske samosvojnosti i samobitnosti, i ne tako usamljenog ratnika specijalnoga psihološkog rata što ga, u neslavnoj koaliciji, ustrajno i bez ozbiljnog uzvrata vode združene snage unutaršnjeg i vanjskog neprijatelja.

Zagrebačka je Hvidra Žarka Puhovskoga tužila zbog nepodkrijepljene tvrdnje kako je jedan hrvatski general - Žarko ga ne želi imenovati, ne bi li lažna optužba, baš kao i ona haaška, za ratne zločine, baš kao i ona zagrebačka, za ratno profiterstvo..., pogodila cijelu hrvatsku vojsku - kako je jedan hrvatski general, dakle, usmratio dijete tresnuvši mu glavicom o zid. Takvih smo se nekrofilnih fantazija svojedobno do bljuvanja bili naslušali u svezi sa sabirnodradnim logorom u Jasenovcu, no očito protuhrvatska mašta ništa ne gubi kako na neoriginalnosti, tako ni na bezobraznoj nametljivosti.

Ovdje me, ipak, više zanima razlog zbog kojega su Puhovskoga tužile majke Bedema ljubavi. Općinstvu je stvar već poznata: Puhovski je na nedavnoj protuhrvatskoj konferenciji u Zagrebu, koja je okupila najviđenije vanjske i unutarnje hrvatoždere

(gazde i slugane), izvolio ustvrditi kako su hrvatske majke svoje sinove izvukle iz JNA e da bi ih, istoga časa, utjerale u postrojbe Hrvatske Vojske, čime da su bjelodano posvjedočile protimbu miroljubivosti na koju se inače pozivlju.

Puhovski je, nakon kritikâ, pokušao svim sredstvima paralogike, te inim dovijanjima što mu stoje na mozgovićskom raspolažanju, uvjeriti u neutralnost svoje teze te u izostanak nakane za bilo kakvom usporedbom jugoslavenske i hrvatske vojske. Naravno, mogao je - kada ga ne bismo dobro znali! - formalno gledajući misliti posve neutralno i benigno, premda ostaje pitanje čemu uopće takva izazovna, neumjesna i uvrjedljiva primjedba na onom mjestu i u onom času. Ali, Puhovskijev sofizam leži u zamagljivanju okolnosti da novačenjem dotadašnjih hrvatskih jugo-obveznika u Hrvatsku Vojsku nije ničim narušen mir, ničim narušeno načelo mirotvorstva, kako to Puhovski sugerira; dapače! Okupljanjem hrvatskih vojnika u frontu protiv jugo-agresora upravo je imao biti ušćuvan, ili obranjen, ili ponovno uspostavljen - hrvatski mir! Ta obrambeni se i osloboditeljski rat i vodi kako bi se postigao mir. Svaki rat završava (ili bi trebao završiti) mirovnim sporazumom. Rimska izreka veli: si vis pacem, para bellumulti-ma ratio regis - posljednji kraljev argument - kako je pisalo na njegovim topovima!) može odvratiti neprijatelja; ako pak ne uspije u tome, može ga pobijediti, i tako okončati napadačku vojnu. Puhovski je hegelijanac, marksist, dakle dijalektičar. Stoga mu ne bi smjela ostati strana niti dijalektika rata i mira. Uostalom, zar se nakon uspješno i koliko-toliko pravedno okončanih ratova ne dodjeljuju i Nobelove nagrade za mir? Nema mira bez rata, mir je tek stanje između dvaju ratova. (hoćeš li mir, pripravljaš se za rat).

Jest, ali Puhovskomu nije stalo do pravednoga mira nakon pravednoga

rata. On je za mir groblja, za mir Jugoslavije. On je za mir hrvatskoga roba, koji, skupa s Puhovskim (explicite je to, ili nešto slično, znao ponavljati!) više mrzi rat negoli Jugu, više voli mir negoli Hrvatsku. A zar se nisu kroz čitavu poznatu povijest vodili ratovi radi obrane države i nacije, tla i krvi, ponosa, časti i dostojanstva? Jesu, no što to znači za lijevoga pseudopacifista Puhovskog? On hoće mir, ne će rat. Bi li on i svojim Židovima uskratio pravo oružane nacionalne samoobrane? Zacijelo ne bi. No, kada njegova jugovina započne rat, a Hrvati su žrtvom, on, nehrvat, sin Židovke i udbaša opskurne narodnosti, bivši muž slovenske kćeri jugo-poklisara Čačinoviča, svjedok optužbe na suđenju proljećarskim sveučilištarcima, šoroševac i hahaha-oovac, vrhovni ljudopravni meštar Hrvatske, uvijek u svačijoj službi samo ne hrvatskoj, - spremno će pristati na rezultate rata (a time i na rat), tek kako obrana od toga rata ne bi dovela hrvatskom miru.

Sve u svemu, ni ujdijevac Žarko niti njegov filmaški brat, sudac iz Lore Nenad, baš kao ni brat i sestra Pusići, kao ni otac i sin Goldsteini i slične u današnjoj Posthrvatskoj tako čašćene spodobе titovsko-komunističko-internacionalističkog, partizansko-marksističkog pedigreea... nikada nisu prežalili pokojnu umjetnu i zlikovачku tvorevinu, nikada se nisu pomirili s činjenicom Hrvatske Države. Sve im je draže od nje: i rat i mir i genocidi i masakri i nacionalno poniženje i strana strahovlada i poništenje svega svetoga. Samo da ne bude Hrvatska. Zato su tužbe protiv Žarka Puhovskog, toga faktičnog predsjednika RH (kojemu je Fikus Mesić tek kukavnim šegrtom i marionetom), pogodile na pravu adresu. Vjerojatno ne će odmah postići poželjni cilj: da se jednom za svagda pomete samozvano zanovijetalo, koje je već dosadilo i Bogu i vragu i ljudima. Ali, kao početni udarac u destruiranju dojučerašnjega nedodirljivca više su negoli dobrodošle.

U VJEČNI SPOMEN (9)

na hrvatske vojnike, svećenike, franjevce i sve hrvatske mučenike pobijene u svibnju i lipnju 1945. godine na prostorima Maceljske šume kod Krapine i logorima u Mirkovcu kraj Sv. Križa Začretje i Oroslavlju

Fran Živičnjak, Zagreb-Đurmanec, 1997.

Njegova supruga Klara Horvat, rođ. Kovečec u Jesenju, bila je 1945. godine daktilografkinja Ivica Fizira na OZN-i u Krapini i danas s visokom mirovinom bezbrižno živi u udobnom stanu u Zagrebu. Njegov zamjenik zloglasni i krvoločni Branko Low, koji je rođen u Krapini, umro je u Zagrebu 25. lipnja 1993. i danas spaljen također počiva na Mirogoju u Zagrebu. Istražitelj Valent Katalenić, zvani Valek, umro je kao kronični alkoholičar od ciroze jetre.

Dalje nam je Šafranko pričao o dobrovoljcima za pratnju i ubijanje zarobljenika kojih je bilo 60. Dobrovoljce su odabrali komandanti Vojne i Civilne OZN-e Stjepan Hršak i Leopold Horvat, ali se Šafranko nije mogao sjetiti svih imena već samo nekih koje ću navesti kasnije u tekstu.

Također nam je ispričao kako su zarobljenike iz logora Mirkovca i Oroslavlja odvodili u zatvorenim marvenim vagonima iz željezničke postaje Sv. Križa-Začretja, Oroslavlja i Maribora preko Zaboka na posljednju stanicu Đurmanec, gdje ih je čekao i preuzimao komandant Hršak s pratiocima i u koloni odvodio oko 600 metara do posljednjeg sabirališta na pilanu u Đurmancu. Tu su im, po pričanju Šafranka, najprije opljačkali sve što su imali (čak su mnogima skidali i cipele) te su vršili formalna razvrstavanja i mnoge strijeljali već u Đurmancu, čega se vrlo dobro sjećaju stariji ljudi u Đurmancu, a ostale su - kada su bile iskopane jame u Maceljskoj šumi - po dvojicu vezane žicom tjerali pješice.

One koji su bili potpuno iznemogli otpremali su kamionima starom cestom do podnožja Maceljske šume, a od naselja "Fruki" Macelja Donjeg još se pod pratnjom uspinjali strmim putom oko 3 km na sam vrh Maceljske šume Ilovec gdje su ih na stravičan način ubijali. Način ubijanja prema njegovom kazivanju detaljno ću opisati u sljedećem nastavku.

Ispričao nam je kako su u Maceljskoj šumi pobijeni naši radnici, njih oko 650, i njihova djeca koji su se nakon rata vraćali s rada u Francuskoj, te kako su im u Krapini prije smaknuća opljačkali sve što su nosili sa sobom.

malim kamionima, automobilima i robom koju su si tamo pokupovali od svoje teško zaradene uštedevine.

Po pričanju u zatvoru, došli su iz pravca Maribora i zadržani u Krapini. Prije nego su ih zatvorili oduzeli su im putovnice i opljačkali sve što su nosili sa sobom: cipele, posteljinu, posteljno platno, kožu za cipele, uštedeni novac, prstenje, ure, lančice, toaletne sapune, ručnike i sve ostalo što je imalo bilo kakvu vrijednost. U toj pljački bili su angažirani po zlu poznati podmukli cinkaroš u Krapini Zvonko Bešenski i njegov očuh Slavko Mužar, zvani Gulijuš, oba iz Slatine kod Krapine, a očuh

Slavko bio je i stručnjak za vezanje žicom osuđenih mučenika na pilani u Đurmancu prije njihova odvođenja na strijeljanje u Maceljsku šumu.

Kod iskopa jama u Maceljskoj šumi koje je vodio tajnik HDPZ-a pokojni gospodin Branko Vidaček sa studentima medicine i veterine, prema pisanju "Večernjeg lista" u mjesecu kolovozu 1992. godine pronašli su u jamama osim kostura i muške šešire koji su navodno pripadali ljudima koje su partizanski zločinci pohvatali po poljima. To ne odgovara istini, jer su to bili šeširi spomenutih naših pobijenih slavonskih radnika povratnika iz Francuske.

U jednoj su iskopanoj jami pronađena i 2 dječja kostura od 7 i 15 godina koja su bila vezana žicom (vjerojatno su bili braća), a to je dokaz da su te nevine ljude bez ikakve krivice i suđenja i malu nedužnu djecu hametice pobili, kako bi se na taj način tome zločinu zauvijek zametnuo svaki trag.

Fruki 2006. g. - Smiljanova graba: molitva hrvatskih hodočasnika na putu Pakoštane-Haag pod križem pobijenih 21 svećenika i bogoslova (Snimio Dragutin Šafarić)

"Početkom lipnja 1945. bio sam kratko vrijeme zatvoren i u velikom zatvoru bivše Kotarske oblasti u Krapini. U tome je zatvoru bilo puno ljudi iz same Krapine i okolice, muškarci i žene zajedno. Tu sam zatekao i veliki broj muškaraca, žena, djevojaka i male djece iz Slavonije koji su se vraćali iz Francuske (države Vishi) gdje su bili na radu od 1941. do kraja rata 1945. godine. Nakon rata vraćali su se svojim kućama

ANTI-ISLAMSKI MANIFEST ZA EUROPSKU UNIJU (13)

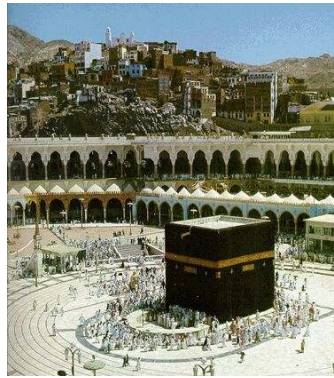
Eugen of Savoia

Poštovano djelo "al-Nasikh wal-Mansukh" (Ono što ukida i Ono što biva ukinuto) u velike detalje se bavi mnogim temama Kurana za koje se čini da u njima postoji konflikt ili proturječje. Ta knjiga prolazi kroz svaku suru (poglavlje), vrlo detaljno ističući svaki ukinuti stih, kao i stih (ili stihove) koji ga zamjenjuje. Autor djela primjećuje kako od 114 poglavlja, samo 43 nisu dotaknuta ovim načelom. Kao primjer razmjera ukidanja u Kuranu: postoji 124 stiha koji govore o toleranciji i strpljivosti, a koji su ukinuti i zamijenjeni stihom 9:5: "Kada prođu sveti mjeseci, ubijajte mnogobošce gdje god ih nađete, zarobljavajte ih, opsjedajte i na svakome prolazu dočekujte! Pa ako se pokaju i budu molitvu obavljali i zekat davali, ostavite ih na miru, jer Allah zaista prašta i samilostan je." i stihom 5:33: "Kazna za one koji protiv Allaha i Poslanika Njegova vojuju i koji nered na Zemlji čine jeste: da budu ubijeni, ili razapeti, ili da im se unakrst ruke i noge odsijeku ili da se iz zemlje prognaju.* To im je poniženje na ovome svijetu, a na onome svijetu čeka ih patnja velika,".

[Vidi: Ibn Hazm al-Andalusi, An-Nasikh wal-Mansukh, Dar al-Kotob al-Elmeyah, birute, 1986 p.27]

Muslimanski aktivisti zapadnjacima bez izuzetka propuštaju otkriti ovo učenje, **skrivajući tako činjenicu da rani i pomirljivi Kuranski stihovi ne vrijede već 1300 godina**. Kada zapadnjaci to sami otkriju, muslimani se žale kako krivo tumačimo te stihove ili krivo primjenjujemo njihovo značenje. Muslimanski propagandisti više vole ulašiti našu predodžbu o islamu, čiti-

rajući ranije, ukinute odlomke iz Meke, koji pozivaju na strpljivost i snošljivost. Glasnogovornici skrivaju i izostavljaju odlomke iz Medine, koji jasno govore o ubijanju i osakaćivanju. Tako, kada vidimo muslimane kako, objašnjavajući islam, tvrde da su raniji, miroljubivi stihovi prevladavajući u islamskoj filozofiji, moramo procijeniti o kojoj se od ove dvije opcije radi: jesu li potpuno nesvjesni istinske islamske doktrine, ili pak prakticiraju službeno odobrenu islamsku **obmanu**.

Iz razloga što se mišljenja o ispravnom odnosu između muslimana i nevjernika jako razlikuju, pitanje koji su Kuranski stihovi "živi" i primjenjivani danas,

ključno je u razumijevanju Pravog islama, a potencijalno (uzevši u obzir današnje trendove, op. p.) i našeg vlastitog opstanka. Ibn Warraq sažima muslimanski koncept ukidanja kako slijedi: Mnogštvo je proturječja u Kuranu i rani muslimani su toga bili savršeno svjesni; zaista, da bi ih razriješili, oni su smislili nauku abrogacije (ukidanja). To je vrlo prikladno načelo koje, kako je to jedan kršćanin bezobrazno primijetio, "ulazi u onaj zakon probitačnosti za koji se čini da je glavna osobina u Muhamedovoj proročkoj karijeri". Prema ovoj doktrini, određeni odlomci Kurana su dokinuti stihovima koji su otkriveni kasnije, a imaju različito ili suprotno značenje. Ovo je naučavao sam Muhamed, kada je u Kuranu 2:105 rekao: "Mi nijedan propis ne promijenimo, niti ga u zaborav potisnemo, a da bolji od njega ili sličan

njemu ne donesemo. Zar ti ne znaš da Allah sve može?" Jasno je koliko je ova doktrina abrogacije korisna u izvlačenju učenjaka iz neprilika - iako, naravno, ona predstavlja problem za islamske apologete, budući da se svi stihovi koji propovijedaju toleranciju nalaze u poglavljima iz Meke (tj. kronološki starijim poglavljima), a svi odlomci koji preporučuju ubijanje, odrubljivanje glava i osakaćivanje, takozvani Stihovi mača, se nalaze u poglavljima iz Medine (kronološki mlađim poglavljima); 'tolerancija' je ukinuta 'netolerancijom'. Jer, za poznati stih 9:5: "ubijajte mnogobošce gdje god ih nađete" tvrdi se da ukida 124 prethodna stiha koja promiču toleranciju i strpljivost. [4]

Položaj žene u arapskom svijetu čest je izvor kritike Islama. Žene na Zapadu usmjerile su svoj pogled na mnogoženstvo, pokrivanje lica i druge nejednakosti u muslimanskim zemljama te su zabrinute brzim širenjem Islama. Kad Zapadni kritičari napadaju tvrdeći da Islam uči manjoj vrijednosti žena, Muslimani se često brane tvrdnjom da su nejednakosti između muškaraca i žena posljedica kulturoloških razlika, prije negoli islamskog zakona:

Kuran je ženama donio novi položaj u društvu i dao im prava o kojima su u Arabiji prije mogle samo sanjati, dakle odakle razlika između onoga što je nekad bilo i što se sada čini da jest? Odgovor leži u propadanju osnovnog Islamskog obrazovanja, koje je u muslimanskom svijetu nastupilo nakon katastrofa izazvanih Mongolskim invazijama i Križarskim pohodima od jedanaestog do trinaestog stoljeća. . . . Kulture što su se izdigle nakon tog vremena bile su obilježene prije običajima i lokalnim kulturnim naginjanjima, nego istinskim Islamskim vrijednostima.[1]

USPOSTAVA HRVATSKE DRŽAVE, DR. FRANJO TUĐMAN, TUĐMANIZAM I DETUĐMANIZACIJA (5)

Marko Francišковиć, HRVATSKA KNJIGA OPSTANKA, ulomci

Posebno stoga što se sve stavlja unutar europskog geopolitičkog konteksta koji je najradikalnije lišen karizmatičkih nacionalnih lidera koji su zamijenjeni najbezličnijom tehnokratsko-partitokratskom klikom. Europi se nameću diktatura činovnika u ime diktature trgovine i profita što je nešto još gore od nekadašnje diktature partijskih aparatčika u ime diktature proletarijata. Padom Berlinskog zida omogućeno je proširenje te birokratske diktature na cijeli europski kontinent tako da je Bruxelles proširio zonu svojeg zahvata na područje koje je prije kontrolirala Moskva, s tom razlikom da više nema pravog oponenta pa tako svu svoju snagu usmjeruje na totalitarnu kontrolu cjelokupnog prostora. Bruxelleska birokracija sa svojim kloniranim činovnicima postepeno podiže tiranijsku moć nad-države Europe, a jake osobnosti poput Tuđmana nespojive su s prije opisanim planovima.

Može se također reći da je Tuđman tjeranjem jasenovačke lisice istjerao holokaustnog vuka, što mu nije bila namjera, ali je to bila praktična posljedica s kojom se neplanirano suočio, pa tako nikada nije prikladno znao suprostaviti se tim svjetskim silnicama. Pogotovo iz razloga što je htio postati dijelom tog svijeta, istog onog svijeta koji ga je upravo zbog navedenog karaktera nacionalnog obnovitelja s karizmom nespornog lidera i istovremenog doticanja holokausta kao jedne zabranjene tematike, zauvijek predvidio za

odstrijel. I to najprije doslovni odstrijel kroz jednu umjetno stvorenu bolest za vrijeme tzv. mirovnih pregovora u Daytonu, a zatim i kroz virtualni odstrijel putem medijskih i povijesnih inverzija od svake istine.

Ono što Tuđman u ondašnjoj SFRJ svojim djelovanjem i pisanjem nepobitno dokazuje odnosi se prvenstveno na Hrvatsku s ciljem usmjerenim obrani Hrvata od neprimjerenog blaćenja nabacivanjem prozirnih laži, a što i dan danas nikako ne žele prihvatiti određeni "domaći" interesni klanovi te uporno konstruiraju uvijek neke svoje brojke koje su stalno proizvoljno napuhane kao i one prije, proizašle iz beogradske velikosrpske kuhinje. Jer, jednako je jednu realnu brojku od 30 do 35 tisuća jasenovačkih žrtava, koju takvom utvrđuje Tuđman, najjednom utrostručiti na 80 do 100 tisuća ili je multiplicirati za trideset puta, pa govoriti o milijun ili više u Jasenovcu ubijenih Srba i "ostalih". Cilj je uvijek isti: pod svaku cijenu negirati Tuđmana kao onoga tko je tu bio u pravu, kao onoga koji ima istinu na svojoj strani, makar i kao "priučeni povjesničar-amater", kako ga nepošteni oponenti etiketiraju u nemogućnosti pronalaženja nečega iole relevantnoga čime bi ga se pobilo u određivanju broja jasenovačkih žrtava.

Prema tome, Tuđman kakav je bio, morao je biti takav, jer inače

ne bi mogao odraditi svoje posla-

nje. Prvo je to poslanje bilo da se kao usamljeni glas odupre povijesnim lažima s po Hrvate opasnim nakama, a potom je njegovo poslanje postalo pragmatično organiziranje izgradnje hrvatske države na razvalinama komunističke Jugoslavije. Vidljivo je da se tu nalazi prisutna najprije svojevrсна teorija ili misao kroz odnos prema pitanjima povijesti i formiranja političkog svjetonazora kroz akceptiranu povijest, a zatim organizacija te teorije u praksu unutar stvarnog svijeta društveno-političke moći.

To je u uvodnoj riječi nešto detaljnije opisani slijed misao, organizacija, država. Slijed koji je suština efikasnog državnštva te je Tuđman bio onaj koji je uspio spojiti te nužne točke svakog državnštva.

Time je Tuđmanu uspjelo ono što do tada nije nikome: razbiti "Zvonimirovu kletvu" kojom je hrvatska nacija bila deprivirana od djelotvornog državnštva. To mu je uspjelo na način da je bio djelotvoran u onome što je u državnštvu najzahtjevnije – pragmatičnoj realizaciji političke ideje kao nečemu u čemu je i jedan velikan poput Ante Starčevića potpuno podbacio. Starčević je bitan za pojašnjenje Tuđmanovog državnškog djela upravo iz razloga što je kao karakter potpuno oprečan od njega. Dok je Starčević bio u pravom smislu jedna ljudska moralna vertikala hrvatskog političkog života kakve ni prije niti poslije nije bilo, Tuđman se ne može niti približno tako okarakterizirati.

ZAR MOŽE DRUGAČIJE?

Lasa Šukilo, Zagreb – poticajni izvor: **Vesna Roller, PORUKA MICHAELA PORTERA, SVJETSKOG STRUČNJAKA ZA KONKURENTNOST I STRATEGIJU - HRVATSKOJ BI SE MOGLA DOGODITI VELIKA KRIZA**

www.glasistre.hr, Pula, 16.5.2009.

Kaže otvoreno Michael Porter, profesor sveučilišta Harvard i svjetski autoritet za konkurentnost:

„Hrvatska živi iznad svojih mogućnosti, dugoročan ekonomski plan nema, one kratkoročne napiše, ali ih ne provodi, a usto je i njezin državni aparat prevelik pa enormno troši.“

Kao, mi to nismo znali!

„U nekoliko posljednjih godina zemlja, usprkos rastu BDP-a, nije ostvarila nikakav napredak na području konkurentnosti. Stoga postoji opasnost da joj se dogodi velika ekonomska kriza, koja će je jedina natjerati da konačno počne raditi i djelovati.“

Da, kao, mi to nismo znali!

„Dosadašnji relativno dobar ekonomski rast rezultat je prirodnog oporavka koji slijedi nakon rata, a ne promišljene i učinkovite ekonomske politike. Po mnogim pokazateljima Hrvatska spada u skupinu ekonomski najzadnjih zemalja, primjerice po vrlo malom udjelu populacije koja radi, potpunom zakazivanju u kreiranju novih radnih mjesta, kao i po golemim državnim opterećenjima na grbači biznisa.“

Zaista, kao, mi to nismo znali!

„Konkurentnost se gradi na produktivnosti. Hrvatska je produktivnost vrlo loša, izvoz je relativno

slab i ne raste jer je temeljen samo na sektoru usluga, a ne na proizvodnji. Stranih ulaganja ima, ali ona se svode na kupovanje postojećih tvrtki umjesto da se otvaraju nove.“

Tako, tako, baća!

„Porter se jučer sastao s hrvatskim premijerom, ali nakon što mu je iznio svoje podatke i analize, Sanader ga nije tražio daljnje savjete.“

- Vašem sam premijeru rekao da je velika greška da se sva pažnja, kad je riječ o ekonomskoj politici, usmjeri na pridruživanje Europskoj uniji. Ulazak u EU tek je početak, nakon kojega bi Hrvatska mogla imati velikih teškoća na europskom tržištu ako bitno ne poboljša svoje poslovno okruženje.“!

Nego, ne reče nam, je li došlo vrijeme promijeniti ih? Pitaš, koga. Pa zna se. Njih. Jednih te istih. Od 1945.

GORI POD PETAMA ŠJOR STEVANE!

Lasa Šukilo, Zagreb – poticajni izvor, **MESIĆ: BLEIBURG SE PRETVORIO U USTAŠKI DERNEK**, www.vecernji.hr, 19. 5. 2009.

Je li točno družo Stjepane, da pripremate partizanski vašar u Hudoj Jami?

„Ovo što se sada pokušalo na Bleiburgu pretvorilo se u jedan ustaški dernek kojega plaća Hrvatski Sabor.“

Imat ćete i tombolu?

„Visoki državni dužnosnici su to tamo mirno odgledali i niti jednom se riječi od toga nisu ogradili.“

Kako čujemo, a obično dobro čujemo, dijelit će se lubanje s dobivenim metkom u potiljak?

„Oni su morali napustiti to mjesto ako se tamo pojavljuje sto ljudi u uniformama koji su ratovali još deset dana nakon kapitulacije Njemačke.“

Vi ste pokrovitelj toga partizanskog vašara?

„Oni moraju napustiti takav dernek, nažalost nisu, no njih pitajte zašto nisu – oštro je komentirao ovogodišnje obilježavanje godišnjice Bleiburga predsjednik države Stjepan Mesić u Našicama.“

Imat ćete i posebne goste? Možda prof. dr. sc. Andriju Hebranga?

„Rekao je i kako je Andrija Hebrang svojim izjavama o Bleiburgu relativizirao zločin u Jasenovcu i drugim nacističkim logorima.“

DVA AMERIČKA DOPRINOSA SVIJETU ČAJA!

Jagoda Bush VOAnews.com
- 14/05/2009

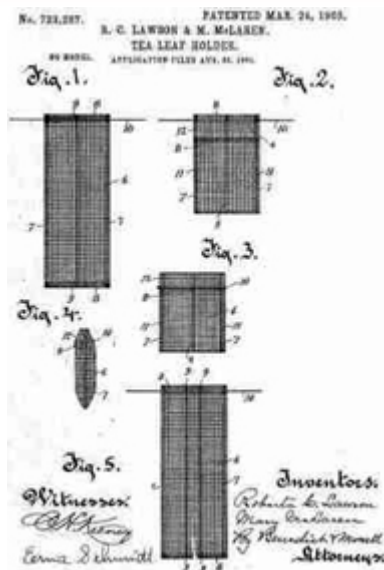
"Navedite mi najvećeg izumitelja? Slučajnost!" citat iz Biležnice Marka Twaina.

Možemo ih zvati (sretnim) slučajnostima, možemo ih zvati pogreškama. Možemo ih zvati i "serendipitetom," umijećem da se pronađe nešto što se ne traži ili, pak, sposobnošću sretnog slučajnog otkrivanja - tražeći jedno, pronalazimo nešto drugo, nešto što nismo tražili, ali što se pokazalo korisnim i vrijednim.

Kad bi nam cijela istina bila poznata, bili bismo prilično iznenađeni brojem velikih izuma i otkrića do kojih je došlo neplanirano, nehotično, igrom slučaja. Ali, kako je to Bertold Brecht lijepo rekao, ovako nekako: "Inteligencija ne znači ne praviti pogreške nego koliko brzo shvaćamo i uviđamo kako od njih napraviti nešto dobro."

Kakav bi ovaj naš svijet bio bez, recimo, čaja? Nikad ne bi bilo ni otkrića čajnika ni kotlića za vodu za čaj, ni šalice za čaj ni čajnih žličica, ni vremena kad se pije čaj, teatime-a. Bez otkrića čaja, otkazane bi morale biti i dvije od najslavnijih svjetskih "zabava." Američki kolonisti ne bi mogli održati svoj Boston Tea Party, Bostonsku čajanku, 1773. godine, kad su se, neki od njih, popeli na tri britanska broda u Bostonskom zaljevu i u more pobacali svu njihovu zalihu čaja, 342 sanduka, u znak prosvjeda protiv britanske ekonomske politike prema američkim kolonijama; a Alisa (u zemlji čudesa, engleskog pisca Lewisa Carrolla) ne bi možda nikad sjela za stol i pila čaj u društvu Ožujskog zeca.

Srećom, čaj je bio otkriven još 2737. godine prije Krista. Otkrio ga je Shen Nong, drugi od trojice vladara San Huang razdoblja. Shen

Patent za ugrađeno cjedilo za čaj

morala biti prokuhana. Jednom, na putu u neku od udaljenih pokrajina kineskog carstva, car i njegova svita stali su za malo predaha. Car je bio žedan, naredio da mu se prokuha voda. Nekoliko zalutalih listića, nošenih vjetrom s obližnjeg divljeg grma čaja, našlo je puta do otvorenog kotla, u kojemu se voda prokuhala. Lijepa smeđa boja i čarobna aroma privukli su pažnju uvijek radoznalog cara. Kušao je tekućinu, bila je vrlo osvježavajuća. I to je priča o slučajnom otkriću čaja... i napitak je krenuo u osvajanje svijeta. Tako barem govori kineska legenda. A statistika? Svjetska proizvodnja čaja danas iznosi preko tri milijuna metričkih tona godišnje. To znači da stanovnici planeta Zemlja godišnje popiju oko sto milijardi šalice čaja. And, that's a lot of tea! Nakon vode, čaj i jest najpopularniji napitak u svijetu.

U Evropu je stigao početkom 17. stoljeća. Prvi Evropljanin koji se s čajem osobno upoznao bio je jedan Portugalac, jezuitski misionar Jasper de Cruz, još 1560. godine, ali i Evropa i Amerika mogu na uvođenju čaja zahvaliti brodovima i trgovcima nizozemske kompanije Dutch East India. Holanđanin Peter Stuyvesant prvi je, kao njihov prvi guverner, čaj u Ameriku donio, g. 1650., kolo-

Nong je bio i znanstvenik, zvali su ga još "ocem poljoprivrede," smatrali "izumiteljem kineske herbalne medicine." U svrhu zdravstvene preventive, Shen Nong je izdao naredbu prema kojoj je voda prije pijenja uvijek

nistima New Amsterdama, današnjeg New Yorka.

NEKI TO VOLE HLADNO

S vremenom, Amerika će dati svoja dva značajna doprinosa na području čaja. Prvi 1904. godine, kad je izvjesni Richard Blechynden, Englez, s titulom Commissioner of Tea for India, jer zastupao je indijske uzgajivače čaja, "kreirao" ice tea, ledeni čaj, za Svjetsku izložbu održanu u St. Louisu. Istini za volju, treba reći da se "ledeni čaj," dobro zaslađeni, ponekad s kriškom limuna, listićem metvice, češće s dodatkom whiskeyja, već bio spravljao na američkom Jugu dugo prije toga, ali zasluga za populariziranje "ledenog čaja" mora se pripisati Blechyndenu. To je ljeta, naime, u St. Louisu bilo tako vruće da nitko nije htio piti njegov vrući čaj i Blechyndenu je sinula sjajna ideja – dodati kockice leda, služiti ledeni umjesto vrućeg čaja. Kako su posjetitelji Svjetske izložbe bili sa svih strana Amerike, vijest se brzo proširila, od jedne obale do druge, kako su se oni vraćali kućama, i do početka Prvog svjetskog rata već su se mogle kupiti i posebne visoke čaše za "iced tea," žličice s dugim drškama, za miješanje, i male viljuške, za kriške limuna.

Tijekom razdoblja prohibicije, ledeni je čaj još više dobio na popularnosti jer morao je zamijeniti toliko toga - pivo, vino, alkoholna pića. Danas, od nekih osam i pol milijardi litara čaja, ili 50 milijardi šalice, koliko ga se godišnje popije u Sjedinjenim Državama, oko 80%, ili oko 40 milijardi šalice, čini "iced tea." A sve je popularniji i u drugim zemljama. Na američkom ga Jugu od milja zovu "House Wine of the South." Šezdeset posto čaja koji se godišnje popi-

je u Americi konzumira se na Jugu; od toga, 90% čini "ledena verzija."

SLUČAJAN IZUM - ČAJNA VREĆICA

Drugi američki doprinos čaju dao je Thomas Sullivan, te iste 1904. godine, izumio je čajnu vrećicu. Izumio, ali nije toga bio svjestan u ono vrijeme. Njujorški trgovac čajem i kavom, Sullivan je često svojim mušterijama znao slati uzorke jednoga i drugoga, u malim limenkama. Jednog dana odlučio je da bi bilo i jednostavnije i jeftinije kad bi uzorke slao u malim, ručno izrađenim muslimskim vrećicama. Sullivanova ideja je bila poslati uzorak čaja u vrećici čiji će sadržaj potom biti istresen u čajnik, ali kako uz vrećice nije priložio i upute, zbunjene mušterije nisu znale što činiti pa su cijelu vrećicu u vruću vodu zaranjale. Ubrzo, Sullivanu su počele stizati brojne narudžbe i trebalo je izumiti stroj za izradu čajnih vrećica, nije više u obzir dolazila ručna izrada. A i svila je, naravno, postala preskupa i Sul-

livan je, 1908., morao pribjeći gazi za izradu vrećica.

G. 1908. računa se kao početak komercijalne uporabe čajnih vrećica. "Tea bag" je, znači, sto i jednu godinu stara. Tehnologija je, naravno, odavno unapredovala i zamijenila ručno izrađeni izum Johna Sullivana, rezultat njegov "serendipiteta;" papir se koristi već desetljećima za izradu čajnih vrećica. A one su i raznih oblika – četvrtaste, okrugle, piramidalne... Perforirana je vrećica, s prosječno 2.000 perforacija, proizvedena 1964. godine. I iako je čaj u čajnim vrećicama inferiorniji, daleko nižeg kvaliteta od cijelih listića čaja, jer za vrećice se rabi ono što preostane - "fannings," dijelovi listića, i "dust," konzistencije grubog praha - njihova praktičnost je, kako je 20. stoljeće odmicalo, pobijedila. Više od polovice američkih domaćinstava čaj spravlja čajnim vrećicama.

Isto čini i dobar dio svijeta, unatoč onim riječima strasnog ljubitelja jakog čaja Georgea Orwella, u eseju "A Nice Cup of Tea," iz 1946. godine, u kojemu je izložio svojih jedanaest pravila, po njemu – sva zlatna: "Čaj ide izravno u čajnik. Nikakva cjedila, nikakve muslimske vrećice, nikakvi izumi koji čaj zarobljavaju, koji mu slobodu oduzimaju."

NAJBOLJE I NAJGORE ŠTO SE ČAJU MOGLO DOGODITI

Čaj je, rekao je Orwell, jedan od "temelja civilizacije." U našem uurbanom načinu života mnogi, nažalost, nemaju ni vremena ni inklinacije čaj pripravljati na stari ili na način Georgea Orwella. Teško je i zamisliti kakav bi ovaj naš svijet, i život, bio bez izuma Johna Sullivana! Kad smo ih već prisiljeni rabiti, one, tople i vlažne nakon uporabe, svakako mogu poslužiti za alternativno liječenje sindroma kompjuterskog vida. Ako ništa drugo, poslužiti kao sjajna izlika za 15-ak minuta odmora!

NA ALBUMU "MY TURN" TANYA TUCKER PJEVA S KLASICIMA COUNTRYJA

Mary Morningstar VOAnews.com
- 14/05/2009

Tanya Tucker

2007. godine Tanya Tucker napustila je Nashville i preselila se u kuću na plaži u Malibu, u Kaliforniji. No, s tim preseljenjem nije i napustila svoje glazbene korijene u countryu. Svoj novi album snimila je s klasicima country glazbe.

Rambling Fever jedna je od 12 skladbi koje su postale poznate u izvedbama country pjevača, a koje je Tanya Tucker sakupila na svojem

novom albumu pod naslovom My Turn. Njen pokojni otac i menadžer Beau Tucker bio je inspiracija. Tanya kaže da je odabrala pjesme koje je on uvijek htio da ona pjeva, te da je album posvećen njenom ocu koji je bio uz nju tijekom njene cijele glazbene karijere.

Na albumu My Turn kao gosti nastupaju zvijezde bluegrassa Rhonda i Darrell Vincent, Tex-Mex harmonikaš Flaco Jimenez, Cajun izvođač Jo -El Sonnier, te slavni bluegrass sastav The Grascals, koji su s Tanyom snimili hit Conwaya Twittyja i Lorette Lynn, skladbu After the Fire Is Gone.

Tanya je bilo svega 13 kad je snimila svoj prvi country hit, skladbu Delta Dawn. Od tada snimila je preko 40 top 10 country singlova, od kojih se 10 popelo i na prvo mjesto. Tijekom 70-tih i ranih 80-tih Tanya je

vodila borbu s drogom i alkoholom, koji su imali negativan utjecaj na njenu karijeru. Na scenu se vratila koncem 1980-tih s nizom hitova poput skladbi Just Another Love, If it Don't Come Easy, i Strong Enough to Bend. S uspjesima je nastavila i tijekom 1990-tih, dok je 2002. bila rangirana na 20. mjesto najvećih ženskih izvođača country glazbe.

Tijekom lipnja Tanya će se vratiti u Nashville na koncert u povijesnom Ryman Auditorijumu s Marty Stuartom i drugim zvijezdama Grand Ole Oprya. Budući projekti Tanye Tucker uključuju i televizijsku seriju pod naslovom Tuckertown, o njenom preseljenju u Kaliforniju i novom životu na zapadnoj obali. Prvi singl s albuma My Turn je duet koji je Tanya snimila s pjevačem Jimom Lauderdaleom, njihova verzija hita Bucka Owensa iz 1964. godine, skladba Love's Gonna Live Here.

KOSOVO IMENOVALO PRVE SUCE USTAVNOG SUDA

SETimes.com - 17/05/2009

PRIŠTINA, Kosovo -- Skupština Kosova odobrila je u petak (15. svibnja) imenovanje prvih sudaca ustavnog suda zemlje, izvjestili su mediji. Među njima su četvorica Albanca, jedan Srbin i jedan Turčin. Ustavni sud Kosova imat će ukupno devet sudaca. Preostalih troje sudaca bit će stranci koje će imenovati Peter Feith, šef Međunaodnog civilnog ureda (ICO) na Kosovu. Suci će imati devetogodišnji mandat bez mogućnosti reizbora, dok će predsjedavajući ustavnog suda biti biran glasovima ostalih sudaca.

EU TRAŽI OD SRBIJE JAMSTVA ZA PUTOVNICE

SETimes.com - 15/05/2009

BEOGRAD, Srbija -- EU želi da sustav izdavanja putovnica u Srbiji bude zapreka širenju kriminala na zemlje članice, kao jamstvo liberalizaciji viznog režima, izvjestio je u četvrtak (14. svibnja) beogradski dnevnik Blic. Taj list prenio je izvore iz srbijanske vlade koji kažu kako EU ima određene zabrinutosti glede načina na koji Srbija izdaje svoje osobne isprave i predložila je rigorozniji sustav. Ministar unutarnjih poslova Ivica Dačić odgovorit će, kako se očekuje, na zahtjev EU, nudeći jamstva protiv širenja kriminala i korupcije, izvjestio je taj list.

DIPLOMATSKA DROGA?

SETimes.com - 15/05/2009

Policija kaže kako je Haxhiu koristio diplomatsko vozilo za putovanje od Makedonije do Turske noseći 65 kilograma heroina. [Getty Images]

Visoki diplomat iz albanskog veleposlanstva u Skoplju uhićen je nedavno od strane turske policije na temelju optužbi za krijumčarenje narkotika. Agim Haxhiu, drugi tajnik u veleposlanstvu, navodno je koristio diplomatsko vozilo za putovanje od Makedonije kroz Bugarsku do Turske, prenoseći 65 kilograma heroina.

Albansko ministarstvo vanjskih poslova smijenilo je Haxhiua s njegove diplomatske dužnosti, navodeći kao razlog "neopravdano zanemarivanje dužnosti".

To nije prvi puta da je albanska diplomacija uvučena u slučaj trgovine narkoticima. Ne tako davno talijanska policija uhitila je vozača veleposlanstva ove zemlje u Rimu na temelju istih optužbi. Albanski blogeri su ogorčeni.

"Sramota je, ali nije iznenađenje", piše Ola na Shekulli Online. "Ne može ni biti drugačije, budući da je cjelokupan diplomatski zbor uništen i onda obnovljen na 'klijentskoj' bazi".

Xhiri se slaže, dodajući kako uhićenje jednog diplomata nije velika stvar. "Što je s ostalima koji nisu uhvaćeni??? Oni su pred vama svaki dan, pompozni i umišljeni... To su takozvani 'šefovi' na koje mnogi gledaju sa zaviš-

ću".

Albo na Forumi Shqipitar želi oštrije mjere. "Nije dovoljno otpustiti diplomata. Trebao bi biti izručen Tirani i sučeliti se s javnim suđenjem kako bi bio primjer za sve druge", piše on.

"Mislim kako ministarstvo vanjskih poslova treba odmah reagirati i provjeriti diplomatsko osoblje u veleposlanstvima", sugerira Urim Beshello.

Eri u međuvremenu misli kako odgovornost ide sve do vrha. "Kako može ministar vanjskih poslova ne biti posramljen i ne podnijeti ostavku? Albanija je izgubila cijeli svoj ugled u svijetu", tvrdi on.

Ali Edi ne misli tako. "Ministar [Lulzim] Basha nema razloga podnositi ostavku", tvrdi on. "Prije svega, on nije odgovoran za izravno praćenje rada diplomata; to radi poseban odjel u ministarstvu.

Drugo, ne zaboravite da je ministar nov i da su diplomati imenovani prije njega".

Guri i Kuq podupire vladu. "Gde je osobna krivnja premijera Salija Berishe koji je s našim glasovima postao premijer zadužen za sve te dužnosnike koji nisu su bili angažirani u posljednje četiri godine", pita on.

Konačno, Bubi Kacurel poziva ministarstvo vanjskih poslova. "Nije sramota priopćiti da ste načinili pogrešku u izboru svojeg osoblja", piše on. "Sramota je kada nas pokušavate prevariti govoreći nam kako ste ga otpustili prije nego je obavio svoje krijumčarenje".

INZKO ODBACIO POZIVE NA ODRICANJE OD BONNSKIH OVLASTI

SETimes.com - 15/05/2009

SARAJEVO, Bosna i Hercegovina (BiH) -- Visoki predstavnik Valentin Inzko odbacio je u četvrtak (14. svibnja) pozive zastupnika u Republici Srpskoj na odricanje od Bonnski ovlasti koja mu omogućavaju otpuštanje dužnosnika i donošenje ili ukidanje zakona. Zastupnici bosanski Srbi usvojili su dokument kojim se Inzko poziva na ukidanje "nedemokratske i zastarjele metode vladanja u BiH". Prema Daytonskom sporazumu, visoki predstavnik ima ovlasti otpuštati dužnosnike koji se smatraju prijetnjom miru i stabilnosti. Njegov glasnogovornik Mario Brkić izjavio je kako će Inzko u cijelosti ispuniti svoj mandat.

HAAG ODBACIO KARADŽIĆEV ZAHTJEV ZA POVLAČENJE OPTUŽBI

SETimes.com - 14/05/2009

DEN HAAG, Nizozemska -- Sud UN-a za ratne zločine odbacio je u srijedu (13. svibnja) zahtjev bivšeg čelnika bosanskih Srba Radovana Karadžića da se povuku optužbe protiv njega. Karadžić ističe kako sud ometa proces i njegove pripreme za obranu stalnim pretresima domova njegovih rođaka. Ustvrdio je kako pretresi pokazuju da tužitelji nemaju dovoljno dokaza, te su ravni uznemiravanju svjedoka iz Bosne i Hercegovine koji će svjedočiti na njegovu suđenju. U svojoj presudi od srijede, sud je ukazao kako Karadžić nije iznio dovoljno dokaza da bi potkrijepio bilo koju od tih tvrdnji.

UNMIK SE ZAHVALIO MITROVICI ZBOG PRESELJENJA ROMA

SETimes.com - 15/05/2009

PRIŠTINA, Kosovo -- Šef UNMIK-a Lamberto Zannier pohvalio je u četvrtak (14. svibnja) rad lokalnih vlasti u Mitrovici jer pokušavaju preseliti romske obitelji u novo naselje i zatvoriti njihove kampove na sjeveru. Zannier je izrazio nadu kako će ovaj projekt privući potporu donatora. Gradonačelnik Mitrovice Bajram Rexhepi istaknuo je kako je povratak privremeno rasejanih osoba human čin te općina radi na stvaranju uvjeta za povratak sviju, bez obzira na njihovu etničku pripadnost. Romi žive u kampovima s prekomjernim razinama zagađenja koje predstavljaju zdravstvenu prijetnju, posebice za djecu.

RAVNATELJ ALBANSKOG ZATVORA SMIJENJEN ZBOG KORUPCIJE

SETimes.com - 14/05/2009

TIRANA, Albanija -- Ravnatelj zatvora Rrogozhina Nazmi Totraku smijenjen je u srijedu (13. svibnja) zbog skandala o kojem je izvjestila jedna privatna TV postaja. U istraživačkoj emisiji otkriveno je kako zatvorenici mogu "kupiti" slobodu na nekoliko dana ako plate 100 eura po danu. Kamere su snimile kako je vozač zatvora postigao dogovor u ime Totrakua.

U međuvremenu u srijedu, policija u istočnom gradu Korci zaplijenila je 7 kilograma marihuane i uhitila jednu osobu. Policija je pronašla drogu u automobilu na autocesti Korce-Erseke u blizini grčke granice.

AMERIČKI ZASTUPNICI USVOJILI REZOLUCIJU O BIH

SETimes.com - 14/05/2009

SARAJEVO, Bosna i Hercegovina (BiH) -- Predstavnički dom Američkog kongresa jednoglasno je odobrio rezoluciju kojom se poziva na ustavne izmjene u BiH, izvijestili su u srijedu (13. svibnja) lokalni mediji. Pristaše ustavnih izmjena kažu da bi reforme učinile BiH učinkovitijom državom, posebice glede napora na integraciji u EU i NATO. Rezolucijom se pozivaju vlasti BiH na suradnju s Haaškim sudom za ratne zločine i predviđa se imenovanje posebnog izaslanika Sjedinjenih Američkih Država za Balkan koji bi radio sa EU i političkim čelnicima u BiH na provedbi svih potrebnih reformi. Rezolucija je usvojena uoči predstojećeg posjeta potpredsjednika Sjedinjenih Američkih Država Joea Bidena BiH. Bošnjački član tročlanog predsjedništva Haris Silajdžić pozdravio je dokument kao konkretnu predanost američke vlade BiH. Stranka bosanskih Hrvata HDZ 1990 također je pozdravila rezoluciju. Međutim, premijer Republike Srpske Milorad Dodik kaže kako neće biti ustavnih reformi ukoliko međunarodna zajednica vodi proces.

TV EMISIJI: „ŠTO MI SE TO DOGAĐA?“ (2)

fra Martin Planinić, Ploče-Tepčići, 12. srpnja 2003.

Danas sam djelomice pogledao današnju emisiju „Što mi se to događa“. Uspio sam čuti gospođu koja je stavila naglasak na stid i hrabro kazala da stida nema. No, moralo bi ga biti. Što je pas čuvar stada i imanja, to bi morao biti i stid. Pas laje na svakoga tko ne pripada dotičnom domaćinstvu, a ne laje na onoga koga gazda pusti u dvorište.

Slično je i sa stidom. Stid bi morao čuvati mladića za buduću ženu i djevojku za budućega muža. Stid bi u tom značenju morao odbiti svakoga pa i budućega bračnoga druga.

I nakon stupanja u brak stid ostaje. Ne smije se on izgubiti. Stid u braku pušta bračnoga druga, a svaki put poput psa (za)laje kad god netko izvan braka zaželi ono što pripada bračnom drugu. Podržavam gospođu. Jer, ja katolički svećenik prepoznao sam u njoj vjernicu. Stav njezin je stav opći vjernički stav, neovisno o vjerničkoj zajednici kojoj pripada.

Glede stida želim iznijeti i nešto drugo što, nažalost ponižava muškarce. Jednom mi je zgodom – izbjegavam ime, mjesto i vrijeme – jedna gospođa ispričala tužeći se općenito na muškarce: „Velečasni, po svom radnom zadatku bila sam sama od ženskih osoba u kombiju među muškarcima. Oni su se u neprirođenosti natjecali. Baljezgali su. Ništa nisu ostavili izvan svoga baljezganja. Najgore mi je bilo to što se po vladanju nije moglo zaključiti tko je vjernik, a tko nevjernik. A pogotovo: Tko je katolik, a tko nekatalik.“

Ne znam što bi neka konkretna žena između djelatnica dotične emisije očekivala od muškaraca kad bi se našla u sličnoj situaciji. To je njezi-

na tajna. Ipak, unatoč osobnom mišljenju, postoji i nešto što svatko treba poštivati. I svoje osobno mišljenje s time uskladiti. Zato ću reći: Svaka ženska osoba dok je sama među muškarcima ima pravo na njihovo pristojno vladanje i ponašanje. Muškarci bi se morali natjecati u lijepom ponašanju. No, nažalost toga ne bi ni među katolicima. Kakvi su to katolici? Sačuvao nas Bog od takvih katolika. No, što ćemo od svoje rđe. „Rodilo se, pa ga treba ljujlati!“, kaže narodna poslovice.

Nešto se čulo i o spolnom ponašanju i o uvođenja spolnog odgoja u školu. Načelno sam za to. Neka se uvede spolni odgoj u naše škole. No, neka se pri tom ne zaboravi da i vjeroučitelj pripada nastavničkom kolektivu. Ne može se i ne smije se o spolnosti govoriti u školi neovisno o religioznoj baštini koja je odgajala naše pretke. U ime nekakva napretka ne smijemo (od)baciti uvjerenje svojih predaka. Moramo i njihovo uvjerenje utkati u spolni odgoj današnje mladeži. I u školi i na vjeronauku. Budući da smo svi putem spolnosti došli na svijet, moramo s poštovanjem o njoj govoriti. Spolnost je izvor života. Kao što ne možemo govoriti o ljubavi prema ribama, ako uništavamo ikru i mlad, isto tako ne možemo govoriti ni o ljubavi prema čovjeku, ako nismo puni poštovanja prema spolnosti kroz koju je svaki čovjek došao na ovaj svijet. Naša mladost po kojoj će doći buduća pokoljenja treba biti slična čistom planinskom izvoru. Koliko nam mladost bude čistija, načelno rečeno, i buduća će nam pokoljenja biti zdravija i za posao sposobnija.

Neka mi bude dopušteno reći nešto i o spolnom ponašanju. Tko želi imati u proljeće cvijeće i u jesen plodove, neka čuva biljkama pupoljke. Poruka je jasna. Neka se i na spolnost primijeni.

Kad na spolnost pogledamo kao na jedan oblik energije, onda bi trebalo i iz energetike izvući poduku. Svi koristimo energiju i istodobno pazimo da ne budemo plijen njezine „bjesnoće“. Kad god se nešto dogodilo krivnjom ljudskoga faktora može se i to s razlogom reći: U danom vremenskom djeliću energija je izmakla kontroli razuma. I zato je nastupila katastrofa. Kakva i kolika katastrofa? Sporedna je stvar u načelnoj raspravi. Zašto je Černobilska katastrofa ugrozila skoro cijeli svijet? Načelnost ne ulazi u detalje i ne zanimaju je pojedinosti. Zato treba odgovoriti: Černobilska je katastrofa nastupila čim je energija izmaknula kontroli razuma.

Prenesimo to i na spolnost pa recimo: I spolnost, jer je energija koja mora biti podložna kontroli razuma. Ne samo pojedinačnoga nego i općega. Ne samo pod kontrolom razuma današnjih ljudi nego i pod kontrolom razuma pokojnih ljudi koji su nam bilo usmeno bilo pismeno ostavili tragove svoga spolnog ponašanja. Pogledajmo list. List hrani cijelu biljku. A kako? List je probavio tradiciju koja je iz korijena pošla i k njemu došla. Moramo i mi, poput lista, probaviti tradiciju, ako želimo obogatiti ljudsko životno stablo. Kao što list odijeljen od stabla biva bačen u smeće, tako biva i s ljudima koji žive bez veze s prošlošću. Ispravno, doista živi svaki onaj koji, potaknut sadašnjošću i ukorijenjen u prošlosti, obogaćuje svoje suvremenike i buduće ljudske stanovnike.

Spolnost nije samo energija nego i dar. Dar od Boga primljen da bi bio drugoj osobi poklonjen. Kojoj drugoj osobi? Odgovor je jedan jedini: Drugu bračnom i više nikomu. U skladu s energijom i Božjim darom mogu (iz)reći i uz izrečeno (o)stat: Spolno ponašanje treba biti pod kontrolom razuma u službi ljubavi. A što je ljubav? O tom drugom zgođom.

TKO JE JAMIO, JAMIO!

Petar Vulić, Split, Caffè bar Nos-tradamus, 18. veljače A.D. 2009. u 10.14 sati

„Vidjet ćete kako naši krađu. Svatko nas je krao i potkradao, a

najteže će biti kad nas naši budu krali i prodavali svjetskim jebivjet-rima, makropopovima. Navalić će na nas velike ptice grabljivice. Kako tada nas spasiti od nas?“ (Bruno Bušić, 1975.)

Prilikom ulaska na Općinski sud u

Zagrebu umirovljeni hrvatski general Ljubo Česić Rojs je okupljenim novinarima podijelio knjigu "Tko je jamio, jami-o" (17.11.2008.)

<http://www.javno.com/hr/hrvatska/clanak.php>

TKO JE JAMIO, JAMIO!

Tko je jamio, jamio...
osamljen ne bje
Nije se posramio,
ćuzu ne vidje.

Jer vazda u ćuzi
čame gologuzi -
bijedni siromasi,
nek' Višnji ih spasi.

Po starom običaju
ćuze su za raj...
jok za "velikaše" -
što puk opljačkaše.

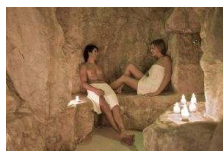
Tko je jamio, jamio...
Bog ga j' odalamio.
Oni koj' ne jamljahu,
na se ruke stavljahu

Umjesto da potrpraše
slavne nam jamaše
koje Zakon štiti -
jer odani su... Titi!

GROTE

Tone Muštaceja, Višnjan

U Poreču, kraj dva milijara i os-mega lita

Bile, sure, glatke,
oštre, male, vele i debele,
sve su prilično trde,
drage i nezabljene.
Z njima hiže, baladure, teze,
prašćake, tende, verande,
palace, kažune, kažete,
šterne, rive i zide zidamo.
Na njima se znamo i bukivati,
uz gitare kantati, sunčati, siditi,
ćakulati i počivati.

Z njima nan, na našu sesriću,
niki i kunfine u naših korti
znaju delati.

Grote moje grote,
ća ste vi doćkale,
ća je vas kapitalo.
Grote moje grote,
ki bi bija reka
da ćete i vi na svojjen
protiv svojih biti.

KAMENJE

Tone Muštaceja, Višnjan

U Poreču, kraj dva milijara i os-mega lita

Bjelo, sivo, glatko,
oštro, maleno, veliko i debelo,
sve prilično tvrde,
drage i nezaboravljene.
Njima kuće, baladure, teze,
prašćake, tende, verande,
palace, kažune, kažete,
šterne, rive i zidovi zidamo.
Na njima se znamo i ljubiti,
uz gitare pjevati, sunčati, sjediti,
prićati i odmarati.
Sa njima nam, na našu nesreću,
neki i granice u našim dvorištima
znaju graditi.

Kamen moj kamen,
što si ti dočekao,
što ti se je ovo dogodilo,
tko bi ikada bio rekao
da ćeš i ti na svome
protiv svoga biti.

DIJASPORA JE NADA BIH

Azer Slanjankić, www.chicagoraja.net

On je američki i bh-pisac.

Aleksandar Hemon danas živi u Čikagu, piše na engleskom i na materinjem. Njegova knjiga "Lazarus Project" doživjela je veliki uspjeh u SAD. Ima svoju viziju BiH "koju vjerovatno neće doživjeti".

Čikago, zima 1908. godine. Jedan mladić, imigrant iz Ukrajine, kuca na vrata čikaškog šefa policije Georgea Shippyja. Šef policije ubija mladića tvrdeći da je to anarhista koji je došao na njegova vrata kako bi izvršio atentat. Ovo je početak djela pod nazivom "Lazarus Project", djela koje je polučilo veliki uspjeh u SAD, i koje se od kraja januara ove godine može naći i na policama knjižara u Njemačkoj. Knjiga o ubistvu mladog imigranta Lazara Averbucha, ali i o još jednom imigrantu, novinaru porijeklom sa Balkana koji sto godina kasnije istražuje slučaj, ušla je u finalni izbor za prestižne nagrade u SAD "National Book Award" i "National Book Critics Circle Award."

Deutsche Welle: U SAD dakle postoje nade da će biti drugačije. Što se BiH tiče, ona se godinama, čini se, vrti u začaranom krugu. Koliko, odavde sa distance, iz SAD, vidiš mogućnost za izlazak iz tog kruga?

Hemon: BiH je ratom razorena fizički i emotivno. Ne postoji nešto što bi moglo da omogući zem-

lji i ljudima da napreduju. Država je monstruoza i naopaka posljedica Dejtona. Meni se čini da je sve gore na različite načine. Nije obnovljena infrastruktura, ni privredna, ni društvena, ni emotivna. Oni koji vjeruju u Bosnu vrlo lako mogu da se razočaraju. Lako je vidjeti da ono što je izgledalo kao pozitivna mogućnost čak i nakon rata, na stranu ono što je bilo prije toga, da je ta mogućnost sve manja. BiH je sada bliža rascjepu nego što je bila 1996. I to rasturanje Bosne bi se moglo desiti i bez neke intervencije s bilo koje strane, da se jednostavno prihvate činjenice koje su de facto postojeće. To je vrlo obeshrabrujuće. Očaj koji ljudi u BiH osjećaju se transformiše u agresivnost i radikalnost, u mržnju i bijes. Energija koja u BiH postoji pretvara se u nešto drugo, ne upotrebljava se da se radi na nekoj ozbiljnoj promjeni. Ona se upotrebljava da bi se sve udaljilo od onih mogućnosti koje su ne tako davno postojale.

DW: BiH je država u kojoj većina mladih, sudeći prema anketama, želi da napusti tu zemlju. Koliko dijaspora, koja već godinama ima iskustvo života na zapadu, može da pomogne svojoj domovini?

Hemon: Mislim da je dijaspora najbolja nada BiH. Ovdje u Čikagu postoji nevjerovatno jaka dijaspora, postoje ljudi koji su uspješni u oblastima kojima se bave. Tu je i Bosansko-američka akademija znanosti i umjetnosti, koju smo osnovali pokušavajući da ujedini i organizujemo te ljude koji su dosta postigli u Americi i koji su ne samo zainteresovani, nego i odani ideji Bosne i Hercegovine. Mi pokušava-

mo da znanje koje smo ovdje akumulirali prebacimo u BiH, da se ta veza održi. Ne samo da mislim da je dijaspora najbolja šansa BiH, nego je ona već aktivna u tom pogledu. Ne samo ta akademija kao neka elitna ustanova, nego čitava dijaspora učestvuje u tome na različite načine. Posebno me fascinira ova mlađa generacija, djeca koja su sa 12-13 godina stigla u Ameriku, koja su onda prošla kroz američki sistem obrazovanja, ali se sjećaju Bosne. Mladi koji tamo imaju rodbinu, koji su u stanju da operišu u oba prostora na različite načine, koji imaju drugačije modele življenja, kojima demokratija nije nešto čemu se teži, nego im je to dnevna praksa koje su postali svjesni tokom ovih promjena ovdje u Americi. Oni su bili svjedoci ovih transformacija u SAD. Oni su u stanju da to znanje prebace u BiH. Ta generacija je najbolja šansa BiH, ti mladi ljudi koji imaju diplome sa američkih univerziteta, ali pričaju bosanski tečno i jasno im je šta se desilo i šta se dešava.

DW: Kolike su šanse da to znanje primi korijene u BiH?

Hemon: To će biti teško. Trenutna situacija u BiH i trajnost sadašnje vlasti zavisi od iluzije na osnovu koje izgleda da su oni jedini koji narod mogu spasiti nekog kijameta. Dakle: Mora ovako, jer da nije ovako bilo bi još gore za nas, ko god da smo mi! Činjenica je da neko ko dolazi spolja, iz inostranstva, dolazi s uvjerenjem i znanjem da ne mora tako, da može drugačije. Da ne mora da bude Dejtonski ustroj BiH, da ne moraju da budu na vlasti nacionalne partije, da ne moraju da zavise od korupcije, da ne mora kriminalna elita da bude usko

povezana s političkom. To njima smeta. S druge strane postoje u BiH ljudi kojima je stalo do znanja. Bilo da su doktori kojima je stalo do toga da pomognu svojim pacijentima, pa im pomoć kolega u Americi dobro dođe, bilo da su pisci s kojima sam ja u kontaktu ili razne institucije kulture. Postoji taj interes na, neću namjerno da kažem na nižem, nego na alternativnom nivou. Pošto je naša Akademija relativno mlada, onda mi nalazimo načina da saradujemo s ljudima u Sarajevu, u BiH. Vjerovatno će-

mo na tom putu ući u nekoliko ćorsokaka, ali ćemo naći i ljude s kojima ćemo biti u komunikaciji i stalnom kontaktu.

DW: Šta je tvoja uloga u toj Akademiji?

Hemon: Pa ja sam jedan od članova koji ima nadu i ambiciju da ono što sam naučio podijelim s našim ljudima i u Sjevernoj Americi i u BiH. Ja sam lojalan toj ideji BiH, ne čak ni multikulture, nego

građanske zajednice, gdje bi osnovna politička jedinica bila pojedinac, a ne narod. Gdje konstitutivna jedinica ne bi bio narod, kako je sada, zbog čega je i u toku ova katastrofa, nego pojedinac. Ja mislim da je to jako teško ostvariti. Vjerovatno se to neće desiti za mog života, ali je to moguće. I da bi se to desilo potrebno je da dođe do određenog transporta znanja koje smo mi stekli. Ja u svojoj oblasti, drugi u svojim oblastima. To je kapital bosanski, koji sam ja spreman da dijelim.

JUGOSLAVENSTVO DANAS (15)

Predrag Matvejević, „Jugoslavenstvo danas“, Beogradski izdavačko-grafički zavod, Beograd, 1984.

UPOTREBA CITATA

Javio se Tito. Danas se u raspravama o jugoslavenstvu često citiraju njegove reči. Tumače li se na pravi način?

Tito je bio Jugoslaven ne samo kao državnik i političar, nego po svom osobnom uvjerenju i stavu. Navođenjem njegovih izjava o jugoslavenstvu nema uvijek iste pobude: dobro je kad se njima podsjeća one koji imaju kratko pamćenje ili namjerno izvrću stvari, loše kad se vođnim citatima nastoji začepiti usta onima koji drukčije misle.

Upotreba citata uopće podložna je različitim ocjenama. U ovom slučaju nastojat ću samo pokazati kako se pojedine izjave (na razne načine) koriste, zadržavajući sve svoje rezerve prema dobro poznatoj navadi citiranja autoriteta.

Za vrijeme rata ustaše su nastojali prikriti Titovo hrvatsko porijeklo. On sam ga nije krio: kad je došao u oslobođeni Beograd svi su znali koje

je nacionalnosti. Nije to inače isticao niti je smatrao da je najvažnije. U nekim je prilikama ipak govorio o tome: i o svojoj nacionalnosti i o jugoslavenstvu. Postoje tri njegove veće izjave kojima se može poslužiti na različite načine. Prva je negdje s kraja pedesetih ili početka šezdesetih godina (objavio ju je zagrebački tjednik „Danas“ na Titov devedeseti rođendan, 25. V 1982, bez preciznije datacije):

„Tko hoće da bude Jugoslaven, neka bude Jugoslaven, kome to smeta. Ne smije se, naravno, to forsirati, na isti način kao što se tome ne treba ni suprostavljati. I važno je da se zna da to ne može biti nacionalno opredjeljenje. I ja kažem da sam Jugoslaven. I to ću uvijek kazati što ne znači da sam zaboravio da sam rođen u Zagorju, da sam po nacionalnosti Hrvat. Bitno je što radim i čemu težim“...

1. marta 1971. dao je još jednu izjavu o tome, koja, ako se ne varam, tada nije odmah puštena u javnost:

„Ja sam protiv svakog pritiska u pogledu nacionalnog opredjeljenja, tj. da se ljudi moraju izjašnjavati da

pripadaju ovoj ili onoj naciji. Ima čitav niz ljudi kojima to smeta. Dobro je da se ljudi opredjeljuju, jer se od toga ne može pobjeći. Ja sam rođen u Hrvatskoj, kao i moji preci, u Zagorju. To svi znaju. Ali, ja sam Jugoslaven, po svojoj funkciji, po svemu. I ne samo to. Ja sam internacionalista“ (navedeno prema „Politici“, Beograd 4. V 1982).

Treća izjava, kojom se najviše operira, izgovorena je vrlo spontano, možda čak s ljutnjom, u jeku najveće poslijeratne međunacionalne krize u nas: u ljeto 1971. na manevrima „Sloboda 71“. Ona se u ponečem razlikuje od prve, te se ponekad i citira s različitom namjerom:

„Bilo je slučajeva da se počelo zaboravljati da smo mi Jugoslavija. Govorilo se o republici, a o Jugoslaviji se ćutalo. Bilo je skoro sramota da se prizna da si Jugoslaven. Ja za sebe kažem: ja sam Jugoslaven i ništa drugo ne mogu biti. Ja sam Jugoslaven i po svojim obavezama, po svom položaju a i po svom duhu. Ali, ja nisam zatajio ni da sam rođen u Hrvatskoj. Zašto da sada ističem da sam Hrvat. Ja sam odrastao u Jugoslaviji u sredini radničke klase. A takvih ima stotine hiljada.“

BOSANSKI JEZIK (9)

Historijske činjenice, gramatika, razlike Izvor: **Helga Kanzler**, ispravke: **ing. Salih Čavkić** Odabrao: **akademik Mirko Vidović**

Zarezom se odvajaju:

riječi i skupovi riječi (istovrsni dijelovi rečenice u nabranjanju: Hase, Huse, Jasmina, Emina, Nermina i Adnan su otišli na izlet;

zarezom se može odvojiti i prije veznika ako se želi nešto naglasiti:

Ponijeli su i hranu, i piće, i društvenih igara.;

On je uspio preći preko ćuprije, čim je stigo mi smo postavile kahvu.;

nezavisne rečenice kad nisu povezane veznicima:

Došao je, pozdravio se, dobro večerao i nestao.;

paralelni dijelovi rečenice kad su u suprotnosti:

Zadatak je težak, ali zanimljiv. Pokloniću tebi, a ne Igoru. Nismo ljetovali na moru, već u planini.

rečenice koje su u suprotnosti:

Kasnije smo krenuli, ali smo stigli na vrijeme. Vi ste pošli ranije, a ipak ste zakasnili.;

rečenice u inverziji (kad se zavisna rečenica nalazi ispred glavne), na primjer:

Kad se spremim, pozvaću te telefonom. Ako možeš, pomoz mi. Iako sam znala, nisam odgovorila na sva pitanja.;

riječ ili skup riječi koji su naknadno dodati ili umetnuti u rečenicu:

To je, dakle, tvoj voćnjak. Sve ću ti, naravno, ispričati. Ti si u pravu, neosporno.;

- vokativ i apozicija su, takođe, naknadno dodati u rečenicu, pa se odvajaju zarezom, na primjer:

Vi ćete, djeco, dobiti slatkša. Tebi ćemo, majka, donijeti voća. Djela Ive Andrića, jedinog južnoslavenskog Nobelevca, prevedena su na mnoge jezike.;

uzvici isto nisu sastavni dijelovi rečenice, pa se odvajaju zarezom:

Uh, što je hladno! Oh, što me boli zub! O, stigla si?!;

- umetnute rečenice na primjer:

U mom selu, koje je jedno od najuspješnijih u voćarstvu, gotovo svi gaje maline.;

- između mjesta i datuma, na primjer:

U Kraljevoj Sutjesci, 2. aprila 1357. Zenica, 15. august 1991.

KNJIŽEVNO-KULTURNO DJELO HRVATSKIH MUSLIMANA I NAJNOVIJI POKUŠAJI NJIHOVA OTHRVAĆIVANJA (2)

To je i logično, jer je sadašnji teritorij Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, gdje su koncentrirani hrvatski muslimani, praktički u cijelom Srednjem vijeku, najprije pripadao hrvatskom kraljevstvu a zatim ugarsko-hrvatskoj uniji, osim što su središnji i istočni dio Bosne imali kratka razdoblja nezavisnoga (1377-1394, 1443-1463) kraljevstva. Konačan ulazak islamskih sastavnica u hrvatsku nacionalnu kulturu zbiva se istodobno s prodorom Turskog carstva u hrvatske zemlje i s prelaskom mnogih Hrvata na islam.

Prijedor

Danas sahrana muslimana i Hrvata stradalih u ratu

PRIJEDOR - Sahrana 57 muslimana i dva Hrvata iz Prijedora, stradalih u proteklom ratu, čiji su posmrtni ostaci iskopani iz više grobnica na području opštine Prijedor, biće obavljena danas.

Osim porodica stradalih i predstavnika opštinske vlasti, današnjoj sahrani će, kako je najavljeno, prisustvovati potpredsjednik RS Adil Osmanović, zamjenik reisululeme Ismet Spahić i župnik prijedorske župe Marijan Stojanović.

D.K.

Iako su turski upadi u hrvatsko-bosanske krajeve zabilježeni početkom 15. stoljeća, općenito se smatra da turski utjecaj u Hrvatskoj počinje padom bosanskog kraljevstva u turske ruke (1463), godine koja je vrlo blizu prvom Kolumbovom putovanju u Ameriku (1492). Prisutnost islama među Hrvatima podudara se dakle, općenito uzevši, s modernom erom koja je uslijedila nakon otkrića Amerika. Razdoblje između 1463. i 1878. godine predstavlja stalnu prisutnost Otomanskog carstva na velikim dijelovima etničkoga i povijesnoga hrvatskog teritorija.

BRANITELJI, POZOR!

Diana Majhen, Zagreb

Sanaderov novi as kojeg je izvadio iz rukava nakon što je već i vrapcima na grani postalo jasno kako funkcionira hrvatsko pravosuđe, poglavito onim vrapcima koji sjede na nekim eu granama, konačno je javno progovorio o onome što se odavno već potihogura.

U svom izlaganju ministar Šimonović izjavio je slijedeće: „Zalažemo se da promjena Ustava ne obuhvati mogućnost izručivanja u članice EU, već i druge države s kojima bismo potpisali sporazum za izručivanje u prvom redu, drži Šimonović. Za početak, Sporazumi s državama u regiji definirali bi izručenje osoba koje su se ogriježile o zakon s djelima organiziranog kriminala i korupcije.“

Naravno, ovo je vrlo pažljivo sročeno. Jer, koga briga za mafiju, korumpirane tipove i one koji su zemlju doveli do propasti gospodarskim kriminalom? Tko bi se radi takvih uopće našao ponukanim da prosvjeduje ili se zalaže za neizručivanje istih?

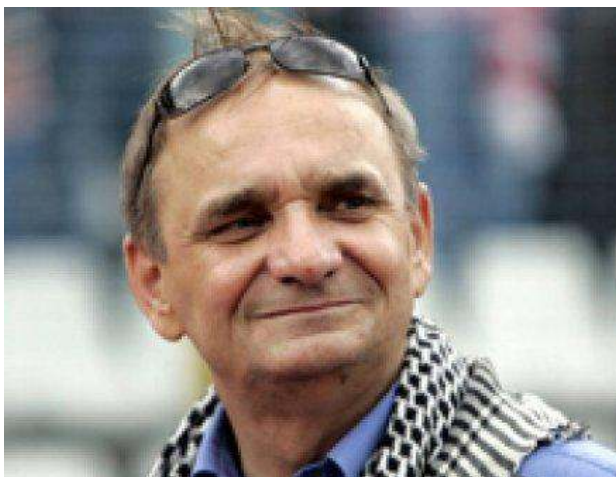
No, potrebno je pažljivo čitati Šimonovićevu izjavu, i to iz dva razloga.

Kao prvo, naglasak treba staviti na ono „Za početak“. To bi u prijevodu, prema mom shvaćanju, značilo slijedeće: Prvo ćemo progurati izmjenu Ustava za one do kojih narod ne drži. Kada to prođe, onda idemo na potpunu suradnju, odnosno, onda više neće biti potrebno specificirati dijela radi kojih ćemo izručivati hrvats-

ke državljane.

Pa tako, dragi moji hrvatski branitelji, pripremite se za ono što je Šimonović najavio.

Dopusti li se da ono „Za početak“ preraste u opće izručivanje hrvatskih državljana neovisno o tome o kakvom se djelu radi, bit će to završni udarac hrvatskim braniteljima, nakon svih godina i godina poniženja i nepravdi koje su morali podnositi.

Prevedeno, svakog hrvatskog branitelja koji bude osuđen u Srbiji, Hrvatska će mrtva-hladna izručiti toj istoj Srbiji.

Pretpostavljam da će u sastavljanju optužnica zdušno pomagati Savo Štrbac, kao što pretpostavljam da će Sanaderova vlada u znak prosvjeda protiv uredbe koju je sama donijela ponovno organizirati neki skup na Rivi, sigurno u vrijeme prije idućih parlamentarnih izbora.

Ono čemu se nadam je to, da mi to jednostavno nećemo dopustiti. To što čovjek godinama trpi, ne znači da može trpjeti zauvijek. Zar ne bi svakom hrvatskom branitelju bilo bolje da je časnoginuo u borbi za svoju Domovinu, nego da ga se izručuje četnicima koji će mu za to suditi?

Dođe li do ovako nečega, što ministar Šimonović indirektno najavljuje svojom izjavom, poglavito onim „Za početak“, onda je doista došlo vrijeme da iskoristimo svoja demokratska prava i izađemo na ulice.

Jer, Vlada koja bi takav zakon mogla donijeti sigurno nije hrvatska Vlada, niti u njoj sjede ljudi kojima su Hrvatska i Hrvati bitni. Takva bi Vlada bila neprijateljska Vlada, a protiv neprijatelja se valja boriti.

Ako smo znali devedesetih, znat ćemo valjda i sada, u slučaju da takav zakon prođe.

A da je sve ovo tek ispipavanje terena za ono što dolazi, najbolje pokazuje povod Šimonovićeve izjave. Radi se, naravno, o generalu Glavašu. Koji nije osuđen ni za mafijaško udruživanje ni za gospodarski kriminal, nego za ratne zločine. Naravno, osuđen je u Hrvatskoj, pa Hrvatska i traži njegovo izručenje. Tim je više zanimljivo što Šimonović baš tim povodom nalazi za shodno govoriti o izmjeni Ustava koji bi se odnosio, za početak, na djela organiziranog kriminala i korupcije, koja s ovim slučajem nemaju ama baš nikakve veze.

Potreban je, dakle, oprez. Potrebno je pažljivo pratiti svaku najavljenju izmjenu Ustava, kako se mnogi od hrvatskih branitelja ne bi probudili, neki i po drugi put, u zatvorima u Srijemskoj Mitrovici, Šidu ili Novom Sadu.

A dođe li do toga, to će biti kap. Ona ista, koja kada prelije čašu, obično dovede do potopa.

KAKO JE VATIKAN SKRIVAO POGLAVNIKA N.D.H. DR. ANTU PAVELIĆA - mr. sc. dr. Iuris Pavao Tonković

Prikaz knjige gojlenk@net.hr

Motto:

„Hrvat se ne bori da što otme kome, čuva sveti plamen, na ognjištu svome, i dok tako radi, svi njegovi dani, i Bog i pravda, na njegovoj su strani. A što jedan Srbin, i u što se daje?! Da otima tuđe, ubija i krade, al od takva posla ne imaše vajde“. (Jovan Jovanović-Zmaj)

Jedna od najzanimljivijih tema za polu stoljetnu jugoslavensku-komunističku, pa tako i za našu, tek u povojima, hrvatsku historiografiju, nesumnjivo je osoba Ante Pavelića. Ideološka historiografija od 1945-1990. pristupala mu je nesumnjivo iz svih pravaca samo ne iz onih znanstvenih, jer to na koncu i nije bilo njenom svrhom. Ona je, naime, primarno bila - sluškinja politike. Prvenstveno je trebala podržati i opravdati postanak i opstanak jugoslavenske totalitarne tvorevine, unatoč svim zločinima koji su bili „conditio sine qua non“ svake Jugoslavije. U tom smislu Ante Pavelić, čiji je glavni cilj bio uništenje Jugoslavije, morao je biti promatran kao najcrnja pojava u povijesti „naših naroda i narodnosti“, kao nesumnjivi ratni zločinac uz bok Hitlera, odnosno njegova domaća inačica. Svaki pokušaj iole objektivnijeg pogleda na Pavelića bio je apsolutno nemoguć, a kritička historiografija, kad je ta temu u pitanju, nije postojala.

Devedesetih godina, stvaranjem Republike Hrvatske, teoretski su

stvoreni uvjeti za izlazak iz historiografske šutnje, međutim u praksi smo, uglavnom, svjedoci nečeg posve drugog. Uz par časnih iznimaka, koji se daju prebrojiti na prste jedne ruke, današnja službena hrvatska historiografija nije se u bitnome maknula od temeljnih postavki jugoslavenske historiografije sluškinje. I danas svi „vodeći“ historiografi pišu, odnosno prepisuju, ono što smo čitali 50 godina, jedino što su njihove knjige luksuznijeg i finijeg omota od prijašnjih izdanja, dok je kritička razina ostala ista, odnosno uglavnom je nema.

U većini radova iz suvremene nam povijesti nije jasno jesu li ih pisali članovi Kongregacije za proglašenje svetih ili znanstvenici-historiografi. Rijetko se tu i tamo pojavi pokoji članak koji uistinu teži k tome da ga nazovemo znanstvenim, uglavnom

mlađih autora, no on se objavi u stručnim publikacijama koje se tiskaju u par stotina primjeraka, a uz to takvim autorima nema pristupa u „slobodnim i nezavisnim“ medijima. O utjecaju i neskrivenom otporu samog političkog vrha naše države prema rasvjetljavanju povijesnih dilema, suviše je govoriti.

U takvom ozračju, svakako valja pozdraviti marljivi doprinos u približavanju istini i pionirski pot-hvat na ovom području, koji je ponudio Mr. sc. Dr. iuris Pavao Tonković, sa svojom knjigom na gotovo 800 stranica: „KAKO JE VATIKAN SKRIVAO POGLAVNIKA N.D.H. DR. ANTU PAVELIĆA“, a koja je objavljena na samom koncu prošle godine. Kako sam autor kaže, njegova knjiga hoće „govoriti istinito o istini, a na temelju dokumenata“. Dodaje kako je svjestan „da se to nekima ne će sviđati, ali, istini za volju, na to se ne će niti najmanje obazirati“.

Osim naslovljene teme autor se bavi refleksijama masonerije na hrvatsku državotvornost, sukladnošću ocjene masona između NDH i FNRJ, Hrvatskom pravoslavnom crkvom, Jurom Francetićem i Crnom legijom, enigmom Draganović i njegovim misterioznim i fatalnim rimskim brzojavkama, Pavelićevim odbijanjem Staljinove ponude itd.

Narudžbe kod autora na brzoglas: 047-866-032.

"BLAGDAN SVETIH" ILI "FESTE SVETIH" PO ODREDBI DUBROVAČKE VLADE IZ 1498., ARMENSKI OBIČAJI I STEĆCI (1)

Đivo Bašić, Dubrovnik

Đurđica Petrović, Odredba dubrovačke vlade o "praznicima svetih" iz 1498. godine, *Balkanica*, XIII-XIV, Institut des Etudes Balkaniques, ASSA, Beograd, 1982-1983, str. 403-413, kaže (ponešto kroatizirano):

"Ako se izuzmu zabrana iz 1425. godine da se u Katedrali igra, vodi kolo i pjevaju svjetovne popijevke (vidi: A. Zaninović, *Zakon protiv plesanja, igranja kola i pjevanja svjetovnih popijevaka u Stolnoj crkvi u Dubrovniku* iz god. 1425, Sveta Cecilija, XXVI/2, Zagreb, 1932, str. 62-63) i uredbe o sahranjivanju iz 1434. godine, do tada izdane odredbe bile su iz XIII. i prve polovice XIV. vijeka. One su uglavnom bile usmjerene na reguliranje svadbenih običaja i u razdoblju uskrsnog blagdanskog ciklusa običaja maškaravanja, prerusavanja u Židove i ismijavanja doseljenih Slavena iz zaleđa. ...Pošto je Dubrovnik bio glavno središte upravne i crkvene vlasti države, razumljivo je što je pozornost vlade bila prije svega usmjerena na iskorijenjivanje kod stanovnika grada 'obreda koji dišu poganstvom', kako je nekadašnje radnje prigodom svadbe okarakterizirao Filip de Diversis, koji je bio učitelj u Dubrovniku od 1434. do 1441. godine. ...Kada je priljev doseljenika poprimio znatnije razmjere i kada se unesena obredna praksa iz raznih razloga sve više kosila sa shvaćanjima vlade i katoličke crkve o ispravnom i čudorednom duhovnom i svjetovnom životu, nastale su i promjene u stavu dubrovačke vlade prema običajnom životu podanika izvangradskeg područja. Već u uredbi o sahranjivanju iz 1434. godine obuhvaćeni su bili i ti stanovnici Republike. Ta nova orijentacija vlade došla je do punijeg izraza u drugoj polovici XV. vijeka. Krajem 1477. godine ustanovljeni su 'provisores civitatis', koji su se zvali i 'provisores terrae', 'providitores terrae'. Njih su Dubrovčani zvali providnicima, a bila su ih petorica. Dužnost te petorice 'čuvara pravde' bila je bdijenje nad tim da knez i sva tri vijeća poštvaju zakon, pa su imali pravo svojim vetom na sjednicama tražiti ispravljanje ili odbacivanje već donijetih zaključaka. Pod njihovu nadležnost spadao je i nadzor nad običajnim životom podanika Republike. Obilazeći sva dubrovačka područja, podnosili su o tome izvješća Malom vijeću ili Vijeću umoljenih i predlagali mjere koje bi trebalo primjeniti.

U okviru takvih prijedloga koji su se u posljednjem desetljeću XV. vijeka uglavnom odnosili na pogrebnu obrednu praksu, providnici su 28. travnja 1498. godine iznijeli pred članove Vijeća umoljenih svoje mišljenje o intervencijama koje bi trebala poduzeti vlada poradi uređenja pogrebne daće koja se dotad održavala na grobovima umrlih, tj. u crkvama, samostanima i oko njih, a gdje su pokapani umrli stanovnici Dubrovačke Republike. Tom zgodom su providnici izvjestili vijećnike i o velikim troškovima prigodom 'blagdana svetih'. Njihovo izvješće i prijedlozi prihvaćeni su u Vijeću umoljenih velikom većinom glasova, 31 : 3. [Tamo se spominju *festivitatum sanctorum* i *festivitates sanctuorum*]. ...Formalnom analizom mogu se utvrditi slijedeći sastavni dijelovi tih svetkovina:

1. Svetkovine su označavane pojmom 'blagdana svetih', u jednini 'blagdan sveca' ili 'svetog'. Iz teksta odredbe se ne doznaje da li je to bio službeni naziv tih svetkovina ili je riječ o općoj odrednici za određene svetačke dane.

2. 'Blagdane svetih' su proslavljali samo stanovnici kopnenog dijela Dubrovačke Republike nastanjeni u izvangradskom području.

3. Svetkovine su pripadale sferi obredne prakse.

4. Sveci koji su slavjeni štovani su prema običaju.

5. Svetkovine su održavane po kućama onih koji su štovali pojedine svece.

6. Središnje mjesto u proslavi zauzimala je gozba.

7. Na gozbu su pozivani gosti.

8. Pripremanje i održavanje tih 'blagdana svetih' bilo je spojeno s velikim troškovima.

Providnici i dubrovačka vlada nisu bili suglasni s uobičajenim načinima proslava 'blagdana svetih', točnije, s brojem pozvanika koji su nazočili gozbi, kao i s velikim izdacima koje su tom prigodom činili oni koji su štovali određene svece. Da bi tome stali na put bio je ograničen broj osoba koje su mogle biti pozvane na gozbu. ...Prema uredbi o žalovanju iz 1494. godine, na koju su se ovaj put pozivali providnici, samo najbliži muški srodnici ožalošćenih smjeli su sudjelovati u gozbama koje su pripravljane prva tri dana poslije smrti nekog od ukućana. To su bili: braća i sinovi domaćina i njegove žene, muževi njihovih sestara, sinovi njihove braće, zetovi i unuci, tj. sinovi sinova i kćeri. Nepoštivanje

ove odluke prigodom slavljenja 'blagdana svetih' povlačilo je za sobom kaznu od 5 perpera, kako za one koji su pozvani tako i za one koji su se odazvali pozivu i dolazili sudjelovati u gozbi.

U kasnom srednjem vijeku Dubrovčani su slavili dan sv. Vlaha (3. II.), zaštitnika grada, zatim prijenos moći njegove lijeve ruke u Dubrovnik (5. VII.); održavane su mnogobrojne redovne i izvanredne procesije, slavljani su sveci, zaštitnici svjetovnih i duhovnih bratovština, kao i drugi blagdani. Početkom svibnja 1378. Veliko vijeće je utvrdilo 48 blagdana. ...Uz državne i službene blagdane Dubrovčani su slavili i imendane, kao i dane svojih svetaca zaštitnika. ...Svecima čija su imena na krštenju dobijali Dubrovčani, a koje su oni smatrali za svoje zaštitnike, podizani su oltari, kapel[ic]e, crkve, naručivane su i poklanjane slike s njihovim likom, davane su mise za duše oporučitelja, njihovih predaka i nasljednika, a pravljani su i objedi [ručkovij] s vinom, ribom, mesom za svećenike, fratre, redovnike, siromašne, koji su predstavljali kategoriju bogougodnih ljudi. U oporuci (1348.) Deše, kćeri Andrije Sorkočevića, oporučno se ostavlja 100 perpera da se u crkvi Male braće napravi oltar 'u njezino ime'. U oporuci (1348.)

Margarite Pucić oporučno se nalaže da se na njezinom zemljištu podigne crkva 'u čast Blažene Djevice Marije i Sv. Margarite'. U oporuci (1367.) Ivana Tudizića naznačuje se da bi u njegovom vinogradu u Stonu trebalo 'izgraditi crkvu Sv. Ivana Krstitelja'. U oporuci (1348.) Jelene, kćeri Pankracija de Goleba i ženi Andrije de Galo ostavlja se crkvi Sv. Andrije jedna slika koja će imati 'u sredini Sv. Mariju i uokolo priču o Sv. Jeleni'.

Oporukom (1284.) Dimitrije Menčetić oporučuje novac da bi se na blagdan Sv. Dimitrija pripravio ručak u Katedrali, kupilo vino, riba i meso za siromašne u samostanu na Lokrumu, vino i riba za fratre u Maloj braći i kod Dominikanaca, dala riba redovnicima većeg broja samostana i crkava u Dubrovniku, kao i da se raspodijeli meso siromašnima u gradu i na gradskom području.

Svi nabrojeni elementi 'blagdana svetih' odnosno 'svECA', pa i sam naziv, poklapaju se s glavnim komponentama svetkovine koja je kasnije, u XVIII. vijeku, nazvana 'slava' ili 'krsna slava'. U južnim dijelovima ex-Jugoslavije krsna slava zove se 'svetac' ili 'sveti'. ...sadržajno nema razlike između individualne, rodovske, seoske ili crkvene slave. ...To bi značilo da

se istovremeno mogao štovati svetac kao individualni, osobni blagdan, ili kao obiteljski, ili kao rodovski i kao crkveni, seoski blagdan. ...Na pretpostavku da je 'blagdan sveca' unesen i da nije bio tipično dubrovački, ukazuju dvije vrste podataka. U najstarijim dubrovačkim kronikama, Anonimovoj i Nikole Ranjine, spominju se pod 744. odnosno 743. godinom obiteljska slavlja svetaca, ali u kontekstu doseljenja iz Bosne: doseljenici su živjeli na način Bosanaca, kao seljaci, veseleći se, pijući i jedući. Svaka obitelj je štovala svog sveca, netko sv. Srđa, ..., netko sv. Nikolu, netko sv. Jurja, [Đurđa], netko ovog, netko onog sveca. S druge strane, do danas su se na kopnenom dubrovačkom području zadržali individualni 'blagdani svetih', najviše u Konavlima, a u reduciranom, starinskom obliku u selima Stonskog primorja uz samu hercegovačku granicu. U selima Imotica, Štedrica i Topolo, ta svetkovina se naziva 'festa' ili 'zavjetni dan'. Tog dana obitelji koje slave ne rade, idu u crkvu i plaćaju svećeniku da održi misu. Gosti se ne pozivaju u kuću, a dozvoljeno je bilo i sklapanje brakova između članova obitelji s istom slavom. Međutim, o tome nema traga u nekadašnjoj Astoreji, koja je bila prvobitno dubrovačko područje.

IZBORI SU PROŠLI - A PROMJENA NEMA, OPET SU OSTALI ISTI LJUDI!

Branko Stojković, Bjelovar

Šverceri vlasti

Iako mnogi građani u Hrvatskoj nisu izašli na svoja biračka mjesta 17. svibnja 2009., izbori su prošli i tako postali legitimni. U vlasti su ostali gotovo svi ljudi koji su i prije bili. U izbornim rezultatima najkatastrofalnije su se pokazale županije: Vukovarsko-srijemska i Bjelo-

varsko-bilogorska, gdje je bio i najslabiji odaziv birača. Kada bismo mogli odgovoriti na to pitanje: Kako to, da se je naše hrvatsko društvo – radije odlučilo za propast, nego li za uspjeh i prosperitet. Svatko tko želi razumjeti taj problem - današnju ravnodušnu Hrvatsku – neshvaćen je u samom narodu. Opstanak Hrvatske ovisi o crpljenju svih naših resursa i po-

tencijala. To znači samo rad i proizvodnja mogu nas pokrenuti unaprijed.

Koliko je samo značenje Bilogore

Naše prirodne ljepote na području Bilogore, ne samo da bi trebale biti zaštićene, nego i iskorištene. A nitko o tome ne razmišlja, niti želi o tome razgovarati. Moje mišljenje

je, da je to uništavanje bjelovarske oaze. Šume se više sijeku nego što rastu i pošumljavaju se. Imamo toliko neobrađenih polja i površina, a zbog toga uvozimo svu hranu i druge potrepštine. Bjelovarsko-bilogorski kraj nekada je bio bogat industrijom i stočarstvom, odnosno tvornicama i seoskim gospodarstvima. Danas nemamo ništa, postali smo siromašni kraj – s velikom brojem nezaposlenih ljudi. Našim krajem vladaju određene interesne skupine s različitim interesima. Od njih građani nemaju nikakve koristi. Ljudi su protiv globalizacije i tranzicije s kojom upravljaju bogataši i moćnici. Nitko ništa ne poduzima da bi se spriječilo očuvanje naših nacionalnih bogatstava – što ih još imamo.

Zloupotreba vlasti u Hrvatskoj

Do kada takve imaginirane garniture mogu upravljati našom državom? Garniture koje su učinile mnoge zlo-

čine narodu i nepravde. A za to nikada nisu odgovarale. Nego prolaze na fingiranim izborima – kao da je to sve normalno. Opet ispada, da su te garniture građani izabrali i dali im svoje povjerenje. Političke stranke koje su se uhljebile za ostale ljude ništa ne čine. Političari koji su napravili mnoge nepotizme, izdaje i krikovletstva i dalje vode Hrvatsku. Reformirani komunisti SDP-a odnijeli su većinu na izborima za lokalnu upravu i samoupravu. To je čisti dokaz da u Hrvatskoj nema parlamentarne demokracije. U Hrvatskom Saboru još uvijek sjede ljudi - koji su bili u partizanima za vrijeme drugog svjetskog rata. Oni popunjavaju predstavničke klupe i njihovi potomci. Kako onda tu u Hrvatskoj može biti bolje? Isto je tako i na lokalnoj razini.

Nekome očito paše takav sistem

Političke obitelji lijepo žive na „jaslama“ proračuna. Tako oni i da-

lje zadužuju zemlju, ili bolje rečeno rasprodaju našu Hrvatsku. Rasprodaju šume, otoke, zemljišta... Obitelji „vučjeg čopora“ funkcioniraju kao kriminalna organizacija i banda. Njih nije briga kako ostali ljudi žive. Ali među narodom nema žestoke kritike i reakcije na takvu upravljačku demagogiju i pljačku. Činjenica je, umjesto da su se ljudi iz puka organizirali i aktivirali na izborima – oni su postali pasivni. Neizlaženjem – oni su izbore bojkotirali. Svejedno oni su izabrali sami sebe. S bojkotom nisu ništa dobili – nego su dopustili da zlo ide dalje. A to će im se osvetiti u naredne četiri godine. Opasnost po teritorijalnu cjelovitost Hrvatske ne dolazi samo od imperije stranaca, već i od unutarnjih neprijatelja i osvajača, koji su nam prodavali laži 45 godina u vrijeme socijalizma i komunizma. Ista prevrantska klika nas opet tlači.

TIHA PJESMA SUŽNJEVA

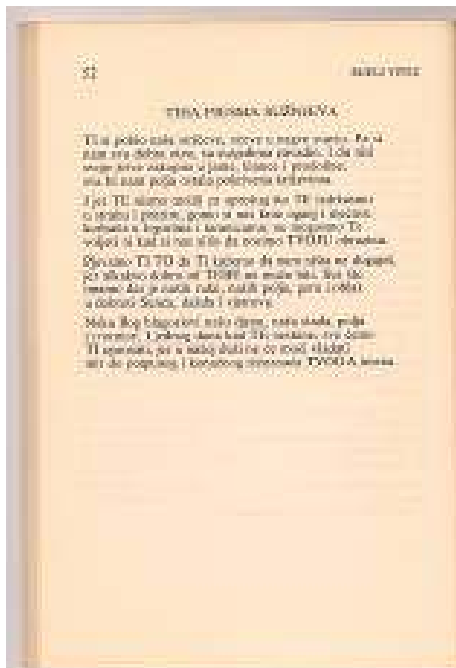
Akademik **Mirko Vidović**, Pariz

Mene su, zbog objavljene zbirke pjesama 'Hram nade', polovicom srpnja 1971., dali uhapsiti u Zadru, u mom domu, Savka Dabčević-Kučar i Miko Tripalo, a sudska porota, na čijem čelu je bio bivši sekretar Općinskog komiteta u Zadru, Zdravko Dragić, osudila me je zbog te knjige pjesama na - četiri godine strogo zatvora 'za primjer drugima, koji bi se povelili primjerom osuđenoga', dakle u jeku tzv. 'hrvatskog proljeća'.

U Samici Petog odjela Robijašnice u Staroj Gradški, na 'cigaret papiru', uz maksimalni rizik 'recidive', pisao sam nove pjesme. Ova pjesma 'Tiha pjesma sužnjeva', kao dio ukupne zbirke tamo napisanih pjesama, tajno iznesenih iz logora, pod naslo-

vom 'Bijeli vitez' objavljena je, 1980, u izdanju 'Associated Book Publishers, Inc. u San Mateu, California USA.

Dobro je da se baš danas pod-

sjetimo na ono što su hrvatski sužnji pjevali na dnu tamnice crvenih fašista, dok su 'mitisekunem' pjevali u slavu našeg Tamničara (a najgori među njima se najlakše poznaju po tome što i dalje potajno služe našem dušmaninu, podupiru Tripalovu 'Zakladu za ljudska prava' i ističu sebe kao ljude velike kulture. Oni mi ni danas ne daju mira, bilo da me na sve načine sprječavaju da objavljujem svoje knjige, bilo da uništavaju moje rukopise, bilo da me, baš onih, najžešće pokušavaju zaplotnjački prljati svojim mizernim popljuvcima).

Ova knjiga, prevedena na francuski jezik, pod naslovom "Chevalier Blanc", objavljena je u Lausanne, u Švicarskoj godine 1987.

POTPORA GENERALU

Irena Beyeler, Švicarska, irabeyeler@bluewin.ch,

KRIK

Mile Prpa, Zagreb

I krik.

I krik opet.

I krik potom!

I tri puta krik smrti
- pred životom!

I od jeke toga krika
širila se potom
želja za životom!

AMERICA, YOU KNOW THE TRUTH **RAISE UP YOUR VOICE FOR DEFENCE OF CROATIAN** **GENERALS !**

EU HAVE SLEPT BLODY YUGO-SERBIAN AGRESSION ON CROATIA IN
1991!

VUKOVAR, YOU WERE THERE!
BLODY AGRESSION ON BOSNIA!
SREBRENICA, YOU WERE THERE!

TO YOU IT SHOULD BE JUDGED, YOU COULD STOP THE VIOLENCE,
BUT YOU DID NOT WANT TO.

CROATIA IS RULED BY COMUNISTS AND THEY SUBMIT TO THE EU.
THEY SENT SECRET AND FALSE WITNESSESS TO HAAG.
EU COOPERATES WITH **BELGRADE ORGANIZATION – VERITAS** – THAT
DISPLAYS DEZINFORMATIONS

SLOVENIA IS AS „TROJAN HORSE“ AGAINST CROATIA!
YOU DONT WANT CROATIA IN EU, BUT YOU PUSH CROATIA IN 'BALKAN
UNION'

CROATIAN PEOPLE SAYS „NO!!!!“

NEVER MORE **„VAMPIRE DANCE“ AS IN 1945**
HUDA JAMA, SLOVENIA AND THOUSANDS OF OTHER ON CROATIAN
PEOPLE!

COMMUNIST GENOCIDE !

RADNA POMOĆ HRVATSKIH SVEUČILIŠTARKI (4)

U mir i tišinu naših uredovnica one su uniele vedrinu i život, prožete mladalačkim poletom i voljom za radom

„Nova Hrvatska“, 1. kolovoza 1943.

NA ULAZU U MINISTARSTVO NARODNE PROSVJETE

Prostrlo se u obliku kruga izmedju zelenih travnih ploha svjetlocrveno cvieće, po kome sunčani traci rišu u divnim odsjevima najljepše boje ...

Najavljujemo se.

Upućuju nas u II. kat.

Soba br. 38.

Nu, loše smo sreće i ovdje. U toj sobi nema ni jedne sveučilištarke!

Bile su, ali su premještene u drugi odjel, kako bi naučile raditi i ostali uredski posao. Zahvaljujemo i spuštamo se u prizemlje.

Ulazimo u pismohranu.

Pred nama su visoke i velike police. U njima su debeli svežnji požutjelih starih spisa, obloženi tvrdim papirnim koricama. Bog zna,

koliko su ti spisi unosili sreće ili tuge u srдца naših prosvjetnih radnika, a osobito profesora i učitelja. Tko zna, koliko su sreće mnogi od njih proizveli u srcima naših stručnih učitelja, kad su dobili premještenja u bolje mjesto, promaknuće i slično. Nu, više je bilo suza, nego li sreće, jer je i ova palača kroz godine bila u vlasti tudjinca, koji su zlobnim premještenjima, umirovljenjima i otpuštanjima hrvatskih učitelja i profesora htjeli slomiti njihovu živu narodnu svijest, ali je sve bilo uza-

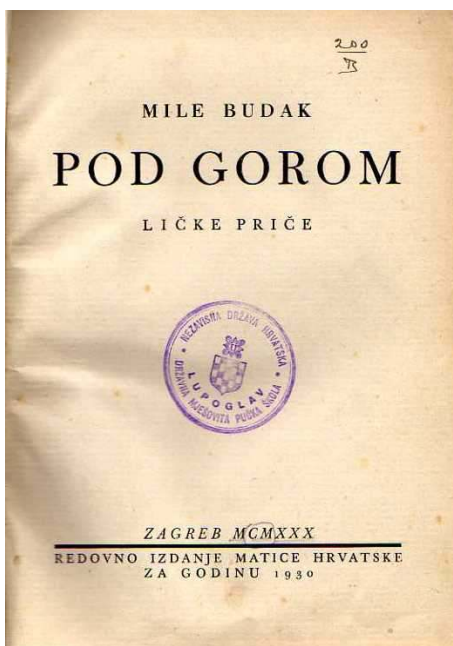
lud, jer su naši prosvjetni radnici ostali uvijek ono, što su bili, ostali su pravi i dobri Hrvati.

Ni ovdje nema sveučilištarke! One su u uručbenom zapisniku. Tu rade tri sveučilištarke. Dvorana, u kojoj rade ima izgled na ulicu Pavla Radića, a zidovi su isprepleteni gustim zelenilom i prošarani cviećem.

Dvorana je svietla i velika.

SVEUČILIŠTARKE NAM OBŠIRNO I RADOSTNO PRIPOVIJAJU O SVOME RADU

A njihov mladenački smieh zvoni dvoranom poput cvrkuta lastavica. One su vesele i rado obavljaju sve poslove, jer znaju, da je i njihov rad značajan udio u izgradnji naše mlade države. One su sviesne Ustaških načela, koja jasno iztichu, da je jedino marljivi i pošteni rad mjerilo vrijednosti. One su poslušale poziv svoga Poglavnika, koji je svojim živim primjerom pokazao, kako treba cieniti i što-vati žuljeve rada, požrtvovna i marljiva rada.

LUPOGLAV

hr.wikipedia.org

Lupoglav je općina u Hrvatskoj. Nalazi se u Istarskoj županiji. Nalazi se u središnjoj Istri, oko 10 km zapadno od ulaza u tunel Učka, na putu prema Buzetu. Površina: 93 km². U sastavu općine je 9 naselja (stanje 2006), to su: Boljun, Boljunsko Polje, Brest pod Učkom, Dolenja Vas, Lesišćina, Lupoglav, Ravno Brdo, Semić i Vranja.

Po popisu iz 2001. godine, u općini Lupoglav je živjelo 929 stanovnika. Nacionalni sastav je bio sljedeći: Hrvati - 875 (94.19%), regionalno opredjeljeni - 26 (2.80%), neopredjeljeni - 12 (1.29%), Talijani - 5 (0.54%), Slovenci - 2 (0.22%), Srbi - 2 (0.22%), Bošnjaci - 1 (0.11%), Česi - 1 (0.11%), Slovaci - 1 (0.11%), ostali - 2 (0.22%), nepoznato - 2 (0.22%).

SAVJETI HRVATSKOGA DRŽAVNOG UREDA ZA JEZIK - 1941.-45. (7)

Prema knjizi: **Marko Samardžija**
– **JEZIČNI PURIZAM U NDH**,
„Hrvatska sveučilišna naklada“,
Zagreb, 1993.

JEZIČNI SAVJET br. 10

(6) NACRT I OSNOVA. Jedna no-
vinska vijest javlja, kako njemačka
vojska napreduje po nacrtu. Htjelo
se reći, p o p l a n u, njem.
Planmäßig, ali da se izbjegne stra-
na riječ plan, a za plan grada Zag-

reba kaže se hrvatski n a c r t, to
je pisac ili prevodilac te vijesti mis-
lio, da se može govoriti i o napre-
dovanju vojske po nacrtu. Ali riječ
plan ima i drugo značenje, a to je
o s n o v a. Po planu ili njem.
planmäßig treba dakle reći: p o o
s n o v i glavnog stožera, vrhov-
nog zapovjedništva i sl.

JEZIČNI SAVJET br. 11

(7) BRZOJAV I BRZOJAVKA. Brzo-

jav je telegraf, t. j. tehnički uređaj,
a i ustanova za brzojavljanje
(telegrafiranje); brzojavka je teleg-
ram ili depeša, t. j. brzojavna vi-
jest. To treba razlikovati i ne valja
govoriti i pisati: predao sam na
pošti brzojav, stigao jer brzojav iz
Berlina, nego treba: predao sam b
r z o j a v k u, stigla je b r z o j a
v k a.

VLASTITA IMENA (10)

„Hrvatski pravopis“, Zagreb, 1944.

Jednočlana imena

14. o b ć e (i mislene) imenice nadjenute kao imena
pojedinih stvarima, trgovinama ili ustanovama: Galeb
(ime broda), Napredak (ime društva), Dom (ime sliko-

kaza), Znanost (ime knjžare), Biser (ime trgovine),
Janje (ime gostionice), Šport (ime novina); Ružica,
Golubica (pučka imena crkava).

Stvari mogu nositi i prava v l a s t i t a imena, na pr.
zvona Lotrščak i Habernik, Muhamedov mač Mahur i
Siegfriedov Balmung, Rolandov rog Olifant, legendarna
posuda Gral, diamant Koh-i-nor.

OSNOVNE RAZLIKE IZMEĐU HRVATSKOG KNJIŽEVNOG JEZIKA I SRPSKOG KNJIŽEVNOG JEZIKA (4)

Borna, Zagreb

III. SINTAKTIČKE RAZLIKE

1. opreka određeni i neodređeni
pridjev

srpski: Silićevog pravopisa, njego-
vog grada

hrvatski: Silićeva pravopisa, njego-
va grada

2. genitiv uz zanijekani glagol češći
u hrv.

srpski: Godinu dana nije video svo-

ju majku.

hrvatski: Godinu dana nije vidio
svoje majke.

3. umjesto infinitiva u hrv. u srp.
da + prezent

srpski hrvatski

On želi da radi. On želi raditi.

On ide da radi. On ide raditi.

Ja ću da radim. Ja ću raditi.

On treba da radi. On treba raditi.

4. uz glagole kretanja:

srpski: kod + genitiv: kod lekara

hrvatski: D ili k + D: (k) liječniku

5. položaj enklitika

hrvatski: pisani standard · ritmo-
melodijsko načelo

Moj ga brat traži.

usmeni standard · logičko načelo

Moj brat ga traži.

srpski: usmeni i pisani standard ·
logičko načelo

ZAŠTO DUBROVAČKI KNJIŽEVNICI NISU PISALI KAKO SU GOVORILI? (16)

Mirko Deanović

To nastojanje naših pisaca nije
bilo posljedica samo njihove filo-
loške spremne, jezičnog osjećaja i
pjesničke tankočutnosti. Pritom
je bio odlučan princip jezičnog
purizma, koji je karakterističan

zato, što je on potpuno od-
govarao općoj orijentaciji
naših starih: da sačuvaju i
razviju svoja nacionalna
obilježja i povežu se sa sla-
venskim svijetom.

POBJEDA (17)

CRNE TAČKE, Jevrem Brković, ČGP DELO, OOUR Globus, Zagreb, 1989.

51.

Navraćali Čistači.

Danju prilegnu a noću rade.

Sve uspjeh za uspjehom.

Bruta najviše namučili neki bivši profe-

sori s Pravnog.

Jedan kod zemunskog groblja pucao na Mrkog.

Lajo ga smazao „valterom“.

Sad Mrki Laju duguje život.

Neutralisano 125 Crnih Tačaka!

Ne bi ni Sovjeti više za tako kratko vrije-

me.

Ako ih naši redovno obavještavaju, mora da nam zavide.

Oni su, ono u početku, imali grdnih propusta.

Ubiše im druga Kirova takoreći pred nosom!

Nama se tako nešto neće desiti!

KORUPCIJA KAO SUSTAV I SMISAO VLASTI (17)

POLITIKA I KORUPCIJA U KRALJEVSKOJ JUGOSLAVIJI, Zvonimir Kulundžić, „Stvar-nost“, Zagreb, 1968.

„I pre svetskog rata“, kaže on, „imali smo u našoj otadžbini razne prljave afere u kojima su vidno mesto zauzimali naši intelektualci, i sa mora trgovci. Pa i

pred našom katastrofom izbila je na dnevni red Opančarska afera i Afera s brašnom. I pošto su tada krivci prošli olako; i što je u nas svako čudo za tri dana, nije nikakvo čudo što smo danas ušli u epohu afera i moralne dekadencije.

I u tako stvorenoj teškoj situaciji – nastavlja nešto dalje isti autor – umesto da

mi Srbi raščistimo sa našim narodnim izelicama i da svakoga po zasluži postavimo na njegovo mesto, mi smo bacili sve obzire časti i morala i besomučno se utrukujemo, da se što više ngrabimo ovozemaljskoga blaga. I je li onda čudo, što se svakoga dana u javnosti obelodanjuju sve nove afere, za koje uvek država plaća ceh.“

KOME SLUŽI HRVATSKA RADIO TELEVIZIJA? (6)

Moto: Televizija zbog televizije, Jure Prpić, Zagreb

VLADIMIR BERSA

(rođen u Zadru 1864 - umro u Zadru 1927)

Uz studij prava u Grazu učio je i glazbu. Po povratku sa studija zaposlio se kao upravnik i činovnik u Zadru, Supetru i Splitu. Skladao je orkestralna djela: simfonijska slika Marjan, komorna djela, te djela za gudačke kvartete, klavirska

trija, crkvena djela, nešto klavirskih skladbi, popijevki i četiri opere: Cvijeta, Andrija Čubranović, Komedijaš i Mozatova smrt. Zabilježio je oko 460 pučkih napjeva iz Dalmacije (objavio ih HAZU 1944.).

KRIZA (7)

prof. Emil Misao, Zagreb

Samo jedan komentar na "uvaženog ekonomistu" čiji se potpis kočoperi na stotinama, možda i tisućama lažnih diploma. On bi vratio plaće na 31. XII. 2008. i onda bi ih zamrznuo! Kakva genijalna ideja!

Međutim, stoka sitnog zuba mora tom idejom biti sretna, jer što bi da je tom genijalcu na um pala ideja da se plaće vrata na 31. XII. 2007. i onda zamrznuo! I penzioneri moraju biti sretni, jer mu je mogla sinuti ideja da se zbog krize i Proračuna umlate svi umirovljenici preko 70 godina! Takvim genijalnim idejama, Proračun bi bio pun. Evo vijesti u VL od 10 II.: "Optuženog u aferi Index unapređuju u docenta?!"

SINDIKATI, ni na koji način ne smiju pristati na smanjenje i zamrzavanje plaća, i to sve dok se nerazumno troše

milijarde. Prvo treba zaustaviti pljačku na svim nivoima, a onda ići na stezanje remena, ali svima. Sindikati moraju inzistirati kod Vlade i Sabora da se od neke zemlje EU prepisu zakoni o plaćama i o mirovinama, a mi ćemo raspodjelu obaviti prema mogućnostima vlastitog Proračuna - to je jedini način da krenemo prema pravnoj državi. Još da ponovim: država svim silama nastoji siromašne još više osiromašiti, a u isto vrijeme uvodi potpore za rode! Sindikati bi morali, prije nego uopće sjednu za stol, ultimativno tražiti otpuštanje nadležnog ministra, jer on i od vlade i od sindikata i od građana pravi budale. Živimo u tragično vrijeme: 1. Na jednoj strani dojučerašnja sirotinja raspoložuje milijardama, koja se sve više bogati, a na drugoj strani stvaramo sve veći broj sirotinje, koja ne može preživjeti od prvog do prvog, siromašni i bolesni ne mogu doći do spasosnog lijeka i sretni su da mogu samo

umrijeti, invalidi i osobe sa invaliditetima su potpuno nemoćni i osjećaju da su od države napušteni i odbačeni... Bog, možemo biti sigurni, neće zaboraviti takvu besćutnost i okrutnost. 2. Živimo u državi u kojoj svi žele doći do velike love, ali samo bez rada, što mnogima i uspijeva. I zato ova država ne može izaći iz krize.

Zapravo, danas je sudbina svih građana u rukama sindikata, koji bi trebali biti odlučni u obrani prava svih građana. Naravno da bi i Crkva (sve) morala biti aktivna i glasna, jer svojom šutnjom samo odbija svoju pastvu od sebe (njezin uzor mora biti Kristov život i njegovo učenje).

Još jedna stvar začuđuje: da političari misle da će uvijek biti vlast i da neće nikad doživjeti uspostavu pravne države!

OBITELJ VOJVODE HRVOJA (12)

Narcis Jenko

III

U nj su stigli kasno navečer. Nadali su se provešeliti tu kod Batala, no mjesto veselja nastupi žalost. Jeleni naglo pozli. Drhtala je od neke studeni i nije se mogla držati na nogama. I kako je poodmicala noć, njoj bijaše gore. Čak je katkada gubila svijest. Ispod svilenoga jorgana virila joj lijepa glava zatvorenih očiju i ispućalih usana. Iz njih se izvijao i bolan uzdisaj.

Hrvoje je nemirno šetao sobom. Ipak su bili nečujni njegovi koraci, jer je soba bila prostrta krznom. Došavši do prozora, malo bi pogledao van, a onda opet stao šetati. Pri tom je možda dvadeseti put premjestio pokrivač od zibelina, koji je bio smotan uz postelju. On je žarko ljubio Jelenu... A sad? Neće li joj doći konac?... Smrt? ...

I onda je počeo sam sebe koriti što joj je dopustio da ide s njim u Trstivnicu. No zar je ne bi gore uvrijedio da joj nije dopustio? Teško mu bilo u tome času. Opet dođe uzbuđen do prozora i, našavši tu dvije posude s cvijećem, pomicaše ih tamo-amo.

Resa, koja je bolesnici mijenjala obloge, promatraše ga s čudnim izražajem.

Hrvoje se podbočio na prozoru i tiho sebi govorio: "Da, kriv

sam ... Kriv! Morao sam joj sve rastumačiti, kazati. No tko je znao, tko se mogao nadati? Ali i ona je kriva! Zašto se nije čuvala?"

I sjeti se kako su momci govorili da je kroz šumu jašila bez plašta.

"Luda žena!"

Htio je i vikati na nju, no pogleda je i umiri se.

Resa je otišla izmijeniti vodu, a Hrvoje tada pristupi bolesnici i stavi joj ruku na čelo. Jelena prestrašeno pogleda i poče se zakopavati u svilene jastuke.

- Mačka! ... Joj ... Mačka! ... Ah, zadavit će me ... Pečena ... Vuk ... evo ga, Hrvoje ... Nije vuk, nego pas! ... Davi! ... Brzo! ... Hrvoje! ...

- Umiri se, dušo! - tepao joj je Hrvoje. - Umiri se! Nema ničega... Reso! Ovi se oblozi već puše. Daj druge! Brzo! Šta radiš tako dugo? Oh, stvore demonov! Kakav je to posao!

Skvasi, i zažmi ... Eto sve ... eto vas posao! ...

Resa je radila svom brzinom, no ipak se Hrvoju činilo da je presporo. Kad ju je Hrvoje izružio, ona ga tek pogleda, a u pogledu se odražavala samo tuga i žalost. Hrvoje je razumio taj pogled. On je govorio: Zašto me koriš, zašto mi prigovarlaš? Zar ne vidiš da radim koliko mogu i ne mogu?

To je duboko potreslo njegovu dušu. Ustao je s mjesta ...

- Ne zamjeri, Reso - govorio je hodajući. - Oprosti ... Znam ... ti si dobra ... Sluškinju zovni, neka ti pomogne ... Sva si umorna ... Nije to dobro, Reso! Sluškinju zovni ... Neka te zamijeni! ... Mogla bi i ti oboljeti, čuješ ... Reso, a onda ...

I Hrvoje naglo zašuti. A Resi ove riječi zađoše na dno srca, tada zatreperiše mišičjem oko usta i nađoše odgovor u glasnome plaču ...

Uto je unišao i Batalo. Duboko je u se potegao dah, kao da se htio osvjedočiti da li se tu čuje posebni vonj, pogledao je Jelenu i već stoti put rekao:

- Eh, da je ovdje "starac" Radin! Eh, da je ovdje on!

Nastavit će se...

VOJIM ŽIVOTOM I VJEROM U ISUSA KRISTA I KAMEROM SVJEDOČIM ŽIVOT ČOVJEKA

Zvonko B. Ranogajec, kršćanski TV producent, 2537 Eastwood Avenue, Evanston, Illinois 60201 SAD, e-mail: ZRanogajec@sbcglobal.net

KRIZA VRIJEDNOSTI U SVIM DIMENZIJAMA, OD MORALNIH PA DO ONIH KOJE VLADAJU U EKONOMIJI (1)

Nebiblijska i biblijska perspektiva razumijevanja i gledanja

U jednosatnoj i veoma dobroj televizijskoj emisiji HTV-a "Lica nacije" 23. travnja 2009. koju redovito gledam i pratim u Sjevernoj Americi, tema je bila aktualna i potpuno na mjestu: "Krizna vrijednosti u svim dimenzijama u Hrvatskoj od moralnih pa do onih koji vladaju u ekonomiji". Emisiju je vodio Branimir Bilić, a gosti emisije bili su prof. dr. sc. Ante Pulić, Pravni fakultet u Zagrebu i dr. sc. Davor Perkov, predavač i poslovni savjetnik. Nisam upoznat s brojem gledatelja koji su pratili ovu televizijsku emisiju, ali ona je bila vrijedna gledanja i pozornosti. Gledajući iz nebiblijske perspektive razumijevanja emisiju pitanja gospodina Branimira Bilića voditelja emisije, bila su ovaj puta zaista na mjestu. Nakon što je postavio pitanje gostima, ne samo da je tražio iskreni i otvoreni odgovor na pitanje, nego je i zahtijevao da mu kažu što i kako riješiti tu krizu vrijednosti u svim dimenzijama u Hrvatskoj!

Vidjelo se veoma jasno na gospodinu Branimiru Biliću da mu je dosta praznih odgovora, koja je već toliko puta čuo kao voditelj emisije. Ovaj puta njegovi gosti davali su mu iznenađujuće odgovore, koje on dosada još nije vjerojatno čuo.

Naročito od dr. sc. Davora Perkova, koji je sigurno iznenadio gledatelje, a i mene svojim više nego otvorenim odgovorima koji su imali nebiblijsku težinu.

Izabrao sam nekoliko pitanja voditelja emisije Branimira Bilića i odgovora dr. sc. Ante Pulića i dr. sc. Davora Perkova za koje smatram da su veoma bitna, ali iz nebiblijske perspektive razumijevanja i gledanja. (Izvađeno iz konteksta razgovora)

Branimir Bilić: "Znali li u ovom trenutku hrvatska javnost za stvarne razmjere recesije i gospodarske krize u Hrvatskoj s obzirom da se šapuće od uha do uha da ostaje toliko i toliko ljudi bez radnih mjesta. Zatvaraju se pogoni, 50 % građana osjeća

posljedice recesije, jedna trećina građana sastavlja jedva kraj s krajem, 66 % njih misle da će kriza trajati više od tri godine. To su stručni podaci. Kakav je vaš komentar?"

Prof. dr. sc. Ante Pulić: "Ne bih ja htio da me se shvati kao nekog katastrofičara, međutim imam dojam da se u našoj javnosti još uvijek dovoljno ne prezentira sva žestina i dubina krize. Jer prije svega ovo nije samo ekonomska kriza. To je kriza vrijednosti počevši od morala pa na dalje pa se tako došlo i do vrijednosti koje bi trebale vladati u ekonomiji, ali nažalost nije više tako!"

Dr. sc. Davor Perkov: "Nema tu velike filozofije. Mi se trebamo vratiti bazi vrijednostima u ekonomiji a to znači stvarati nešto. I ne samo stvarati, nego i efikasno stvarati. To što smo stvorili, pa možda smo i efikasno stvorili, toliko moramo i trošiti. I to je cijela filozofija!"

Branimir Bilić: "Gdje god se zagrebe po površini ili dublje, nailazi se na nepotizam, nailazi se na korupciju, nailazi se na političku bahatost. Pitanje je tko će riješiti taj karcinom? Zašto to pitam? Kad dio političke, dio financijske, dio medijske, dio PR mafije u Hrvatskoj, umjesto da pogleda što ona radi kao koruptivna, ona drugima viče "držite lopova!"

Dr. sc. Davor Perkov: "Moj odgovor na vaše pitanje je, to su ljudi! Uspješne tvrtke se razlikuju samo od neuspješnih po tome što imaju ljude. Države i nacionalna gospodarstva također. To je sve jedna refleksija jednog stanja. Svaka generacija ima svoju revoluciju. Svijet se mijenja revolucijom. To su tako zvane revolucionarne radikalne revolucije. Do njih se ne dolazi dok voda nije došla do grla i tada moraju svi drugačije razmišljati. Dok nitko nije rekao i pokazao, dok mi ne želimo čuti ružno, jer mi smo nacija koja želi čuti samo vesele vijesti! Kad mi nešto izgubimo sudac je kriv. Kad napravimo čudo, a mi sada ponekad pravimo čuda, onda smo najbolji na svijetu!. Mislim da mi imamo jako dobre potencijale u gospodarstvu. Mi jako malo, možda malo podcjenjujemo mlade, a mlade trebamo motivirati jednako kao i sve druge!"

Branimir Bilić: "Kada spominjete intelektualni kapital, kad spominjete ljude. Dakle, kako krizu u ovim trenucima, u kojim djelatnostima i s kojom pameti iskoristiti kao priliku za promjenu. To je ono što vi meni večeras morate kazati. Što? Ekonomsko vijeće će reći jedno,

Vlada će reći drugo, oporba će reći treće! Praktično treba nešto napraviti!"

Dr. sc. Davor Perkov: "Ja ću vam reći još jedanput. Vi možete pričati o krizi. Mi možemo govoriti o dimenzijama krize koje nitko ne zna. Ali, mi živimo u društvu u kojem veliki broj ljudi uopće nije zabrinut. Shvaćate, nije zabrinut! Nije nezadovoljan. Kada ljudi rade promjene u životu, odlaze u drugu tvrtku. Kada prijeđu postojeću razinu jedno je relativno zadovoljstvo. Kad prijeđu takvo nezadovoljstvo da će otići drugdje zbog narušenih međuljudskih odnosa, ili možda veće plače, ili možda čak manje. Odgovor je u tome da moramo, recimo raditi marljivo!"

Branimir Bilić: "Kakve programe ponuditi? U kojim djelatnostima postići najprije rezultat? Kako ćete podići Hrvatsku na noge? Zbog toga sam vas večeras pozvao ovdje!"

Prof. dr.sc. Ante Pulić: "U kojim djelatnostima podići tu produktivnost? Od kuda krenuti? Pa prije svega u oni-

Branimir Bilić

ma koji su strateški važne za ukupno gospodarstvo, za čitavu Hrvatsku! Krenuti od onih na kojima počiva većina hrvatskog gospodarstva. Zna se koja su četiri ključna sektora. Tu vam je prerađivačka industrija, tu je građevinarstvo, promet i veze!"

Na kraju emisije Branimir Bilić postavlja naslovno pitanje: "U jednoj rečenici. Kako prevladati u Hrvatskoj ovu krizu koju ste rekli da je zapravo zahvaćena u svim dimenzijama?"

Dr. sc. Davor Perkov: "Ljudi slijede lidere! Ne kažem da su lideri ti koji su neki mitovi. To će riješiti naš generalni direktor. To će riješiti naš Premijer! Ne u tom smislu, ne isključivo. Ali ljudi slijede lidere. Ljudi gledaju lidere u obitelji, dakle oca ili majku, u Vladi, u direktoru!"

Branimir Bilić: "Dakle, koji su ujedno i autoritet. I vođe i autoritet!"

Dr. sc. Davor Perkov: "To povijest pokazuje. Ljudi su slijedili lidere. Bilo je svakakvih lidera. Ali, lider je onaj kojega ljudi slijede, makar su se neki ljudi služili metodama koje nisu na čast čovječanstvu. Kad će se promijeniti mentalni sklop? Kad se promijene lideri! Što želim reći na kraju. U našoj zemlji jedan je veliki sindrom, koji dosta utječe na sve ovo što ste nas pitali. To je politika nezamjeranja ili nezamjerajući stav!"

RIJEČ ZA SVAKI TJEDAN (22)

Mieczyslaw Malinski

KAO I NJEGOVI UČENICI

S palminim granama u rukama kličemo: „Hosana Davidovu sinu!“

Ovako u gomili odvažni smo, oduševljeni Isusovim nastupom i uspjehom; snažni smo i poslušni kao ovce u stadu. Ali kad se raspršimo, kad se svaki pojedinačno nađe pred smrću, opasnošću, progonom, tada nestaje svaka srčanost, svaka spremnost i oduševljenje, a ostaje jedino goli strah. Strah od posljedica, od boli, od smrti.

„Ne znam toga čovjeka.“ Ne želim s njime ništa imati. Ostavite me na miru. Želim živjeti. I to normalno. Kao i svaki drugi čovjek, kujući planove za budućnost, loveći prilike za uspjeh, u borbi za svagdanji kruh od jutra do večeri. Želim bezbrižno sjesti pred televizor ili popričati s prijateljima uz čašu vina.

Zato nas nema ni kod bičevanja ni pod križem ni kod ukopa. Ne želimo se izvrći ni podsmijehu ni poniženju, ni trpljenju, ni zlostavljanju, ne podnosimo neuspjeh. A kad oluja prođe, kad se sve smiri, nastupa kajanje, optužujemo se, plaćemo poput Petra, stidimo se sami sebe, vlastite ludosti, slabosti, plašljivosti, vlastite sebičnosti.

U osami ćemo zaplakati i nitko se neće naći na čije bismo ruke pobžili glavu. Krenut ćemo novim putem, kao što su to učinili učenici iz Emausa, kad su ga u susretu prepoznali i povjerovali, da je on to morao pretrpjeti, da tako uđe u svoju slavu.

Cvjetnica A, Mt 26, 14-27, 66

VELIKI ČETVRTAK

GODINA **B**

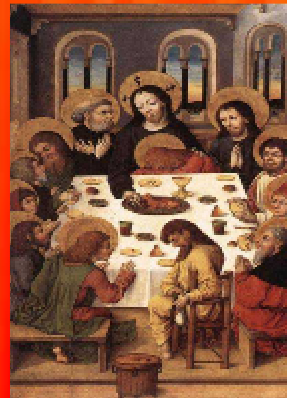
IV 13,1-16

Bijaše pred blagdan Pashe. Isus je znao da je došao njegov čas da prijeđe s ovoga svijeta Ocu,

budući da je ljubio svoje, one u svijetu, do kraja ih je ljubio.

I za večerom je davao već bio ubacio u srce Judi Šimuna Iškariotskoga da ga izda.

A Isus je znao da mu je Otac sve predao u ruke i da je od Boga izišao te da k Bogu ide pa

usta od večere, odloži haljine, uze ubrus i opasa se.

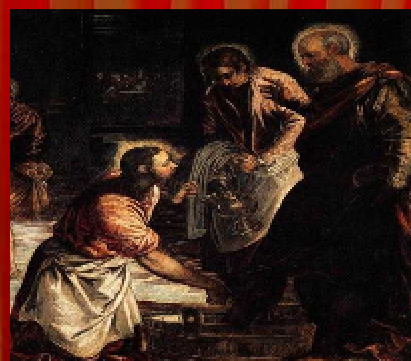
Nalije zatim vodu u praonik i počne učenicima prati noge

i otirati ih ubrusom kojim je bio opasan.

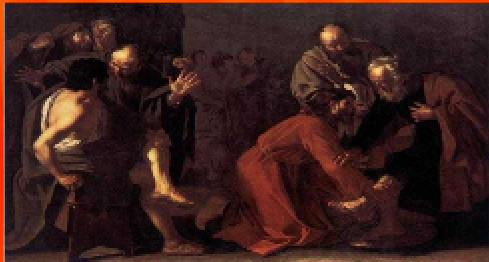
Dođe tako do Šimuna Petra. A on će mu: "Gospodine! Zar ti da meni pereš noge?"

Odgovori mu Isus: "Što ja činim, ti sada ne znaš, ali shvatit ćeš poslije."

Reče mu Petar: "Nećeš mi prati nogu nikada!"

Nato će mu Šimun Petar: "Gospodine, onda ne samo noge, nego i ruke i glavu!"

Jer znao je tko će ga izdati. Stoga je i rekao: "Niste svi čisti."

Vi me zovete Učiteljem i Gospodinom. Pravo velite jer to i jesam

Primjer sam vam dao da i vi činite kao što ja vama učinih."

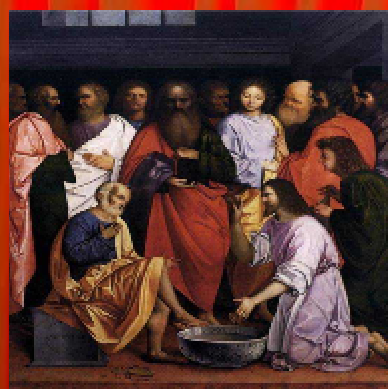
Isus mu odvrati: "Ako te ne operem, nećeš imati dijela sa mnom."

Kaže mu Isus: "Tko je okupan, ne treba drugo da opere nego noge - i sav je čist! I vi ste čisti, ali ne svi!"

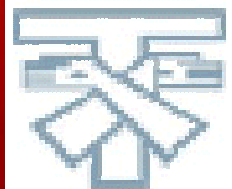

Kad im dakle oprao noge, uze svoje haljine, opet sjede i reče im: "Razumijete li što sam vam učinio?"

Ako dakle ja - Gospodin i Učitelj - vama oprah noge, treba da i vi jedni drugima perete noge.

Prezentaciju je izradio
FRANJEVAČKI SAMOSTAN i Župni ured sv. Nikole Tavelića
 Ivekovićeva 8 51000 RIJEKA
 Tel. 051/ 641-449 Fax: 051/ 648-697
 E-mail adresa: frs-sv.ni.kola@ri.htnet.hr

0800-MEEEE (2)

Gen Kameni, Zagreb

A: Spremni.

B: Spremni!

A: Kako je dalje bilo g. Antica?

Ibrahim: Mogu li ja jednu?

B: Reci Ibro.

Ibrahim: Pisao je o tom svojedobno Večernji list (23.1.2004.). „Bosanskog državljanina priveli su u srijedu oko 23 sata korčulanski policajci nakon što je pokušao spolno općiti s kozom. U nečasnoj namjeri spriječio ga je vlasnik koze koji ga je zatekao u svom dvorištu dok je pod okriljem noći pokušavao prići privezanoj kozi. Nakon dolaska policije priveden je na Prekršajni sud u Korčuli koji ga je proglasio krivim i izrekao mu novčanu kaznu, te mu otkazao boravak u Hrvatskoj u trajanju 1 godine.“

B: U čemu je štos Ibro?

Ibrahim: Rečeni kozji ljubavnik je Jugoslaven, iako je iz Bosne! Nije razlikovao Bosnu od Hrvatske.

B: Ha, ha, ha.

A: Zanima me što je rekao g. ministar.

B: Ništa. Skoro ništa. Reče da je o tom slučaju raspravljala Vlada RH na zatvorenoj sjednici. Zaključak je oblikovao premijer Sanader: „Jadna koza. Dobila je Jugoslavena za ljubavnika. Ne znam tko je od Vas gospodo ministri primijetio, ali ovo je drastičan oblik diskriminacije žrtava seksualnog zlostavljanja. Jugoslaven!“

A: Ne će valjda i koze dovoditi u škole na sate seksualnog odgoja?

B: Hoće. Itekako. Ministar je za to, a premijer se slaže. Imao je dosta takvog materijala dok je uređivao časopise. Jedino se boji zaostale hrvatske javnosti. Osobito onih katolički zatucanih baba

što svakodnevno lizu oko oltara.

Ibrahim: U pravu je gospodin ministar. Kad ja seksualno zlostavljam svoju tajnicu, onda ona zove plavi telefon kako bi joj pomogli, jer je tobože pretrpjela nekakvu traumau.

B: Pusti to Ibro. Ti si staromodan. Čak ih ni ne pitaš.

A: Rekao bih, onom Jugoslavenu trebalo je ipak uzeti u obzir i okolne okolnosti. Jadan čovjek još uvijek je nosio vojničke JNA-čizme i čekao Tita. Vjerojatno su mu bile i za tri broja veće.

B: Ministar nas je upoznao sa slučajem jednog francuskog kuhara koji se seksao s kozom u vlaku. Onda je, tako stoji u literaturi što ju g. ministar redovito prati, vlak stao na stanici na kojoj nije bilo predviđeno. Ljubavnike su uhvatili na djelu. Kuhar je došao u novine sa slikom i punim imenom i prezimenom, a kozu su odveli na pregled nakon kojeg su, srećom, zaključili da nije doživjela stres.

A: Nešto ste g. ministru ipak preporučili?

B: Svakako. Neka pozovu g. Fižulića. Treba ustrojiti uvoz stoke za posebno prilagođene za seks: košiju, konja i koza, te posebno dabrova, čudnovatih kljunaša i panda. Ovo zadnje i za potrebe zastupnika. Taj je zaista vješt s uvozom svega i svačega, što Hrvatskoj treba i ne treba. Ovo je za njega pravi posao.

Ibrahim: Taj ministar Primorac čudo je od čovjeka. I od seksa. Kao da je rođen je za praktičnu nastavu u prirodi. Dobro mu stoji krzno.

A: Slažem se. Moram poći.

B: Ništa, ništa! Pozdravite urednika. Neka navrati. Na čaj. Romanijski, od čubre.

A: Hoću. Spremni.

B: Spremni!

Goranko Fižulić

MIRINI VINKOVAČKI KOLAČI

Pripremila:
Marija Dragun rođ. Takšić

MEDENJACI

Sastojine za tijesto:

30 dag glatkog brašna, 10 dag maslaca,
15 dag meda, 8 dag mljevenih oraha,
1 cijelo jaje, 2 žumanjka,
1 limun, 1 žlica ruma i
1 prašak za pecivo.

Snimio: Marko Stjepan Mirković

Izrada:

Izrada tijesta: Pjenasto umutiti 1 cijelo jaje, 2 žumanjka s 10 dag maslaca i 15 dag meda. Dodati naribanu koricu 1 limuna, sok 1 limuna, 1 žlicu ruma i prašak za pecivo, te promiješati. Umiješati 8 dag mljevenih oraha, te usuti 30 dag glatkog brašna i zamijesiti tijesto. Razvaljati tijesto na 1 prst debljine i okruglim manjim oblikom vaditi pločice. Slagati u namašćenu tepsiju i peći u zagrijanoj pećnici na 200°C oko 15 minuta.

Dobar tek!

NEKA SE MALO OZNOJI I DR. SANADER

Poštovani gospodin Dragun,

Razmišljam na temu, najavljeni naoružani protest s toljagama na Markovom trg. Pročitajte (<http://www.iki-croatia.org/>) dosad sam samo u početku, ali vam šaljem samo za probu i može biti za objaviti. Molim vas za pročitati i odgovoriti da povećam članak. O toljagi se može produžiti i malo da se oznoji i Dr. Sanader.

S iskrenim pozdravima

Juraj-Georges Blažun
blazun@noos.fr

ČETNIČKI KANDIDATI

Poštovani Uredniče,

U pravitku šaljem Vam ovaj osvrt, koji u svom sadržaju ima i objašnjenje.

Vidim da ste izuzetno aktivni na svim poljima ljudske djelatnosti, pa se bojim da ne sustanete zbog umora ili zbog razočaranja.

U toj našoj jednoj Hrvatskoj svi su slobodni samo ne Hrvati. Opet ide Titova štafeta u Beograd, jer ima još budala koji će uzeti ulogu pionira.

Srbija šalje Srbe, plaća im prijevoz i sve troškove, koji mogu izaći na izbore u Hrvatsku, da dobiju lokalne vlasti u mjestima u kojima su nekada bili vlast - i naveli su imena mjesta.

No, oni ne će glasati za hrvatske kandidate, nego za srbijanske (četničke) kandidate, koji su u srpskim političkim stankama u Hrvatskoj. Hrvatska bi Vlada trebala sve one koji su učlanjeni u bilo koju

srpsku političku stranku zatvoriti, jer to je peta kolona u Hrvatskoj koja radi za interese strane države - Velike Srbije. Ali, do toga ne će doći!

Srdačan pozdrav,

Rudi Tomić, Kanada
ruditomic@sympatico.ca

TREBA SE UHVATITI DANAŠNJIH UBIJANJA

Poštovani g. Dragun!

Ukoliko nemate ništa protiv, ja bih vam dao jednu primjedbu na vaš Glasnik. U doba kada i najkonzervativnije zemlje svijeta pokušavaju odvojiti državu od crkve, vi radite obratno. Pokušavate umotati sve državne poslove u Torinski shroud. Šaljete nam raspeća, crkvene motive, biskupe, kardinale, molitve i ne znam koje još religiozne ili sakralne vrijednosti. Trebate shvatiti da je to nametanje svoje ideje onima koji to možda ne žele slušati. Ne mislite valjda da oni koji to zaista žele slušati, ne mogu do toga doći "u živo" u svakoj seoskoj ili velegradskoj crkvi. Tu ništa novo ne ćete otkriti niti ćete kome time pomoći. To treba ostaviti tamo gdje je, neka svatko to doživljava onako kako to najbolje želi i prihvatiti se problema koji polako ali sigurno vode našu naciju o nepovrat. Treba raditi na tome da hrvatsko rukovodstvo već jednom shvati da oni rade za nas. I da smo ih mi tu postavili da vode našu naciju onako kako to mi koji ih plaćamo želimo ili ćemo ih smijeniti. Treba u Hrvatskom Saboru izglasati "mehanizme koji će ovo omogućiti.

Druga primjedba vašem portalu, odnosi se na "mlaćenje prazne slame" Gubite enormno vrijeme na teme Drugog svjetskog rata, oko Bleiburga, Jasenovca, Jazovke i dr. a i sami znate da ni tu ne možete ništa učiniti. Da ih sve i pohvatate, naše će ih vlasti dobro ugostiti. I to treba ostaviti tamo gdje je i uhvatiti se današnjih ubijanja. U prosjeku prema veličini gradova, u Zagrebu je ubijeno godišnje 4% više osoba nego u New Yorku.

Poštovani g. Dragun,

Ovo su predmeti koje treba danonoćno mlatiti i ostaviti sve drugo po strani.

S osobitim poštovanjem,

Ing. Ms. Juro Beznalinović
bezengg@yahoo.com

OBAVIJEST

POČASNI BLEIBURŠKI VOD - PRIOPĆENJE

Želimo Vas izvijestiti da će se danas, u četvrtak, 21. svibnja 2009. godine, u 18.00 sati na Autobusnom kolodvoru u Zagrebu, Av. M. Držića 4 u sklopu obilježavanja obljetnice Bleiburške tragedije i Hrvatskog križnog puta, otvoriti izložba

BLEIBURG - TRAGEDIJA I NADA

Na izložbi će biti izložene razne dokumentarne fotografije, faksimili dokumenata, umjetnička djela, najvažnije knjige o Bleiburškoj tragediji itd.

Uz prigodan recitacijsko - glazbeni program, nazočne će pozdraviti tajnik glasnogovornik Počasnog bleiburškog voda Bože Vukušić i direktor Autobusnog kolodvora Franjo Žulj.

Otvaranju izložbe nazočit će izaslanstvo Hrvatskog sabora, a izložbu će proglasiti otvorenom prof. dr. Andrija Hebrang, ovogodišnji izaslanik predsjednika Hrvatskog sabora Luke Bebića na središnjoj komemoraciji Bleiburškim žrtvama na Bleiburškom polju u Austriji.

U Zagrebu, 21. svibnja 2009.

IZ PROGRAMA

Podizanje zastave Počasnog bleiburškog voda na jarbol
ispred Autobusnog kolodvora
Recitacije - Joško Ševo
Glazbene točke - Nina Kobler - gitara

Hrvatski
uljudbeni
pokret

**Udruga za zaštitu
prava građana**

Pete poljanice 7
10000 Zagreb
Hrvatska
tel: +385 1 29-23-756
fax: +385 1 29-23-757

hrvatska.uljudba@gmail.com
www.hrvatskauljudba.hr
www.svakovamdobro.hr
www.pravednostiljubav.hr
www.borovnicauinas.hr
www.redangus.hr
www.blackdragun.hr
www.laudonovgaj.hr
www.ne-kor.hr

Glasnik
Hrvatskog uljudbenog pokreta
Izlazi subotom

Nakladnik:
**Poslovna savjetovanja
Dragun d.o.o.**

Uredništvo:
dr. sc. Tomislav Dragun
glavni urednik
091/33-88-431

Hrvoje Mirković
grafički urednik
091/33-88-432

Lovorka Dragun Mirković, dipl.
oec. za izdavača
091/33-88-433

Prilože slati na adresu:
Zagreb, Pete poljanice 7
hrvatska.uljudba@gmail.com
Idejno rješenje:
© Hrvoje Mirković